

پاکین انجیل چہ

لوکائے

کَلَمًا

لوکائے انجیلے پِجَار

اے کتابے نییسۆکے نام لوکا انت. آ بلدین داکترے بوتگ. لوکا وت اِسراِیلیے نبوتگ. چہ آییئے اے کتاب و انچُش ہم چہ آییئے دومی کتاب، کابیدانی کارا، زانگ بیت کہ یونانی زبانے زانتکارین نییسۆکے بوتگ.

لوکایا اے انجیل پہ تیویپُلُس نامین رومے بادشاهیے کارندھینا نِشتگ. وتی کتابے بُنگیچ و شروھاتا، «شرپدارِین تیویپُلُسے» ناما گِیبت، کہ آ ایسائے سرا باورمندے بوتگ و پہ وتی باورمندیے مُہتر کنگا واھگدار بوتگ.

لوکا، هُداوندِین ایسا مَسیہا سِجھین دنیائے رَکینۆک و یک سرجمین انسانئیے شِکل و دَرۆشما پِنشُ داریت. وتی اے کتابا چہ ایسا مَسیہے ماتے لاپا کپگ و پیدا بئیگا بُنگیچ کنت. جلیلے دَمگا، ایسا مَسیہے هُدایی هزمتکاری و پدا دِیم پہ اورشَلِیما آییئے سات و سپرٹے سرگوستا، پہ رد و بندَ گیشِینیت و کاریت. گُذسرا، هُداوندِین ایسا مَسیہے مَرک و پدا زندگ بئیگ و گۆن وتی مریدان هۆر بئیگنْے بارثوا نییسیت.

بُنگیچ

1³⁻¹ شرپدارِین واجه تیویپُلُس! اُنچین سرگوست مئے نیاما^ا سرجم بوتگانْت کہ انجیلے ائولی هزمتکاران چہ بُنگیجا،^ب همه سرگۆست گۆن وتی چَمَان دیستگانْت و زَندا په ما رسپنتگانْت. بازنییا آیانی بارثوا نِشتگ و اَنون من جُهلانکین پَنَ و پۆلے کرتگ و په وت گهتر دیستگ که آیان په تتو گۆن شَرِین رد و بندے بنیسان، ⁴ تان هَما تالیم که تتو گپنگانْت، آیانی راستیْے بارثوا تئیی باور مُهر و مُهکمتر ببیت.

یَھیائے پیدا بئیگنْے پینشگۆبی

⁵ یهودیَهْے دَمگنْے بادشاه، هیرودیسْے زمانگا، زَکریا نامین دینی پیشواِیے هستانْت که چه آبِیائے دینی پیشویاِیانی تُولیا اَت. آییئے جَن، چه هارونْے نَسَل و پدرِیجا اَت و نامی الیزابِت اَت.

⁶ آ، هر دوین، هُدائے چَم و یزرا نیک و پهریزکار اتنت و هُداوندئے سِجھین هُکم و رهبندانی سرا په بيمثیاری زندش گوازینت.

⁷ بله چُکش نیستانْت، چیا که الیزابِت سَنث و بیچُک اَت و دویتانی اُمر هم مزن اَت.

⁸ یک رَندے که هزمتکاریْے باریگ په زَکریائے تُولیا کپت و آ، هُدائے بارگاها دینی پیشوایی کنگا اَت، ⁹ گۆن دینی پیشواییْے رهبندانی رَندگیریا، زَکریا پالْے^ع سرا گچین کنگ بوت که آ، هُداوندئے مزین پرستشگاها برئوت و سۆچکی دوت بدنت. ¹⁰ وهده زَکریا سۆچکی دوت دئیگا اَت، اے دگه سِجھین مردم دُنا دُوا کنگا اتنت.

^[1] 3-1 نیاما، بزान میانا، درنیاما، تنها، توکا

^[2] 3-1 بُنگیچ، بزान پندات، شُرو

^[3] 9:1 پال، بزान لائری، بئے و شرتبندی

¹¹ اَنَاکَت،^d ھُداوندئے پَرِئشَتگے، بۆسۆچئے راستین نینمگا، زَکریائے دِیما زاهر بوت. ¹² کۆن پَرِئشَتگئے گِندگا، زَکریا بَہ مَنت^e و آییئے جسم و جانا تَرُسے کِپت. ¹³ بلہ پَرِئشَتگا کۆن آییَا گوشت: «او زَکریا! مَثُرس. تئیی دُوا مَنگ بوت، تئیی جَن الیزابتِ مردین چُکئیئے سرا چَلگ بیت و باید انت تتو آییئے ناما یھیا بکنئے. ¹⁴ آ، یہ تتو شادھی و وشَی کاریت و چہ آییئے بوتنا بازئیس ہم شادانَ بیت، ¹⁵ چیا کہ آ، ھُداوندئے چَمّا مزنینِ مردمے بیت. نباید اِنْت شراب و دگہ ھَنوش و ببَسار کَنوکیَن چیزان دپ پر بکنت و بوارت. آ، ماتئے لاپا چہ ھُدائے پاکین روھا! پَر بیت. ¹⁶ بازین بنیِ اسرائیلیانی دلان دِیمِ پہ ھُداوندا تَرِئیت، کہ آیانی ھُدا اِنْت. ¹⁷ آ، کۆن الِیاس نبیئے روہ و کُدرتا، چہ ھُداوندا پیسَر کئیت، تانکہ پنانی دلان چُکانی نینمگا بترِئیت و مَنمُوکان ہم پھریزکارانی ھِکمئتے نینمگا چَہر بدنت، تانکہ پہ ھُداوندا کتومے تیار بکنت.»

¹⁸ زَکریایا چہ پَرِئشَتگا جُست کرت: «اِشیا چۆن بزنان و باور بکنان؟ من پیر آن و منی جن ہم مزن اُمر اِنْت.» ¹⁹ پَرِئشَتگا پَسُو^g دات: «من چیراییل آن و ھُدائے بارگاھا اوشتوک آن. انون رثوان دئیگ بوتگان، کۆن تتو ھیر بکنان و ترا اے مستگا^h بدئیان. ²⁰ اے وھدا، نون تتو لَل و کُنگ بے و تان آ رۆچا کہ اے ھیرانی راستی اَلَم بیت، ھیر کرت نکئے. چیا کہ تتو، منی اے ھیر کہ کثول داتگین وھدا راست و پَدْرَا بنت باور نکرتنت.»

²¹ ھمے وھدا، مردم دُئا زَکریائے اِنترار و وَدارا اتنت. ھئیران اتنت کہ آچیا مزنینِ پرستشگاھا اینکدر مھتل بوتگأت. ²² وھدے زَکریا دُئا در آتک، آییَا کۆن مردمان ھیر کرت نکرت. کُزا زانئیش آییَا پرستشگاھا اِلھامے رَستگ و شُبئینے دیستگی. چیا کہ آییَا کۆن مردمان اِشاره کرت و ھیر کنگئے واکِی نئستأت.

²³ زَکریا چہ ھزمتکاریئے ھلاسیا رَند، وتی لوگا پَر تَرَت. ²⁴ چیزے وھدا رَند، آییئے جن، الیزابتا چُکئیئے اُمیتواری بوت و تان پنچ ماھا، دِیمگیر بوت و چہ لوگا دَر نکپت. ²⁵ آییَا کۆن وت گوشت: «ھُداوندا پہ من چُشین کارے کرتگ، اے رۆچان وتی مھری منی سرا گوارئینگ و مردمانی چَمّا اے کم اِرَتی ای چہ من دور کرتگ.»

ایسا مسیہئے پیدایشئے پیشگوئی

²⁶⁻²⁷ ششمی ماھا، ھُدایا وتی پَرِئشَتگِ چیراییل، جلیئلے دَمگئے شہر ناسِرها، مَریم نامینِ نشتگین جنکئیئے کُزا راہ دات کہ آییئے سانگ کۆن ایسُپ نامینِ مردیا بوتگأت. ایسُپ، چہ داوودئے نسل و پدريچا اَت. ²⁸ پَرِئشَتگ، مَریمئے کُزا آتک و گوشتی: «گَل و شادان بئے کہ ھُدائے نیکین وھگئے ساھگا ائے و ھُداوند کۆن تتو کۆن اِنْت.» ²⁹ چہ اے ھیرئے اِشکنگا، مَریم باز پَرِئشان بوت و دلا گوشتی: «بارین، اے دُلولین ھال و ھوال کنگئے مانا چی اِنْت؟!» ³⁰ پَرِئشَتگا گوشت: «او مَریم! مَثُرس، چیا کہ ھُدائے مِھر و رھمت تئیی ھمراہ اِنْت. ³¹ نون تتو پہ چُکا اُمیتوار بئے و ترا مردین چُکے بیت، کہ باید اِنْت آییئے ناما ایسا بکنئے. ³² آ، مزنینِ مردمے بیت و بَرزینِ ارشئے ھُدائے چُک زانگ بیت و ھُداوندین ھُدا، آییئے پت و پیزکی، بزآن داوودئے بادشاھئے تھتا آییَا بکشیت. ³³ آ، آکوبئے پدريچئے سرا مُدام بادشاھئ کنت و آییئے بادشاھئ ھچبر نکئیت.» ³⁴ مَریمآ چہ پَرِئشَتگا جُست کرت: «اے چۆن بوت کنت کہ من تینگہ سور نکرتگ و جنین چُکے آن؟!» ³⁵ پَرِئشَتگا پَسُو دات: «ھُدائے پاکین روہ تئیی سرا ایز کئیت و بَرزینِ ارشئے ھُدائے زور و کُدرت تئیی سرا ساھیل بیت. پمیشکا آ، پاک و ھُدائے چُک زانگ بیت. ³⁶ الیزابت ہم کہ تئیی سیاد اِنْت، پیرانسریا پہ مردین چُکئا اُمیتوار اِنْت. ھما کہ گوشتگ آئش سَنَت و بیزند اِنْت، نون شش ماہ اِنْت کہ لاپی پُر اِنْت. ³⁷ چیا کہ پہ ھُدایا، ھچ کارے

²⁵ ایسایا کۆن آیان گوشت: «او ناسریدان! پہ نبیانی سَجھین ھیرانی باور کنگا شمئے دل کۆر اِنْت. ²⁶ مَسیھا پہ وتی شان و شفوکتے رَسگا، اے سَکئی و سۆری سگگی نہاتنت؟» ²⁷ رَندا ایسایا وتی بارثوا، موسا و سَجھین نبیانی پاکین کتابانی تھا، ھرچے کہ نیسیگ بوتگأت، آ سرید کرتنت.

²⁸ انچُش کہ ھما میتنگئے نَزیکا آتک و رَسنتت کہ اژدا رثوگی اتنت، ایسایا اے دابا پیش داشت کہ آییَا دورتر رثوگی اِنْت. ²⁹ آیان دَربندی کرت: «شپا کۆن ما بجل چیا کہ رۆچ شتگ و شپ آییگی اِنْت.» کُزا، ایسا ھم شت تان کۆن آیان بمانیت.

³⁰ ھما وھدا کہ ایسا کۆن آیان پہ ورگا نشت، نانی زرت، ھُدائے شگری گپت، نانی چُنڈ چُنڈ کرت و آیانی دستا دات. ³¹ نون آیانی چَم پیچ بوتنت و ایسائش پِچَاہ اُورت بلہ ھما دمانا چہ آیانی چَمّا چَپر و اَندِیم بوت. ³² کُزا چہ یکدومیا جُستش کرت: «راھا وھدے آ کۆن ما تَران کنگا اَت و مارا پاکین کتابانی ھیران سرید کنگا اَت، مئے دل جنگ و دُریک دُریک کنگا نہأت؟» ³³ کُزا، ھما دمانا پاد آتک و اورشَلیمآ پَر تَرَتنت. اژدا، آیان یازدھین کاسید و آ دگہ مرید یکجاہ دیستنت، ³⁴ کہ گوشتگا اتنت: «اے راست اِنْت کہ ھُداوندا جاہ جتگ و پہ شَمونا زاهر بوتگ!» ³⁵ کُزا اے دوینان وتی راھئے سرگوست کۆن آیان گوشت کہ ایسائش چہ پئیمآ نانئے چُنڈ کنگئے وھدا پِچَاہ اُورتگ.

ایسا پہ مریدان پَدْر بیت

(مَراس 14:16؛ یوھنا 19:20–23)

³⁶ تینینگہ آھمے ھیران اتنت کہ ایسا وت آتک و آیانی نیاما اوشتات و گوشتی: «دُروود و دُزھبات^k پہ شما!» ³⁷ آیان تَرُست و ھئیران و ھَبکَہ بوتنت و گمانش کرت بلکین روھے گِندگا اِنْت. ³⁸ بلہ ایسایا گوشت: «پہ جے شمارا اینچُک تَرُست و ھئیران و ھَبکَہ منتگیت و چیا شمئے دلا شک پاد آتکگ؟ ³⁹ دست و پادائُن بگندیت، اے منی جند اِنْت. منا دست جنیت و بچارئت، اُرواھا ھُدَّ و گوشت پَر نبیت، بلہ شما گِندگا ایت کہ منا ھُدَّ و گوشت پَر اِنْت.»

⁴⁰ اے ھیرئے گوشتگا رَند، وتی دست و پادی پیش داشتنت. ⁴¹ آ، چہ شادمانیا ھئیران و ھَبکَہ بوتنت و باوروش نکرت. کُزا، جُستی کرت: «کۆن شما پہ ورگا ادا چیزے ھست؟» ⁴² چُنڈے پتکگین ماھیکش دات، ⁴³ ایسایا زرت و آیانی دِیم پہ دِیما وارت. ⁴⁴ کُزا گوشتی: «اے منی ھما ھیر اَنْت کہ من کۆن شما آ وھدا کرتگ اِنْت کہ اَنگت کۆن شما بوتگان. منی بارثوا، ھر ھیرے کہ موسائے شَریت، زبور و نبیانی کتابان نبشئہ اِنْت، آ زلور باید اِنْت ھما دُثولا سرجم بینت.»

⁴⁵ رَندا، آیانی زانت و زانگی رُژناگ کرت تانکہ پاکین کتابانی مانا و مکسدا سرید بینت. ⁴⁶ گوشتی: «نیسیگ بوتگ کہ مَسیہ باید اِنْت سَکئی بسگیت، ساہ بدنت و سئیمی رۆچا، چہ مُردگانی نیاما جاہ بجننت و ⁴⁷ آییئے نامئے سرا، پشؤمان بئیگ و گناھانی پھلی باید پہ سَجھین کثومان جار جنگ ببیت. اے کارئے بُگنیچ چہ اورشَلیمآ ببیت. ⁴⁸ شما اے کار و ھیرانی گواہ و شاهد ایت. ⁴⁹ من وتی پئتے وادہ داتگین پاکین روھا پہ شما رثوان دئیان، نون شما شھرا بمانیت، تان ھما وھدا کہ چہ بُرزا شمارا واک و کُدرت برسیت.»

ایسا آسمانا رثوت

(مَراس 19:16؛ کاسیدانی کار 9:1)

⁵⁰ رَندا، ایسایا مرید تان بئیت اَنیائے نَزیکا برتنت و دست بَرز کرت و پہ آیان نیکین دُوایی لوئت و برکت داتنت. ⁵¹ ھما وھدا کہ دُوا کنگ و برکت دئیگا اَت، چہ آیان گیشْت و آسمانا برگ بوت. ⁵² مریدان ایسا پرستش کرت و کۆن بازین گَل و وشَیے اورشَلیمآ پَر تَرَتنت. ⁵³ مُدام مزنینِ پرستشگاھا منتنت و ھُدایا سَتا کنان اتنت.

^d11: 11 اناکت، بزآن یک اناکت، اچانک، ناگهان.

^e12: 12 بہ مانگ، بزآن سک ھیران بئیگ، بھ بئیگ.

^f15: 15 ھُدائے پاکین روہ، بزآن روہ اَلکُدَس.

^g19: 19 پَسُو، بزآن جواب.

^h19: 19 مستگا، بزآن وشین ھال، بشارت.

^k20: 20 پَدْر، بزآن زاهر، آشکار.

^k36:24 دُروود و دُزھبات، بزآن سلام و اَلیک.

⁵⁵ ہما جنین کہ چہ جلیلا، ایسائے ہماہیا آتکگاتنت، ایسپئے زندا رثوان بوتنت و ہما کبرش دیست۔ آیان اے ہم دیست کہ ایسائے جؤن چہ پئیمیا کبرا ایڑ دئیگ بوت۔ ⁵⁶ زندا، وتی لوگان آتکنت و وشبؤین آتر و رؤگنیش تئیار کرت۔ شبتئے رؤچا، شرتئے رھبندئے سرا، آیان آرام کرت۔

ایسائے جاہ جنگ

(مٹا 1:28–8؛ مَکاس 1:16–8؛ یوہنا 1:20–8)

24 ¹ ہینگئے اٹولی رؤچا، بزبان یکشمہیئے گورباما،¹ جنینان ہما وشبؤین رؤگن و آتر کہ تئیار کرتگاتنت، زرتنت و کبرئے سرا شتنت،² بلہ دیستش ہما ڈوک کہ کبرئے دپا آت لیٹ گپتگ و چہ وتی جاگھا ٹگلنگ۔³ وھدے کبرئے تھا شتنت، ہداوندین ایسائے جؤنیش ندیست۔⁴ ہئیران اتنت و نزانیش جے بکننت کہ آناگت دو مرد، گؤن ڈرپشؤکین گڈ و پُچان آسانی کشا اؤشتات۔⁵ جنینان، چہ تُرسا وتی سر جھل کرت، بلہ آدوینان گؤشت: «شما چیا آزندگینا، مُردگانی نیاما شوہاز کنیٹ؟⁶ آ، ادا نہانت، آییجا جاہ جنگ۔ یات کنیٹ، آ وھدی کہ آنگت گؤن شما جلیلا آت، چہ گؤشتی؟⁷ شمارا نگؤشتی کہ: «انسائے چُک باید ایت گنھکارانی دستا دئیگ بییت، باید ایت سلیب کَشگ بییت و سئیمی رؤچا پدا زندگ بییت و جاہ بجنٹ؟»⁸ گزا، آ جنین ایسائے اے ہبرئے یات و تُرانگا کپنتت۔

⁹ چہ کبرئے سرا کہ پرتنت، اے سچھین ہال و ہبرش گؤن یازدھین کاسید و آدگران گؤشتنت۔¹⁰ آ کہ اے ہبرش پہ کاسیدان رَسینت، مَریم مَجْدَلیہ، یوانا، آکویئے مات مَریم و آسانی آدگہ ہماہین جنین اتنت۔¹¹ کاسیدان، جنینانی ہبر بے سر و بُتین ہبر زانت و باورش نکرنتت۔¹² بلہ پٹرس پاد آتک و یہ ڈرکے کبرئے نیمگا شت، سَری جھل کرت و کبرئے تھا چارتی، بلہ چہ پتاتگین گدان و آبید، دگہ ہچی ندیست۔ گزا چہ وتی دیستگینان، ہئیران و ہبگہ بوت و لوگا پرتت۔

ایماووسئے زھسرا

(مَکاس 12:16–13)

¹³ ہما رؤچا، چہ آیان دو مرید، دیم پہ ایماووس نامین میتگینا رٹوگا آت کہ چہ اورشلیمیا کساس یازدہ کیلومیتر دور آت۔¹⁴ آ، راہا گؤن یکدگرا ہمے بوتگین ہبر و ہالانی بارٹو گپ و تُران کنگا اتنت۔¹⁵ ہمے وھدا کہ گپ و ہیرا اتنت، آناگت ایسا وت آسانی کِزا آتک و گؤن آیان ہُور و ہمراہ بوت۔¹⁶ بلہ پَجَہاش نثیاورت، چیا کہ آسانی چم پردھینا پؤشتگاتنت۔

¹⁷ ایسایا جُست کرت: «شما وتی راہا، چؤنین سَرحالانی بارٹو گپ و تُران کنگا ایت.» آ گؤن گمناکین چہرگے اؤشتاتنت۔¹⁸ گزا چہ آیان یکتا کہ نامی کُلیویاس آت، پَسُو دات: «اورشلیمیا درامدین مردم یکین تئو آئے، چہ اے سَرحالان کہ ہمے رؤچان اؤدا بوتگ آت سہیگ نہ آئے؟»¹⁹ جُستی کرت: «چہ کجام سَرحالان؟» گؤشتیش: «ہما کہ ایسا ناسرہئے سرا آتکنت۔ آ، پئیکمیرے آت کہ آییئے کار و ہبران، ہُدائے بارگاہ و مردمانی گؤرا، بازین زور و گُدرتے مان آت۔²⁰ بلہ مئے مزین دینی پیشوا و کٹومئے سروکان درکتومانی دستا دات کہ پہ آییجا کوشئے ہکما بدئینت و زندا آیان سلیب کَشت۔²¹ مارا آمینت آت، آ ہما بیت کہ اسرائیلا رَکِنیبت۔ نون گپ ایش ایت کہ اے ہبران سئے رُوج گوستگ۔²² چہ مئے ہماہین جنینان، لھتینانی ہبران ہم مارا ہئیرتیا پرتنتگ۔ آ مروچی بامگواہا کبرئے سرا شتگ آت،²³ بلہ آییئے جؤنیش ندیستگ۔ گزا آتکنت و مارا ہالیش دات کہ آیان پہ اِہام و شُیین پرتنتگ دیستگ آت کہ گؤشتگش: «ایسا زندگ ایت.»²⁴ چہ مئے مردمان ہم لھتین کبرئے سرا شتگ و آیان ہم انچش کہ جنینان گؤشتگ ہما ڈٹولا دیستگ، بلہ آسانی چم پہ واجھے جندا نکپتگ۔»

نبوتی نہانت.»³⁸ مَریما گؤشت: «من ہداوندئے مۆلد آن، ہمے ڈٹولا کہ تئو گؤشتگ، انچش بات.» زندا پرتنتگ چہ آییئے کِزا شت۔

مَریم الیزابتئے گندگا رثوت

³⁹ ہما رؤچان، مَریم ایشاپیا سر گپت و یھودیہئے کؤھستانی ہند و ذمگئے شہرتا شت۔⁴⁰ اؤدا زَکریائے لوگا شت و الیزابتی ہال و ہوال کرت۔⁴¹ انچش کہ مَریمئے تئوار الیزابتئے گؤشان کپت، آییئے لاپا، چُکا سز بست و الیزابت چہ پاکین روہا پرتت۔⁴² گؤن بُرزین تئوارے گؤشتی: «تئو، جنینانی نیاما بھتاور آئے! بھتاور ایت ہما چُک کہ تئیبی لاپا ایت۔⁴³ من کئے آن کہ منی ہداوندئے مات منی گندگا بیعت؟⁴⁴ وھدے تئیبی تئیارجؤڑیئے تئوار منی گؤشان کپت، چُک چہ گلا لاپے تھا سرت۔⁴⁵ بھتاور آئے تئو کہ باورِت کرتگ، چیا کہ ہداوندئے ہما ہبر کہ گؤن تئو گؤشگ بوتگ آت، سرجم بنت.»

پہ ہدایا مَریمئے سنا و سنا

⁴⁶ مَریما، آییئے پَسُو گؤشت:

«منی ساہ و جان، ہداوندا سنا و سنا کنت۔

⁴⁷ منی روہ گل و بال ایت، کہ ہدا منی رَکِنؤک ایت۔

⁴⁸ چیا کہ وتی مۆلدئے نزوری ای چارتگ۔

چہ اِد و زند، سچھین نسل و پدربچ منا بھتاور زانت۔

⁴⁹ چیا کہ آ پاکنامین زؤراکا پہ من مزین کار کرتگ۔

⁵⁰ آییئے مہر و رھمت، ہما سچھینانی پُشت در پُشتا مانیت

کہ آییئے تُرسش دلا ہست ایت۔

⁵¹ آییجا گؤن وتی زؤراکین باسکا، مزین کار و کرد پیش داشتگ و

ہما کہ وتی دلا بازین پَہرش^k بسنگ، آییجا شنک و شانگ کرتگ آت۔

⁵² آییجا، ہکمران چہ وتی تھتان سرشکون و

گریب، بُرز و سرپراز کرتگ آت۔

⁵³ شدیگ، گؤن وشتین چیزان سیرلاپ و

سیرینی دست ہورک و ہالیگ رھادگ کرتگ آت۔

⁵⁴ آ وتی مہر و رھمتانی یات و تُرانگا کپتگ و

پہ وتی ہزمتکارین بنی اسرائیلی کٹوما مہربان بوتگ،

⁵⁵ بزبان پہ ابراہیم و آییئے چُک و ازابادگان ابدی مہری بکشنگ،

ہما پئیمیا کہ گؤن مئے پت و پیروکان لبری کرتگ آت۔»

⁵⁶ مَریم، سئے ماہئے کساسا الیزابتئے لوگا مُنت و زندا پرتت و وتی لوگا شت۔

¹:47 رَکِنؤک، بزبان نجات دئیوک۔

^k:1:51 پَہر، بزبان تَکَبُر، گُور۔

¹:24:1 گوربام، بزبان رۆنک، رۆچے در آیکئے وھد۔

¹:24:13 آسلیکین یونانی نبشتانگ گؤشیت: «شست ستادیا»۔

یہبائے پیدایش

⁵⁷وہدے اِلیٰربائتے ماہ و رۆچ سرجم بوتنت، آییآ مردین چُکے بوت۔ ⁵⁸ آییے چلگیٹے ہال کہ سیاد و ہمساہگان سر بوت و اِشکیش ہُداوندا آییے سرا مزنین مہر و رھمتے کرتگ، گُزا گۆن آییے وشیا ہۆر و شریکدار بوتنت۔ ⁵⁹ وھدے ئُنکا ہَشت رۆچ بوت، پہ آییے سُنّت کنگا آتکنت۔ آیان ئُنکے نام پتے نامے سرا، زُکریا پر بندگی اَت۔ ⁶⁰ بلہ ئُنکے ماتا گوشت: «نہ، آییے نام باید اِنِت یِہیا بیبت۔» ⁶¹ مردمان گوشت: «تییی کُئم و ہاندانا، اے نامین مردم کَس نبوتگ۔» ⁶² گُزا آیان چُکُتے پت، زُکریا پہ اِشارہ جُست کرت کہ آ وتی چُکا چۆنین نامے پَر بندیت؟ ⁶³ زُکریاا نیبسیگی دارتھتگے لوئت و آییے سرا نِبشتی: «چُکُتے نام یِہیا اِنِت.» گُزا سَجھین مردم ہئیران بوتنت۔ ⁶⁴ ہما دمانا زُکریائے گُنگین زبان یِچ بوت و ہیرا لگت و ہُدائے ستا و سَنایی بُنگیچ کرت۔ ⁶⁵ چہ اے ہبرا، ہمساہگان تَرُس دلا کپت و یِہودیہیے دَمگئے کۆہستگانی سَجھین مردمان اے بارئوا ہیرَ کرت۔ ⁶⁶ ہرکسا کہ اے ہال اِشکت وتی دل و ہئیالا چُش گوشتی: «بارین، اے چُک چۆنین مردمے بیت؟» چیا کہ ہُداوندے دست گۆن آییآ گۆن اَت۔

ایسائے پیدایشے بارئوا زُکریائے پیشگوئی

⁶⁷ گُزا، یِہبائے پت زُکریا، چہ پاکین روھا پَر بوت و پیشگوئی کرت و گوشتی:

⁶⁸ «هُداوند، اِسرائیلے ہُدایا ستا و سَنا بات،

چیا کہ پہ وتی کئومے مَدّت کنگا آتکگ و کئومی رُکینتگ۔¹

⁶⁹ آییآ چہ وتی ہزمتکارین داوودتے لوگ و بُنجاھا،

کانتے^m پہ مئے رُکینگا جوڑینتگ،

⁷⁰ انچُش کہ آییآ بازین وھدیا پینسر،

چہ وتی پاکین نیبانی زانانا کنول داتگ۔

⁷¹ آییآ، چہ مئے سَجھین دژمن و بدواھان کہ چہ ما نپُرِت کننت،

مارا رُکینتگ،

⁷² مئے پت و پیرُکانی سرا مہر و رھمتی کرتگ و

وتی پاکین ہما اُھد و کرائے یات و تُرانگی داشتگ۔

⁷³ گۆن مئے پت اِبراھیما سئوگندی ہم کرتگ اَت،

⁷⁴ کہ مارا چہ دژمنانی دستا برُکینیت،

تانکہ بے تُرُس و بیما پہ آییآ ہزمت بکنین و

⁷⁵ آییے چَم و نِزرا وتی سرجمین زَندا

نپک و پاک بیین۔

⁷⁶تتو، او منی چُک!

بُرزین اَرشے ہُدائے نبی زانگ بے،

چیا کہ تتو چہ ہُداوندتے آیگا پینسر،

آییے راہ و کِشکا تچک و تئیاز کنے۔

بیرَند اَت، ہما جنین کہ چُکِش نبوتگ و چہ وتی سینگان چُکِش نِمِچینتگ۔³⁰ ہما وھدا، مردم کۆھان تتوارَ کننت: «بیایت مئے

سرا بکپیت» و جُمپان گوشتنت: «مارا پناہ دئییت۔» ³¹ وھدے آ گۆن سبزگین درچکا چُش کننت، گُزا گۆن ہُشکینا چے نکنت؟»

³² آیان، دو زَدکارین مردم اُورت کہ گۆن ایسایا ہۆر، کُشگی انتت۔ ³³ وھدے ہما «کامپؤل» نامین جاگھا رَسنت، آیان ایسا

سلیبے سرا ڈرتک۔ آییے راستین نیمگا یک زَدکارے سلیب کُشت و چِین نیمگا دومی زَدکار۔ ³⁴ ایسایا گوشت: «او پت! آیان پھل

کن، چیا کہ نزاننت جے کنگا اَت.» گُزا سپاہیگان ایسائے یُچ و پوِشاک کُشتنت و پہ آیبانی بھر کنگا پال جتیش کہ بارین کنیا رسنت۔

³⁵ مردم پہ سئیل و نِدارگاہ اؤشتاتگ انتت و سرُکانی دیوانے باسک^۶ ریشکند کنانا، گوشگا انتت کہ: «اِشیا، آ دگہ رُکیننت،

بلہ اگن مَسیہ اِنِت و ہُدائے ہما گچین کرتگین، نون گُزا وتا برُکینیت.»

³⁶ سپاہیگ ہم آییے نَزیکا شنتت و کلاگش گپت، تُریشین شرابش چاشینت و گوشتیش: ³⁷ «اگن تتو یِہودیانی بادشاہ ائے، گُزا وتا

برُکین.» ³⁸ ایسائے سرئے بُرزادیا اے ڈئولین مئیارانمگے ہم لُونج کرتگ اَت کہ: «اے یِہودیانی بادشاہ اِنِت.»

³⁹ چہ دوین زَدکاران کہ سَلِیبا ڈرتکگ انتت، یکِیا دژمان دئیانا گوشت: «تتو مَسیہ نہائے؟ گُزا، بیا وتا و مارا برُکین!» ⁴⁰ بلہ

دومی زَدکارا آ ہکَل کرت و گوشتی: «زانا، ترا چہ ہُدایا نثرسیت؟ ترا ہم ہمے سِزا رسگا اِنِت۔» ⁴¹ مئے سِزا برُھک اِنِت، چیا کہ

مئے کرتگین کارانی آسر اِنِت۔ بلہ اے مردا ہچ مئیارے نکرتگ.» ⁴² گُزا گوشتی: «او ایسا! وھدے تتو وتی بادشاھیا سر بوتے،

منی ہئیالا ہم بکپ.» ⁴³ ایسایا پَسئو دات: «ترا راستین گۆشان کہ تتو مروچی منی ہمراھیا، بَھشتا رئوے.»

ایسائے مرک

(متا 27:45-56؛ مَکاس 15:33-41؛ یوھنا 19:28–30)

⁴⁴ نیمروچئے وھد اَت۔^f اَناکت سَجھین مُلک تھار بوت و اے تھاروکی تان بیگاہا مَنت۔^g ⁴⁵ چیا کہ روچئے ڈرپشگ بند بوتگ اَت

و مزنین پرستشگاہئے پردہ چہ نیاما ِدرت و دو نِیم بوت۔ ⁴⁶ ایسایا بُرزین تتوارِیا چِیھال کُشت و گوشت: «او پت! من وتی روہ و

ساھا تئیی دستا دئیان.»^h گۆن ہمے ہبرا، ساھی دات۔

⁴⁷ پئوجیبانی یک اِیسریا اے نِدارگ دیست، ہُدایی ستا کرت و گوشتی: «بیشک کہ اے نِیکین مردے اَت.» ⁴⁸ آ دگہ سَجھین مردم

کہ پہ سئِیلا آتکگ انتت، گۆن اے نِدارگتے گندگا سر و سینگ جنان و مؤتک کنانا وتی لوگان پر تَرَتنت۔ ⁴⁹ ہما مردم کہ ایسائے

پَچاروُک انتت و ہما جنین کہ چہ جلیلا آییے ہمراھیا آتکگ انتت، دور و گِستاہ اؤشتاتگ انتت و اے سَجھین سرگوسِتیش دیستنت۔

ایسائے کبر کنگ

(متا 27:57-61؛ مَکاس 15:42-47؛ یوھنا 19:38–42)

⁵⁰ ہموذا، ایسُپ نامین مردے ہم گۆن اَت کہ تچک و پھریزکارین مردے اَت۔ پَلی کہ سرُکانی دیوانے باسکے اَت، ⁵¹ بلہ پہ

ایسائے مئیاریگ کنگا گۆن آیبانی شئور و ہیران ہمدل نہ اَت۔ آ، یِہودیانی شہر اَریماتیائے مردمے اَت و ہُدائے بادشاھیے رَھچار و

وداریگ اَت۔ ⁵² پیلاتوسئے کِزا شت و چہ آییآ ایسائے جوئے برگے اجازتی لوئت۔ ⁵³ ایسائے جونی چہ سلیبے سرا اِیر گیتک،

گَدپے تھا کپن کرت و تلارئے ٹراشتگین کبریا اِیر کرت کہ پینسرا اؤدا ہچکس کَل کنگ نبوتگ اَت۔ ⁵⁴ آ روچ، تئیاریے روچ اَت و

شَبّت بُنکیچ بیگی اَت۔

^[1] 35:23 35: یدارگ، بران سئیل، تماشا۔

^[2] 35:23 35: باسک، بران اُزو، میسر۔

^[3] 44:23 44: اسلیگین نبشتانگ گوشت: «ششمی ساھت». یِہودیانی روچئے حساب، ساھت سُھبے شَشا بُنکیچ بوت۔

^[4] 44:23 44: اسلیگین یونانی نبشتانگ گوشت: «ششمی ساھتا بگر تان ٹھمی ساھتا»، بران مروچِیگین ساھتانی ساھا، دوازدها بگر تان سَیا۔

^[5] 46:23 46: بچار: زبور 31:5۔

^[1] 68:1 68: زکینگ، بران نجات دئیگ، بچینگ۔

^[2] 69:1 69: اے جاگھا کانئے مانا زور و واک اِنِت۔

اِدا رَسْتِگَ.»⁶ پِلاَتوسا مردمانی اے ہر کہ اِشکننت، لُوٹنی بزانت، بارین، آچہ خلیئے مردمان انت؟⁷ وھدے سَہیگ بوت ایسا خلییے، گُزا ہیروڈیسے نیمگا راہی دات، چیا کہ خلیئے ہاکم، ہیروڈیس آ وھدا اوڑشلیما ات۔

ایسا و ہیروڈیس

⁸ ہیروڈیس ایسا کہ دیست، باز وٹش بوت، چیا کہ دیرین وھدے ات کہ ایسے گندگا واھگدارے ات۔ چہ ایسائے کرتگین کارانی اِشکنگا رَند، نون اُمیتوار ات کہ یک مؤجرہ و اَجَبین نشانے بگندیت۔⁹ گُزا، چہ ایسایا بازین جُست و پُرسے کرتی، بلہ ایسایا ہج پَسوے نداد۔¹⁰ مزنین دینی پیشوا و شریعتے زانوگر کہ ہموذا اوشتاتگاتنت، ایسائے سرا بازین تھمت و بھتام جنگا اتنت۔¹¹ ہیروڈیس ہم گون وتی سپاہیگان ہوریکا، ایسا بے اِزت کرت و کلاگ گپت۔ رَندا، ڈٹولدارین کباھے گورا دات و پدا پِلاَتوسے کُزا رتوان کرت۔¹² چہ ہما رُچا، ہیروڈیس و پِلاَتوس، بیبل و سنگت بوتنت۔ پیسرا، آ وتمانوت دژمن اتنت۔

ایسائے مرکتے ہکم

(متا 15:27-26؛ مرکاس 15:6-15؛ یوہنا 18:39-16:19)

¹³ پِلاَتوسا، مزنین دینی پیشوا، یہودیانی کماش و مہلوک لُوٹنت و ¹⁴ گوشتی: «شما، اے مرد منی گورا آورتگ و تھمت و بھتام جنگ کہ مردمان گمراہ و یاگی کنت۔ بلہ چہ آ جُستان کہ من شمے دینا کرتگات، ایسے سرا شمے جتگین بھتامان ہج راستیے ندیسٹن۔¹⁵ ہیروڈیس ہم مٹیارے ندیستگ، پمیشکا پدا مے گورا راہی داتگ۔ اے مردا چُشین ہج گناہ و مٹیارے نکرتگ کہ سزایی مرک بییت۔¹⁶ گُزا، من آییَا اَدَبَ دَیان^a و یلہ کنان.»¹⁷ ^{18b} بلہ سَجھین مردمان کوکار کرت و گوشت: «ایسایا بکش! باراباسا یلہ بدھے!»¹⁹ باراباس، اوڑشلیمے شہرا، آٹوپ و ہون کنگے مٹیارے سرا، بندیک کنگ بوتگات۔²⁰ پِلاَتوس، ایسائے یلہ دیکا دلمانگ ات، پمیشکا دگہ یک رَندے ایسے بارٹوا گون مردمان ہبری کرت۔²¹ بلہ مردم سک کوکار کنگا اتنت و گوشتیش: «سلیبی کَش! سلیبی کَش!»

²² پِلاَتوسا، سیمی رَندا چہ آیان جُست کرت: «چیا بارین؟ اے مردا چہ بدین کارے کرتگ؟ من پہ اِشیا ہج چُشین مٹیارے ننگدان کہ کوشے ہکما بدیان، پمیشکا اَدَبی دیان و یلہی کنان.»²³ بلہ مردم گون کوکار وتی ہبرے سرا اوشتانت و گوشتیش: «سلیبی کَش!»^c نیٹ،^c آییای و اھگ و کوکار پہ سر رست۔²⁴ پِلاَتوسا آییای و اھگے سرا ہکم دات۔²⁵ اے ڈٹولا، آییَا ہما مرد کہ پہ آٹوپ پاد کنگ و ہونے بھتاما بندیک ات و مردمان آییے یلہ دیکگ لُوٹت، آرات کرت و آییای و اھگے سرا، پہ ایسائے کوشا ہکم دات۔

ایسا دیم پہ سلیبا

(متا 32:27-44؛ مرکاس 15:21-32؛ یوہنا 19:17-24)

²⁶ وھدے ایسایا برگا اتنت، شمون نامین مردے دیستیش کہ کرینیے شہرے مردے ات و دیم پہ شہرا پیداک ات۔ سپاہیگان آ مرد گپت، سلیب آییے بڈا دات و ہُجش کرت کہ ایسائے رندا برتوت۔²⁷ ایسائے رندا، بازین مردے رتوگا ات و گون آیان رُمبے جنین ہم گون ات کہ پہ ایسائیگی گریوان و مۆتک کنان اتنت۔²⁸ ایسایا چک تَرینت، آییای نیمگا چارت و گوشتی: «او اوڑشلیمے جنکان! پہ من مگر یوت، پہ وت و وتی چُکان بگریوت۔²⁹ یک آنچین وھدے کثیت کہ گوشنت: «بھتاوار انت آ جنین کہ سنٹ و

⁷⁷ تتو آییے کتوما اے زانتا دئیے

کہ گون آییای گناہانی پھلیا،

هُدا آیانَ رَکینیت۔

⁷⁸ چیا کہ مے ہُدا مہربان انت و

چہ آییے بیکساسین^a رھمتان رُوچ چہ بُرزین آرشا،

مے زندمانا سرَ کثیت،

⁷⁹ تان پہ آیان کہ تھارۆکی و مرکتے ساھگا نشتگات،

رُژنایی بیکشیت و

مارا دیم پہ سُھل و آسودگیے راھا رھسونی بکت.»

⁸⁰ آچُک، رُدان و مان پاکین روھا زورمند بئیان ات۔ چہ بنی اسرائیلیانی نیاما زاھر بئیکا پیسر، گیابانانَ منت۔

ایسا مسیھے پیدایش

¹ ہما رُوچان، رومے بادشاہ کنیسر آگوستوسا جار جت و ہکم کرت کہ رومے سرجمین مُلک^o مردمشماری کنگ بییت۔² اے اٹولی مردمشماری ات و آ وھدا، گورینیوس سوربھے والی ات۔³ ہرکس پہ وتی نامے نشتہ کناینگا، وتی پت و پیرکی شہرا شت۔

⁴ ایسُپ ہم چہ خلیئے شہر نابزھا در کپت و یہودیھے شہر بئیت لہما شت۔ بئیت لہم، ہما شہر انت کہ بازین وھدے پیسرا اُودا داوود بادشاہ پیدا بوتگات۔ ایسُپ، بئھا چہ داوودے پدربچا ات، پمیشکا پہ وتی نامے نشتہ کناینگا اُودا شت۔⁵ ایسُپا، وتی دشتار، مریم ہم گون ات کہ آ، پہ چُکیا اُمیتوار ات۔^P

⁶ ہمے وھدا کہ آ بئیت لہما اتنت، مریمے چلگ بئیکے ماہ و رُوچ سرجم بوتنت و ⁷ مردین چُکینے سرا چلگ بوت کہ آییے اٹولی چُک ات۔ مریم وتی نُک گُڈیا پیتک و کاھدانیے تھا واپنت، چیا کہ پہ آیان مہمانجاھا جاگہ نیست ات۔

پہ شپانکان پریشتگانی مستاگ

⁸ ہما ہند و دَمگا، لھتین شپانک ہست ات کہ شپا گیابانا وتی رمگش نگھپانی کرت۔⁹ آ شپا، اناگت ہُداوندے پریشتگے آییای دینا اتک و چارین نیمگان ہُداوندے مزینے شہم و رُژنایی ڈریشان بوت۔ چہ اِشیا، آیان سک تُرست۔¹⁰ بلہ پریشتگا گوشت: «مٹرسیت، منا مستاگے گون انت کہ پہ شما بازین وٹبے کاریت و پہ سَجھین کتوما وٹین مستاگے۔¹¹ آ اِش انت کہ داوودے شہر بئیت لہما مرۆچی پہ شما رَکینوکے پیدا بوتگ کہ آ، ہُداوندین مسیہ⁹ انت۔¹² اِشیے پِچاھ آرگے نشانی اِش انت کہ شما کاھدانیے تھا، مان گُڈیا پیتکگین نُکے گندیت.»

¹³ اناگت، چہ آسمانی پریشتگانی لشکرا رُمبے آپریشتگے کُزا اتک و ہُدا اِش سپت و سنا کرت:

¹⁴ «شان و شتوکت بُرزین اُرشے ہُدا یا بات و

زمینے سرا سُھل و آسودگی

پہ ہما مردمان بات

¹¹:78 بیکساس، بز ان سک باز، بے اندازہ، بیہساب۔

²⁰:1 اسلیگین یونانی نشتانگ گوشت: «سَجھین جھان.»

^{2P}:5 ہما ڈٹولا کہ پیشی بہرا گوشگ بوتگ، مریمے اُمیتوارے اے چُک ہُدا بکشگین چُکے ات۔

²⁹:11 مسیہ، بز ان گُڈسرا، آہرا۔

²³:8 واھگدار، بز ان لُوٹوک، دلمانگ، ہُدوناک۔

^{3a}:16 اِدا اَدَب دیکھے مانا شلاک و ہیزران جنگ انت۔

^{3b}:17 لھتین دزبشتا اے بند نیست، بلہ لھتینا چۆ آتکگ: پِلاَتوسا ہر سرگوزے اییدا، چہ وتی بندیکان یکے، آما آرات کنگی ات۔

^{3c}:23 نیٹ، بز ان گُڈسرا، آہرا۔

کہ ہُدا چہ آیان وشْ وُشنوذِ انت.»

¹⁵ وھدے پَرِیشْتِگ پر تَرْت و آسامنا شتنت، شپانکان وتمانوتا شعور کرت و گوشتیش: «بیایت بئیتلہما برئوین و ھمے سرگوست کہ اؤدا بوتگ و ہُداوندا مارا ھال داتگ، وت بگندین.» ¹⁶ گُزا آ، پہ اِشتاپی سر گپت و ھمؤدا شتنت، ایسُپ و مَریمش در گبتکنت و نُئُکیش کاھدائے تھا دیست. ¹⁷ نُئُکے گندگا رَند، شپانکان اے چُکے بارئوا ھرچے کہ چہ پَرِیشْتِگان اِشکتگأت، مردم سَھبگ کرتنت. ¹⁸ آ مردمان کہ شپانکانی ھبر اِشکت، ھئیران و ھَبگَہ منتنت. ¹⁹ بلہ مَرِیما اے سَجَھین ھبر، وتی دلا داشتنت و اِشانی سرا باز پگر و ھئیالی کرت. ²⁰ شپانکان، ھرچے کہ اِشکتگ و دیستگأت، پہ آیان ہُدا یا سِبَت و سَنا کنان پر تَرْتنت، چیا کہ اے سَجَھین ھما ڈُئولا اتنت کہ گون آیان گوَشگ بوتگأت.

مزین پرستشگاھا ایسائے آرگ

²¹ ھشتمی رُچا، وھدے نُئُکے سُنْت کنگے وھد آتک، آییے نامیش ایسا پر بست، ھما نام کہ ماتے لاپا کپگا پیسر، پَرِیشْتِگا پر کرتگأت.

²² وھدے مات و چُکے چَلگَشوَدیے وھد ھلاس بوت، موسائے شَرِیتے رَندگیریا، ایسُپ و مَرِیما ایسا اوُرْشَلیمے مزین پرستشگاھا آورت تانکہ آییا ہُداوندے سپردہ بکننت، ²³ انچُش کہ ہُداوندے شَرِیتْ گوشت: اتولی ھر مردین چُکْ باید اِنْت پہ ہُداوندا ندریگے ھساب کنگ بیت. ^r ²⁴ پہ کُربانِگ کنگا ھم آتکت، تان ھما ڈُئولا کہ ہُداوندے شَرِیتْ گوشت، «چُپتے شائٹل^s یا دو کسانین کپوُت» ھئیرات بکننت.

²⁵ ھما وھدا اوُرْشَلیمے شھرا، شمون نامین مردے ھستأت کہ پھر پَزکار و ہُدادوستے ات و بنی اِسرائیلیانی رَکَبنوُکے زَھچار ات و ہُدائے پاکین روہ، گون آییا گون ات. ²⁶ پاکین روھا مستاگ داتگأت، تان وھدے کہ ہُداوندے مَسبھا مگندیت، آنمریت. ²⁷ چہ پاکین روھے اِلھام و شُبینگا، مزین پرستشگاھے پِیشجاھا^ا آتکگأت. نون وھدے ایسائے پت و ماتا شَرِیتے راہ و رھبندانی سرجم کنگا ایسا پاکین لوگا آورتگأت، ²⁸ شمونا ایسا زرت، دستانی دلا داشت، ہُدا سَنا و سَنا کرت و گوشتی:

²⁹ «او زوُراکین ہُداوند! نون منا، وتی اے ھزمتکارا، انچُش کہ تتو وت لَبز داتگ،

چہ اے جھانا پہ وشی و سلامتی چست کن و وتی گورا ببر،

³⁰ چیا کہ من گون وتی چَمَان چہ تئیی نیمگا

اے نجات و رَکَبنِگ دیستگ

³¹ کہ تتو سَجَھین کتومانی دِیما پَدْر کرت.

³² آپہ دگہ کتومان ہُدائے بارئوا سرید کنوکین رُژے بیت و

پہ تئیی بنی اِسرائیلی کتوما پھر و شانے.»

³³ وھدے ایسائے پت و ماتا آییے بارئوا شمونے اے ھبر اِشکتنت، ھئیران بوتنت. ³⁴ شمونا پہ آیان نَبکین دُوا کرت و گون چُکے مات، مَرِیما گوشتی: «ہُدا یا اے چُکْ، پہ بازیں بنی اِسرائیلیانی رَکَبنِگ و بازیئیتے گار و بیگواہ کنگا راہ داتگ. اے چُکْ نشانے بیت، بلہ بازیے آییا نَمَیت. ³⁵ ھے پَیِیما آ، بازیئیتے دلانی رازان پاشک کنت. او مَرِیم! تتو وتی زَندا مزین گم و اندوھے گندے کہ آگم، زَھمے ڈُئولا تئیی دلا کَپْ کنت.»

³⁶ ھمؤدا، آشرے کبیلھے یک جنیتے ھستأت کہ نیبے ات. آییے نام ھئا ات و آییے پتے نام پتوییل ات. اُمری من ات. سور کنگا رَند، ھپت سالی گون وتی لوگواجھا گوازبنتگأت، ³⁷ بلہ رَندا جنوزام بوت. نون آییے اُمر ھشتاد و چار سال ات و آییا چہ

⁵² آ وھدا، ایسایا گون مزین دینی پِیشوا، مزین پرستشگاھے نگہبانین سبھاہگانی مستر و کتومے کماشان کہ پہ آییے دَزگیر

کنگا آتکگانتت، گوشت: «زانا، من یاگی و رَھزے آن کہ شما گون زَھم و لُئان پہ منی دَزگیر کنگا آتکگیت؟ ⁵³ من ھر رُچ مزین پرستشگاھا گون شما ھور و یکجاہ بوتگان، اؤدا شما منا دست نجتگ. بلہ ھئو! نون وھد شمٹیک اِنْت و تھاروُکی ھاکم اِنْت.»

پترُسے اِنکار

(مَتا 57:26–58، 69–75؛ مَکاس 14:53–54، 66–72؛ یوھنا 18:12–18، 25–27)

⁵⁴ گُزا، ایسائش دَزگیر کرت و مسترین دینی پِیشوائے لوگا برت. پترُس دور دورا، آیانی پُشتا رئون ات. ⁵⁵ لوگے پِیشجاھا، آسے رُکیش کرتگأت و آسے چاگردا نشتگانتت. پترُس ھم گون آیان نِشت. ⁵⁶ مَؤلدیا، آسے رُژناییا، پترُس دیست، رُگورگو چارت و گوشتی: «اے مرد ھم گون ایسایا ھمراہ بوتگ.» ⁵⁷ بلہ پترُسا نَمَنت و گوشتی: «او جنین! من آییا نزانان.»

⁵⁸ کَے وھدا رَند، دگرنا پترُس دیست و گوشتی: «تتو ھم چہ ھمایان ائے.» پترُسا پَسُو دات: «او مرد! من چہ آیان نہآن.»

⁵⁹ کَم و گیش ساھتیا رَند، دگہ یکِیا پترُسے نیمگا چارت و پہ دلجمی گوشتی: «اے مرد اَلما ایسائے ھمراہ بوتگ چیا کہ آ ھم

جلیبے.» ⁶⁰ پترُسا دَرانِنت: «او مرد! من سرید نبان تتو چے گوَشگا ائے.» پترُس ھے ھبرا گوَشگا ات کہ کروسا بانگ دات.

⁶¹ ہُداوندین ایسایا چَکْ تَرینت و پترُسے نیمگا چارت. گُزا، پترُس ہُداوندے ھیرے یات و ثرانگا کپت کہ گوشتگأتی: «تتو

مروچی کروَس بانگا پیسر، سے رَندا منی پَجاہ آرگا اِنکارَ کئے.» ⁶² نون دُئا در آتک و سَک گرَتی.

ایسائے سرا ملنڈ و ریشکند

(مَتا 67:26–68؛ مَکاس 14:65)

⁶³ آ سبھاہگان کہ ایسا وتی نیاما گپتگأت، آییے جنگ و ملنڈ و مَسکرا کنگش بُنگبچ کرت. ⁶⁴ ایسائے چِمَش بستنت و

گوشتیش: «نون پھیگبری کن، بگوش کیا ترا جت؟!» ⁶⁵ دگہ بازیں بد و زدے ھم گوشتیش.

سرؤکانی دیوانا ایسائے پِیش کنگ

(مَتا 59:26، 63–66؛ مَکاس 14:61–63؛ یوھنا 18:19–21)

⁶⁶ وھدے رُچ بوت، کتومے کماشانی دیوان، بزآن مزین دینی پِیشوا و شَرِیتے زانورگ یکجاہ بوتنت، ایسائش لوُت و آورت.

⁶⁷ جُستیش کرت: «اگن تتو مَسبھ ائے گُزا مارا بگوش.» ایسایا پَسُو دات: «اگن من بگوشان، باورَ نکینت. ⁶⁸ او اگن جُست

بگران، پَسُو ندئیت. ⁶⁹ بلہ چہ اَنون و رَند، انسانے چُکْ زوُراورین ہُدائے راستین نیمگا ندیت.» ⁷⁰ آ وھدا سَجَھینان گوشت:

«اچہ، تتو ہُدائے چُکْ ائے؟!» پَسُو دات: «شما وت گوَشگا ایت کہ من ھما آن.» ⁷¹ آیان گوشت: «نون دگہ چوینن گواہ و

شاھدے لوُتین؟ ما وت چہ آییے جندے زبانا اے ھبر اِشکت.»

ایسا پیلاتوسے دِیما

(مَتا 1:27–2، 11–14؛ مَکاس 1:15–5؛ یوھنا 18:28–37)

¹ رَندا، دیوانے سَجَھین مردم پاد آتکت و ایسائش پیلاتوسے دِیما برت. ² آییے سرا ٹھمت و بُھتام جناا گوشتیش: «ما دیستگ کہ اے مرد، کتوما گُمرآ کنت، رومے کئیسرے سَنگ و مالیات دپگا مَنہ و مَکَن کنت و گوشت: «من مَسبھ و بادشاہ آن.» ³ پیلاتوسا جُست کرت: «تتو یہودیانی بادشاہ ائے؟» ایسایا پَسُو دات: «تتو وت گوَشگا ائے.»

⁴ پیلاتوسا گون مزین دینی پِیشوا و آ دگہ مردمان گوشت: «من پہ اے مردا ھچ مَیبارے نگدان.» ⁵ بلہ مردم وتی ھیرے سرا

اوشاتنت و گوشتیش: «اے مرد، گون وتی تالیمان، یہودیھے سَجَھین دَمگے مردمان شوَرینیت. چہ جلیلا بُنگیجی کرتگ و اَنون

¹23:27 درگوز، بھر 13، بند 2، 12.

²24:24 شائٹل، بزآن شاتورین مُرگ.

¹27:27 پِیشجاہ، بزآن پِیشگاہ، لوگے چار دیوال، سَھن.

کہ پتا منا بادشاھی بکشتگ، من ہم آییآ شمارا بڄُشان ³⁰تان منی بادشاھیے تها چه منی پَرزؤنڱا بَوَرِیت، بنوِشیت، تہتانی سرا بنندیَت و بنی اسرائیلے دوازدھین کبیلہانی دادرسیا بکنیت۔

پِتْرُسے اِنکارے پيشگویی

(متا 31:26–35؛ مَکاس 14:27–31؛ یوہنا 13:36–38)

³¹«شَمون، او شَمون! شفیطانا مَوکَل و اِجازت لوئت کہ شمارا گندمے ڈئولا کَمک بکنت و بگيڇيت. ³²بله من په تئو دُوا کرت تان تئیی باور و ایمان زئوال مبیِت. گِزا، وهده پَر تَرَت و پدا منی راها آنکے، وتی براتانی دستا بگر و دِلبَدی بدئے.» ³³بله پِتْرُسا پَسَوُ تَرِنت: «او هُداوند! من گون تئو هُورِیگا په کئید و بَند و مَرکا هم تئیار آن.» ³⁴ ایسایا گوشت: «او پِتْرُس! من ترا گوِشان که مَرؤچی تئو چه کِروَس بانگا پیسر، منی پِجَاه آرگا سئے زَندا اِنکارَ کئسے و نَمَئسے.»

³⁵زَندا چه آیان جُستی کرت: «بارِین، هما وهدا که من شمارا بے زَرَتوَرگ و پِنلک، بے چئوُث و سواسا دِیم دات، شما په چیزے وازمند و مُهتاج بوتیت؟» آیان پَسَوُ دات: «نه، په هچ چیزا.» ³⁶گِزا گوشتی: «بله نون چه شما اگن کسیتسے کِزا زَرَتوَرگ و پِنلک هست، گون وت بزوریت و آییسے کِزا که زَهم نِیست، وتی کِباها بها بکنت و زَهمے بها بگيیت، ³⁷چیا که اے نِشسته منی بارئوا، باید اِنِت پوره و سرجم بییت که گوِشیت: آ گون گنھکاران حساب کنگ بوت. ^۳هئو! آ چیز که منی بارئوا نییسگ بوتگ نون سرجم بیگی اِنِت.» ³⁸مَردان گوشت: «او هُداوند! بچار، مارا دو زَهم گون اِنِت.» گوشتی: «بَس اِنِت.»

جِسِیمانِیے باگا ایسائے دُوا

(متا 26:36–46؛ مَکاس 14:32–42)

³⁹زَندا، ایسا در آتک و اِنچُش که آییسے هیل و آدَت اَت، دِیم په زئیتوئسے کوها شت. مرید هم آییسے زَندا شتنت. ⁴⁰اَزدا که سر بوت، گوشتی: «دُوا کنیت که آزمایش و چَکاسا مکپیِت.» ⁴¹زَندا، یک دُؤکیئسے چَکَلجَاهئے کِساسا، چه مَردان دور بوت، کونَدانی سرا نِشَت و چُش دُوایی کرت: ⁴²«او منی پت! اگن تئیی رزا اِنِت گِزا اے سَکْیانی جام و پیالها ^xچه من دور کن و بَنگَلین، بله نه په منی لوُث و واھگا، په تئیی جندئسے وُشنوَدیا.» ⁴³هما وهدا، چه آسمانا پَرِیشَتگے زاهر بوت و ایسایی دلداری و دِلبَدی دات. ⁴⁴آ، یک گُران و جانسؤچین رنجیا دُچار اَت، پمیشکا گیشتر دُوایی کرت و آییسے هِید، هُونئسے تَرِمِیانی دُئولا زمینسے سرا پِئَتنت. ⁴⁵چه دُوایا که پاد آتک، مَردانی نِیمگا پَر تَرَت، دیستی که چه بازین گَم و اَنَدوَهان، واب کِپتگ اِنِت. ⁴⁶گوشتی: «په چه ویتگیت؟ پاد آیت، دُوا کنیت که چَکاسا مکپیِت.»

ایسائے دزگیر کنگ

(متا 26:47–56؛ مَکاس 14:43–50؛ یوہنا 18:3–11)

⁴⁷اَنگت ایسا گون مَردان هبر کنگا اَت که رُمبے مردم آتک و رَسَت. چه ایسائے دوازدھین مَردان یکے، بزان یِهودا، آیانی رهشؤن اَت. آ، ایسائے نَزیکا آتک تان بچُکِیتی. ⁴⁸ ایسایا گوشت: «(او یِهودا! تئو گون چُکگ و درؤت، ^yانسانئسے چُکا گرائنئسے؟» ⁴⁹وهده ایسائے همراھان دیست چه بئیگا اِنِت، جُستِش کرت: «(او هُداوند! وتی زَهمان بکَشِین؟» ⁵⁰چه مَردان یکِئا وتی زَهم کَشَت و مسترِین دینی پِیشوائے نئوکرئسے راستِین گوِشی بیست. ⁵¹بله ایسایا گوشت: «بَس اِنِت! دست بدارِیت!» آییسے گوِشا دستی پَر مُشت و دُراهی کرت.

مزین پَرستشگاها دُن، یاد اَبِرَ نکرت. شپ و رَوچ، هُدایا سَنا و سَتا کنان، وتی وهد په دُوا و رَوچگ گوازِنت. ³⁸آ هم، هما ساھتا آیانی کِزا آتک، هُدائسے شگِری گپت و گون هما سَجھین مردمان که اورشلیمسے رَکِنگئسے زَھچار اتنت، گوشتی: «اے چُکَ هما رَکِنوُک اِنِت.»

³⁹وهده ایسائے پت و ماتا هُداوندئسے شَرِیتسے سَجھین راه و زَھبند پوره کرتنت، گِزا پَر تَرَت و جَلِیلا، وتی شهر نابِیرَھا آنکنت. ⁴⁰آ چُکَ، رُدان و زورمند بَیان اَت. چه زانت و زانگا سرِپِچ اَت و هُدائسے رھمتی گون اَت.

کسانین ایسا مزین پَرستشگاها

⁴¹ایسائے پت و مات، ایسُپ و مَریم، هر سال سَرگوزئسے اییدا، ^۴اورشلیمسا شتنت. ⁴²وهده ایسایا دوازده سال بوت، وتی هیل و آدئتسے پدا، اییدا اورشلیمسا شتنت. ⁴³اییدئسے رَوچ که هلاس بوتنت، پَر تَرگئسے وهدا، کسانین ایسائے مات و پت سهیگ نه اتنت و آ اورشلیمسا مَنت. ⁴⁴ائولی رَوچا، آیان وتی دلا پگر کرت بلکین گون کاروانا گون اِنِت، پمیشکا یک رَوچِئسے منزلا دِیما شتنت. زَندا، آییسے شوھازا در کِپتنت و چه وتی سیاد و بَچاروُکان آییسے جُسْتِش گپت. ⁴⁵بله ایسائے نَکندگا پَر تَرَت و په آییسے شوھازا، اورشلیمسا شتنت.

⁴⁶سئیمی رَوچا، آیان ایسا مزین پَرستشگاھسے پِیشجاها در گیتک که اُودا آ، شَرِیتسے زانؤگرانی ^yنیاما نِشَتگا اَت، آیانی هیران گوِش دارگا اَت و چه آیان جُست و پُرَس کنگا اَت. ⁴⁷سَجھین اِشکنؤک چه آییسے هُوشمندی و پَسَوُان هئیران اتنت. ⁴⁸وهده ایسُپ و مَریما آ دیست، هئیران بوتنت. ماتا گون آییآ گوشت: «(او منی چُکَ! تئو چیا گون ما چُش کرت؟ من و تئیی پت گون پَرِیشانی تئیی شوھازا بوتگین.» ⁴⁹ایسایا پَسَوُ دات: «شما چیا منی شوھازا بوتگیت؟ زانا، نزانئگؤ که من باید اِنِت وتی پئسے لوگا بان؟» ^{۵۰}بله آ ایسائے اے هیران سرپد نبوتنت.

⁵¹ایسا گون آیان پدا ناسِیرَھا شت و آیانی سَجھین هبری گپت و مَیتنت. آییسے ماتا اے سَجھین هبر، وتی دلا داشتنت. ⁵²ایسا رُدان و چه زانت و زانگا سرِپِچ بَیان اَت و هُدا و مردمان رَوچ په رَوچ دؤستر بوت.

پاکشودؤکین یهپائے کَلئو

(متا 1:3–12؛ مَکاس 1:1–8؛ یوہنا 1:19–28)

3¹ رومئے بادشاه، تِیرِیوس کئیسرئے بادشاھیسے پانزدهمی سال اَت. هما رَوچان، پُنتیوس پیلاتوس، یِهودِیْهے والی اَت. هیرودیس، جَلیلئسے هاکم اَت. هیرودیسئسے برات پیلیپُس، اِتورِیَه و ثِراھونیتِیسئسے هاکم اَت و لیسانیاس، آیبیلینِیسے هاکم اَت. ²هَئا و کِیپا، آ وهدئسے مسترِین دینی پِیشوا اتنت. هما رَوچان، هُدائسے کَلئو گیابانا زَکْرِبائے بَچ، یهپائے سرا آتک. ³یَھیا، اُزْدُنئسے کئورئسے دَوین پهناتان هر جاگَه شت و هُدائسے کَلئوی په مردمان رَسِیتنت و گوشتی: «چه وتی گناھان پشؤمان بییت^x و پاکشودی بکنیت که بکشگ بیِت.» ⁴انچُش که اے بارئوا اِشْئیا نبیئسے کتابا نِشسته اِنِت:

گیابانا، کَسے گوانکَ لا جنت:

«هُداوندئسے راها تئبار و

آییسے کِشکا راست و تچک بکنیت.

^[1] 41:24 اے اییدا سرگوزئسے ایید پمیشکا گوشتن که، چه مسریانی چیردستیا یِهودیانی آراتیسے وهدا، مَرکسے پَرِیشَتگ چه یِهودی چُکانی کُشگا سر گوست.

^[2] 46:27 شَرِیتسے زانؤگر، بزان دینی اَلَم و شَرِیتسے زانتکار.

^[3] 49:2۳ یا: وتی پئسے کارانی زَندا بان.

^[x] 3:3 پشؤمان بیگ، بزان تنویه کنگ.

^[y] 4:3۳ گوانک، بزان بَرزین تنوار.

^[w] 37:22 اِشْئیا نبیئسے کتاب 12:53.

^[x] 42:22 ایسائے مکسد وتی مَرکسے سکی و سؤربان اِنِت.

^[y] 48:22 درؤت، بزان چُکگ، بؤسه.

⁵ سَجَّهَيْنَ كَنْدٌ وَ دَرْگَ z پُرَّ كَنگَ بَنَتِ وَ

سَجَّهَيْنَ كَوَه وَ جُمُپَ جَهَلِ آرگَ بَنَتِ.

چَپَّ وَ چَوَّئِنِ رَاهِ تَجچَكِ كَنگَ بَنَتِ وَ

سَجَّهَيْنِ سِرڪَپِ وَ اِيرِڪَپِ هَمدَپِ وَ هَمَلَسُونِ كَنگَ بَنَتِ.

⁶ جِهَانئِي سَجَّهَيْنِ مَرَدَمِ چِه هُدَائِي نِيْمِگَا

رَکَنبِنِگِ وَ رَسَتگَارِي گَنَدَنَتِ.»^۴

⁷ وَهَدِے مَرَدَمِ پِه پَاكشَوْدِي كَنگَا اَنَکِ وَ مُجَّ بَوَتَنَتِ، يَهِيَايَا گُونِ اَيَانَ گَوْشَتِ: «اَو سَيِّهَمَارزَادگان! كَنبِيَا شَمَارَا ڏَاه^b دَانِگَ وَ گَوْشَتِگَ كِه چِه هُدَائِي اَيَوَكِينِ كَهَرِ وَ گَرَبَا رَکَتَ كَنبِيَتَ؟! ⁸ اَنچِينِ كَارِ بَكَنبِيَتَ چِه اَيَانَ پَدَرِ بِييَتِ كِه شَمَا پِه دَلِ چِه وَتِي گَنَاهَانِ پَشَوْمَانِ بَوَتَكَبِيَتِ.

وَ تِي دَلَا پَهَرِ مَبِنَدِيَتِ كِه: «مَا اِبْرَاهِيْمئِي نَسَلِ وَ اَزبَادِگِ اَيْنِ. > مَن شَمَارَا گَوْشَانِ كِه هُدَا چِه اِے سِيْنِگِ وَ دُوْكَانِ هَم، پِه اِبْرَاهِيْمَا چُچَكِ وَ

اَزبَادِگِ پِيْدَا كَرَتَ كَنَتِ. ⁹ نَوَن تَهَرِ تَتِيَارِ اِنَتِ دِرچَكَانِ چِه بُنَا بَگُدِّيَتِ وَ هَرِ دِرچَكَے كِه شَرَهِنِ بَرَّ نَشِيَارِيَتِ، گُدْگِ وَ آسَا دَثُوْر دَثِيْگِ

بِييَتِ.»^{۱0} مَرَدَمَانِ جُسْتِ كَرَتِ: «گَرَا مَا چِيے بَكَنبِيَن؟» ¹¹ اَيِيَا پَسَتَوِ دَاتِ: «اِگَن كَسِيْنَا دَوِ جَامِگِ هَسَتِ، يَكِنِيَا هَمَا كَسَا بَدَنَتِ كِه اَيِيَا هِچَّ نِيَسَتِ وَ اِگَن كَسِيئِيے كِرَا وَرَدِ وَ وِرَاكِ هَسَتِ، اَيَانَ هَمِ بَهَرِ بَكَنَتِ.»

¹² سُنْگِي ^۴ وَ مَالِيَاَتِگِيرِ هَمِ پِه پَاكشَوْدِيَا يَهِيَائِيے كِرَا اَنَكَنَتِ. جُسْتِيَشِ كَرَتِ: «اَو اسْتَاد! مَا چِيے بَكَنبِيَن؟» ¹³ گَرَا اَيِيَا گَوْشَتِ: «چِه گِيَشَنبِنَتِگِيَنِ كِيَسَاسَا گِيَشْتَرِ مَگَرِيَتِ.» ¹⁴ سِيَاهِيْگَانِ هَمِ چِه اَيِيَا جُسْتِ گِپَتِ: «مَا چِيے بَكَنبِيَن؟» پَسَتَوِي دَاتِ: «پِه زَوَرِ چِه كَسِيْنَا زَرَّ مَگَرِيَتِ وَ كَسِيئِيے سَرَا دِرَوَكِينِ تَهْمَتِ مَجَنبِنَتِ. وَ تِي مَزَّئِي سَرَا گُرَرَانِ بَكَنبِيَتِ.»

¹⁵ مَرَدَمِ، هُدَائِي وَادِه دَاتَكِيَنِ رَکَنبِنَوَكِيے اِنْتَرَارِ وَ وِدَارَا اَتَنَتِ، پَمِيَشَكَا هِيْبَالِشِ كَرَتِ كِه بَلَكِنِيَن يَهِيَا هَمَا مَسِيَه اِنَتِ؟ ¹⁶ بَلِه يَهِيَايَا اَ سَجَّهَيْنِ پَسَتَوِ دَانَتَنَتِ وَ گَوْشَتِي: «مَن شَمَارَا تَهِنَا گُونِ اَيَا پَاكشَوْدِيءِ دَيَانِ، بَلِه يَكِ اَنچِينِ كَسِيے اَيِگِي اِنَتِ كِه اَ چِه مَن زَوْرَاكْتَرِ اِنَتِ وَ مَن اَيِيئِيے كَنوَشَبِنَدَانِي بَوُجِگِيے لَاهَكِ هَم نَهْاَن. اَ شَمَارَا گُونِ هُدَائِي پَاكَبِيَن رَوِه وَ آسَا پَاكشَوْدِيءِ دَنَتِ. ¹⁷ اَيِيَا چِه بَوُچَّ وَ پُگَانِ دَانئِيے جِنَا كَنكِ وَ گِيَشِنِيْگَا، هَنْشَوْنِيے ^۵ دَسْتَا اِنَتِ. جَوَهَانَا! پَاكِ وَ سَلَّهْ كَنَتِ وَ دَانَانِ اَمَبَارَا اِيَرِ كَنَتِ، بَلِه پُگِ وَ پَلَارَانِ اِنچُشِ سَوچِيَتِ كِه اَيِيَشِ هِجَبِرِ نَمَرِيَتِ.» ¹⁸ يَهِيَايَا، مَرَدَمِ دِگِه بَازِيْنِ سَرِ وَ سَوچِ وَ دِلْبَدِيءِ ^۶ هَم دَانَتَنَتِ وَ وَشْتِيْنِ مَسْتَاگِ، دَيِيَانِ كَرَتِ.

¹⁹ بَلِه وَهَدِے يَهِيَايَا، جَلِيْلِيئِيے بَادشَاهِ هِيروُدِيَسِ پِه اِے هَاَتَرَا سَكَّ مَثِيَارِيْگِ كَرَتِ كِه اَيِيَا گُونِ وَ تِي بَرَاثِيے جَنِ هِيروُدِيَايَا، نَارَاهِيْنِ نَزَبِيكِي هَسَتَاَتِ وَ دِگِه بَازِيْنِ رَدِيْنِ كَارِي هَم كَرَتِگَاَتِ،^h ²⁰ هِيروُدِيَسَا وَ تِي گَنَدِهِيْنِ كَارِ گِنِشِ كَرَتِ وَ يَهِيَايِي گِپَتِ وَ بَنَدِيْگِ كَنَانِيَتِ.

شعورش کرت کہ آييا چيزے زَرّ بدئيتن. ⁶ يَهُودايَا مَنبَتِ وَ نَوَن گَوَمِ وَ گِنبِگِيَنِ وَهَدِ وَ مَوَهَبِيئِيے شَوَهَازَا اَتَ كِه چِه مَرَدَمَانِي مُجَبَا دَوْرِ، اَيِسَايَا اَيَانِي دَسْتَا بَدَنَتِ.

سَرگُوژئِي شَامئِي تَتِيَارِي

(مَتَا 17:19–26؛ مَرڪَاس 14:12–16)

⁷ گَرَا، بِنَهْمِيْرِيْنِ نَانئِيے اَيِيْدَتِي هَمَا رُوچِ اَنَکِ كِه گَوْرَانِڏَا كُرَبَانِيْگِ كَنَنَتِ. ⁸ اَيِسَايَا پُٿُرَسِ وَ يِوَهَنَّا دَبِمِ دَانَتَنَتِ وَ گَوْشَتِي: «بِرَثَوِيَتِ سَرگُوژئِي اَيِيْدِيے شَامئِي تَتِيَارِيَا بَكَنبِيَتِ كِه بَوْرِيْنِ.» ⁹ اَيَانَ جُسْتِ كَرَتِ: «تَو چِيے لَوٿئِيے، مَا اِے تَتِيَارِيَا كَجَا بَكَنبِيَن؟» ¹⁰ پَسَتَوِي دَاتِ: «شَهْرَا، كِه رَسِيَتِ، مَرِدِيَا گَنَدِيَتِ كِه اَيِي كَوَنزَگِيے گُونِ اِنَتِي،^t اَيِيئِيے رَنَدَا هَمَا لَوگَا بَرَثَوِيَتِ كِه اَ رَثَوَتِ. ¹¹ لَوگئِيے وَاهِدَا بَگَوْشِيَتِ: «اسْتَاد جُسْتِ كَنَتِ: «مَهْمَانِهَانِه كَجَا اِنَتِ كِه مَن گُونِ وَ تِي مَرِيْدَانِ سَرگُوژئِي شَامَا هَمَوْدَا بَوْرَانَ؟»» ¹² اَ مَرَدِ، شَمَارَا وَ تِي لَوگئِيے سَرُرَا، پُرَاهِيْنِ بَانَ^۴ وَ دِيوَانَجَاهِيے پِيئِشِ دَارِيَتِ كِه اَزْدَا هَرِ چِيَزِ هَسَتِ، شَامئِي تَتِيَارِيَا هَمَوْدَا بَكَنبِيَتِ.» ¹³ اَ شَتَنَتَنَتِ. اَوْدَا، اَيَانَ هَرِ چِيَزِ هَمَا پَشِيْمَا دِيَسَتِ كِه اَيِسَايَا گَوْشَتِگَاَتِ. سَرگُوژئِي شَامِشِ هَمَوْدَا تَتِيَارِ كَرَتِ.

گُدِّي شَام

(مَتَا 24:26، 26–29؛ مَرڪَاس 14:22–25)

¹⁴ هَمَا سَاهَتِ كِه رَسَتِ، اَيِسَا گُونِ مَرِيْدَانِ پَرَزَوَنَتِگِيے سَرَا نِشَتِ. ¹⁵ گُونِ اَيَانَ گَوْشَتِي: «مَنِي مَسْتَرِيْنِ اَرْمَانَ هَمِيے بَوْتِگِ كِه گَرَانِيْنِ سَكِي وَ سَوْرِيَانِي سَگْگَا پِيئِسَرِ، اِے سَرگُوژئِي شَامَا گُونِ شَمَا هَوْرِيْگَا بَوْرَانَ. ¹⁶ شَمَارَا گَوْشَانِ، تَانَ هُدَائِي بَادشَاهِي بَرَجَاهِ دَارِگِ مَبِييَتِ، دِگِه بَرِي اِے شَامَا نَوْرَانَ.»

¹⁷ گَرَا، جَامِيے چَسْتِي كَرَتِ، هُدَائِي شَگَرِي گِپَتِ وَ گَوْشَتِي: «اِے جَامَا بَزَوْرِيَتِ، وَ تِي نِيَامَا بَهَرِ كَنبِيَتِ. ¹⁸ شَمَارَا گَوْشَانِ كِه چِه اِدِ وَ رَنَدِ، تَانَ هُدَائِي بَادشَاهِي مَثِيْعِيَتِ وَ مَرَسِييَتِ، مَن اَنگَوْرئِي دَهْلِ وَ سَمَرَا نَنوُشَانَ.» ¹⁹ نَگَنِي هَمِ زَرَتِ، هُدَائِي شَگَرِي گِپَتِ، چُنْدَ چُنْدِي كَرَتِ، مَرِيْدَانَا دَاتِ وَ گَوْشَتِي: «اِے مَنِي جِسْمِ اِنَتِ كِه پِه شَمَا كُرَبَانِيْگِ بِييَتِ، اِے رَسْمَا پِه مَنِي يَاتِ وَ يَاتِمَانَا بَرَجَاهِ بَدَارِيَتِ.»

²⁰ هَمِيے ڏٿوِلا، چِه وَرگا رَنَدِ، جَامِيے زَرَتِ وَ گَوْشَتِي: «اِے جَامِ، مَنِي نَوَكِيْنِ اَهْدِ وَ كَرَارئِي هَوْنِ اِنَتِ كِه پِه شَمئِيگِي رِيچَگِ بِييَتِ.

²¹ بَلِه، هَمَا كِه مَنَا دَرَوَهِيَتِ، اَيِيئِيے دَسْتِ گُونِ مَنِي دَسْتَا يَكِنِيَن پَرَزَوَنَتِگَا اِنَتِ. ²² چِيَا كِه هَمَا ڏٿوِلا كِه پِيئِشَا شَئُوْر بُرْگَ^v بَوْتِگِ،

اِنَسَانئِيے چُكَّ رَثَوَتِ، بَلِه بَزَنِ وَ اَپَسَوَزِ پِه هَمَا مَرَدَمَا كِه اَيِيَا دَرَوَهِيَتِ.» ²³ اَ وَهَدِي، مَرِيْدِ يَكِدَوَمِيَا جُسْتِ كَنگَا لَگَنَتَنَتِ: «بَارِيْنِ، چِه مَا كَنئِي چُشْتِيْنِ كَارِي كَنَتِ؟»

مَزْنِي وَ مَسْتَرِيئِيے بَارِثَوَا

(مَتَا 20:25–27؛ مَرڪَاس 10:42–44)

²⁴ مَرِيْدَانِي نِيَامَا اَزَّ وَ دَاوَايِيے پَادِ اَنَکِ كِه: «بَارِيْنِ، مئِي نِيَامَا سَجَّهِنِيَانِي مَسْتَرِ وَ كَمَاشِ كَنئِي اِنَتِ؟» ²⁵ اَيِسَايَا گُونِ اَيَانَ گَوْشَتِ: «دِرَكَنوَمَانِي بَادشَاهِ، وَ تِي مَرَدَمَانِي سَرَا گُونِ زَوْرَاكِي وَاجِهِي كَنَنَتِ وَ اَيَانِي هَاكَمَانِي مَكْسَدِ وَ مُرَادِ اِشِ اِنَتِ كِه مَرَدَمِ اَيَانَ هَثِيْرِ وَ بَرَكَتِ دَثِيوُكِ بَزَانَنَتِ. ²⁶ بَلِه شَمَا چُشِ مَكَنبِيَتِ، بَلِنِيَتِ كِه شَمئِيے مَسْتَرِيْنِ، كَسْتَرِنئِيے ڏٿوِلا بِييَتِ وَ شَمئِيے هَاكَمِ، هِزْمَتَكَارئِي ڏٿوِلا. ²⁷ بَارِيْنِ، كَنئِي مَسْتَرِ اِنَتِ؟ هَمَا كِه نَشْتِگِ وَ وَرگا اِنَتِ، يَا هَمَا كِه هِزْمَتِ كَنگَا اِنَتِ؟ اَلبَتِ، هَمَا كِه نَشْتِگِ وَ وَرگا اِنَتِ. بَلِه مَن شَمئِيے نِيَامَا، هِزْمَتَكَارِيئِيے ڏٿوِلا اَنَ. ²⁸ شَمَا هَمَا اِيَتِ كِه مَنِي اَزْمَايِشِ وَ چَگْگَاسَانَ، گُونِ مَن هَمْرَاهِ وَ هَمَكُوْبِگِ بَوْتِگِيَتِ. ²⁹ هَمَا ڏٿوِلا

^[1] 10:22 اِے اَجَبِيْنِ هَبِرِيے. اَپِ كَشَگِ جِنبِيَانِي كَارِ اَتِ.

^[2] 12:22 بان، بَرَانَ كَوِشِي، كَمْرَا، اَوْتَاگِ.

^[v] 22:22 شَئُوْر بُرْگِ، بَرَانَ پَشِيْسَلِه كَنگِ.

^[h] 19:3 شَرِيَتَا جَايِزِ نَه اِنَتِ كِه كَسِيے گُونِ وَ تِي زَنَدِگِيَنِ بَرَاثِيے جِنَا سَانِگِ وَ سَوْرِ بَكَنَتِ (بِجَارِ لَوِيَانِ 16:18).

اورشلیمئے ہرابی و وئیرانیئے پیشگوئی

(متا 15:21–14:13؛ مَکاس 19–14)

²⁰«وہدے شما گندیّت کہ اورشَلیم، پُوج و لشکرا چپّ و چاگردا اَنگِر کرتگ، گِزا بزانیّت کہ اِشیئے وئیرانیئے وهد نَزیکِ اِنْت. ²¹آ وهدا ہما کہ یِہودیہا اُنْت، کوہان بتجنت، آ کہ اورشَلیما اُنْت دُئا در بکینت و آ کہ چہ شہرا دُنْ اُنْت شہرا مرئونت. ²²چیا کہ آ وهد سِزائے وهدِ بیت و سَجھین نِشِتانکانی ہبر پورہ و سرجَم بنت. ²³آ رَوچان، اِپسوز پہ لاپِپُر و چُکَماتین جنینان، چیا کہ مُلکنئے سرا باز سَکُی و جنجالِ کُنیّت و اے کئومئے سرا ہُدائے کَہَر کِبیّت. ²⁴دزمِن اِیان زَہمانی دِپا دئیّت و بازنِینا بندِیگ و سَجھین دنیائے تہا درانْدِیَہٗ کِننت. اورشَلیم، درکئومانی پادانی لگتَمالِ بیت، تان آ وهدا کہ درکئومانی وهد و باریگِ کُنیّت و هلاسِ بیت.

ایسائے پر تَرگ

(متا 29:31–24:13؛ مَکاس 27–24)

²⁵«چہ رَوچ و ماہ و استاران اَجَبِّینِ نشانی پَدَرِ بنت و دنیائے سَجھین کئوم چہ دریائے چوٹل و مئوجانی ترندیِن تئوارا پَرِیشان و سرگرداِن بنت. ²⁶مردم، دنیائے سرا اِیوکیِن جنجال و سَکُی و سَوریانی تُرس و بیما بِنھوَشِ بنت، چیا کہ اَسمانئے زَوَر و واک لَرزینِگ و جُلگُمینِگٗ بنت. ²⁷آ وهدا، مردم انسانئے چُکا گندنت، کہ گونِ مزینِن واک و توان و شان و شوکتئے چہ جمبرئے نیاما کُنیّت و پَدَرِ بیت. ²⁸ وهدے اے جاوَر کاینت و رسنت، گِزا وتی سرا بُرُز کِنیت و تچکاتچک بؤشِتیّت کہ شَمئے رَکِنِنگئے وهد نَزیکِ اِنْت.»

انجیرئے درچک

(متا 32:32–31:35؛ مَکاس 31–28:12)

²⁹ایسایا پہ اِیان اے مِسالِ ہم دات کہ: «انجیر و اے دگہ درچکان بچارِیت، ³⁰انچُش کہ تاکِش جت، وِت زانِیت کہ نونِ گرمائِکئے مَوسَم نَزیکِ اِنْت. ³¹ہمے پئیما، وهدے اے چِیزانِ گندیّت، وِت زانِیت کہ ہُدائے بادشاہی نَزیکِ اِنْت. ³²شمارا راستِینِ گُوشان، تان اے سَجھینِ جاور مِثِابنِیت، اے نَسَل و پدِریچِ هلاسِ نِبیّت. ³³زمین و اَسمانِ گارِ بنت، بلہ منی ہبر ہجبرِ گار و زیانِ نِبت. ³⁴«هُزَارِ بَیت، چُش مِبیّت کہ شَمئے دَل پہ نِشہ و ملارانِ برئوت و زِندیئے پِگر و اندوْہ شَمئے دلا گرانِبارِ بکنت و آ رَوچِ اَناکتِ شَمئے گُئا لُوبِ بَیبت. ³⁵چیا کہ آ رَوچِ پہ دنیائے سَجھینِ مردمانِ کُنیّت. ³⁶پمِشکاِ ہرودھِ هُزَارِ بَیت و دُوا بکِنیت، تان شمارا آ رَوچا کہ چُشِ بیت و اے جاورِ پہ سَرِ رسنت در رئوگئے واکِ بَیبت و انسانئے چُکئے بارگاھا اؤشتاتِ بکِنیت.» ³⁷ایسایا ہر رَوچ، مزینِنِ پرستشگاھا سَبک و تالیِمِ دات. ہر شپِ چہ شہرا دُنْ، زئیتونِ نامِچتِینِ کوھئے سرا شت و وتی شِپیِ سِباہِ کرت. ³⁸مردمِ ہر سِباھا ماہلَہ، پہ اِییئے ہیرانیِ گُوشِ دارگا، مزینِنِ پرستشگاھا اَنکتنت.

ایسائے کُشگئے پَدَل و سازش

(متا 2:26–5؛ مَکاس 2–1:14)

¹بِیہمیرِنِ نانئے اِیید، ہما کہ سَرگوزِ گُوشگِ بیتِ نَزیکِ اَت. ²مزینِنِ دِینیِ پِیشوا و شَرِیتئے زانُوگرِ پہ اِیسائے کُوشارِینِگا، راہ و نِیمُوئے شوہازِ کنگا اتنت، بلہ چہ مردمانِ تُرسِتیِش. ³ہما وهدا، یِہودا کہ اِشکریوتیِ نامِ کِپتگِ اَت و وت چہ اِیسائے دوازدھینِ مریدانِ یگے اَت، شِعیثانِ اِییئے پُوستا پُئرت. ⁴یِہودا، مزینِنِ دِینیِ پِیشوا و مزینِنِ پرستشگاھئے نِگہپانِینِ سِپاہیگانیِ مسترانیِ کِزا شت و گونِ اِیانِ گِند و بِندیِ کرت کہ چہ پئیما اِیسایا بدرِوہِیت و اِیانیِ دستاِ بدنت. ⁵آ باز وِشِ بوتنت و

^[1] 24:24 درانْدِیَہ، بزانِ چلاوتِن

^[2] 26:26 جُلگُمینِگ، بزانِ چہ بُنا سُرینِگ و لَرزینِگ

ایسائے پاکشودی

(متا 13:3–17؛ مَکاس 1:9–11)

²¹وهدے یِہیا بازِینِ مردمانِ پاکشودیِ دئیگا اَت، اِییا اِیسَا ہمِ پاکشودیِ دات. وهدے اِیسَا دُوا کنگا اَت، ہما وهدا اَسمانئے دپِ پِچِ بوت و ²²پاکِینِ روہ، کِپوتِییئے دُرُوشما اِییئے سرا اِیرِ نِشت و چہ اَسمانا تئوارے اَنک کہ: «تئو منیِ دِوستِینِ پِچِ ائے، من چہ تئو باز وِشِ و ززا اَن.»

ایسائے بیہ و بُنیاد

(متا 1:1–17)

²³ایسایا کَم و گِیشِ سی سالِ اَت کہ وتیِ کاریِ بُنگِیچِ کرت. مردمانیِ هِثِبالِ اَت کہ اِیسَا اِیِسُپُئے چُکَ اِنْت. اِیِسُپِِ ہالیئے چُکَ اِنْت و چہ ہالِیا رَند: ²⁴مَتّات، مَتّاتِ لاوی، لاویِ مَلکی، مَلکیِ یَنّا، یَنّایِ اِیِسُپِ، ²⁵اِیِسُپِِ مَتّاتیّا، مَتّاتیّایِ اَموس، اَموسِ ناہوم، ناہومِ هَسلی، هَسلیِ نَجّای، ²⁶نَجّایِ مَہَت، مَہَتِ مَتّاتیّا، مَتّاتیّایِ شمی، شمیِ اِیِسُپِ، اِیِسُپِِ یِہودا، ²⁷یِہودایِ یوہَنان، یوہَنانِ رِیسا، رِیساِیِ زِرویابِل، زِرویابِلِ شِیالِتیال، شِیالِتیالِ نِیری، ²⁸نِیریِ مَلکی، مَلکیِ اَدی، اَدیِ کوسام، کوسامِ اِلمودام، اِلمودامِ اِیر، ²⁹اِیرِ یوشہ، یوشہِ اِلبازر، اِلبازرِ یوریم، یوریمِ مَتّات، مَتّاتِ لاوی، ³⁰لاویِ شَمون، شَمونِ یِہودا، یِہودایِ اِیِسُپِ، اِیِسُپِِ یونان، یونانِ اِلیاکِیم، ³¹اِلیاکِیمِ مَلِیا، مَلِیایِ مِینان، مِینانِ مَتّاتا، مَتّاتایِ ناتان، ناتانِ داوود، ³²داوودِ یَسی، یَسیِ اؤیَید، اؤیَیدِ بؤازر، بؤازرِ سَلمون، سَلمونِ نَہْشون، ³³نَہْشونِ اَمیناداب، اَمینادابِ اَرَم، اَرَمِ هِسرُون، هِسرُونِ پارِس، پارِسِ یِہودا، ³⁴یِہودایِ اَکوب، اَکوبِ اِشہاک، اِشہاکِ اِبراہِیم، اِبراہِیمِ تازہ، تازہِ ناہور، ³⁵ناہورِ سُرُوج، سُرُوجِ رَعُو، رَعُوِ پالِج، پالِجِ اَبیر، اَبیرِ شالَہ، ³⁶شالَہِ کِئینان، کِئینانِ اَرِیکْشاد، اَرِیکْشادِ سام، سامِ نوہ، نوہِ لامَک، ³⁷لامَکِ مَتوشالَہ، مَتوشالَہِ هَتُوہ، هَتُوہِ یارِد، یارِدِ مَہالِیل، مَہالِیلِ کِئینان، ³⁸کِئینانِ اَنوش، اَنوشِ شَعیس، شَعیسِ اَدَم، و اَدَم چہ ہُدائے نِیمگا اِنْت.

شعیثان اِیسایا چَکاسِیت

(متا 4:1–11؛ مَکاس 13–12:1)

¹اِیسَا، ہُدائے پاکِینِ روھا سرِریچِ، چہ اُرْدُنئے کئورا پَرِ تَرّت و پاکِینِ روہ، گیابانا اِییئے رِھسُوِنِ اَت. ²اؤدا شِعیثانا اِیسَا تان چَلِ رَوچا چَکاسَت. ³آ رَوچانِ اِییا ہچِ وراکے تئوارت. وهدے آ رَوچِ هلاسِ بوتنتِ شدِیگِ بوت. ³ شِعیثانا گُوشت: «اگنِ تئو ہُدائے چُکَ ائے، گِزا اے سِنگا بگُوشِ نَگئے بَیبت.» ⁴اِیسایا پَسُئو دات: «پاکِینِ کتابا نِیسیگِ بوتگ کہ مردمِ تہنا پہ نانِ زندگِ نِبیّت.» ⁵گِزا شِعیثانا آ، یکِ بُرُزِینِ جاگہِنِا برت و پہ یکِ دمانے دنیائے سَجھینِ بادشاہیِ پِیشِ داشتنت و ⁶گُوشتی: «من اِشانیِ سَجھینِ وِس و واک و شغوکتا ترا دئیان، چیا کہ اے منیِ دستا کِپتگِ اَنْت و منِ ہرکسا بلوٹان، دئیانش. ⁷پمِشکا، اگنِ تئو منا پَرستشِ بکنئے، اے سَجھینِ تِسیِگِ بنت.» ⁸اِیسایا پَسُئو دات: «پاکِینِ کتابا نِیسیگِ بوتگ: وتیِ ہُداوندِینِ ہُدایا پَرستشِ بکن و تہنا ہمایِیئے ہرمتا بکن.» ^ا

⁹رَندا، شِعیثانا اِیسَا اورشَلِیما برت، مزینِنِ پرستشگاھئے دِیوالئے بُرُزترِینِ جاگہا اؤشتارِنِنت و گُوشتی: «اگنِ تئو ہُدائے چُکَ ائے گِزا وتا چہ اِدا جِھلادِ دئورِ بدئے. ¹⁰چیا کہ پاکِینِ کتابا نِیسیگِ بوتگ:

^[1] 22:32 دُرُوشم، بزانِ شکل

^[2] 2:41 چَکاسگ، بزانِ اَرمایشِ کنگ، اِمْتھانِ گرگ

^[3] 4:44 شَرِیتئےِ دومیِ رِھبندِ 3:8

^[4] 8:44 شَرِیتئےِ دومیِ رِھبندِ 6:13

هُدَا پە تئیی نِگهپانیا وتی پَرِشَتگان هُکَم کنت ^m و

¹¹ آ، ترا وتی دَستانی دِلا دارنت

تان تئیی پاد دُؤکِنیا ملگیت. ⁿ»

¹² ایسایا پَسَوو دات: «پاکین کتاب چُش هم گوشت: وتی هُداوندین هُدایا مِچکَاس و آزمایش مکن.»^o

¹³ شعیانا، وهده وتی سَجْهین چَکَاس هلاس کرتنت، ایسایی په دگه شرتَین وهده و موهیا اِشت و شت.

چه ناسِرْها ایسائے در کنگ

¹⁴ گِزا ایسا گون پاکین روھئے زور و واکا جَلِیلا پر تَرْت و آییے نام و تئوار آ سَجْهین دَمگا سر بوت. ¹⁵ ایسایا آیانی کنیسهانی ^p

تھا تالیَم دات و سَجْهین مردمان آ ستا کرت و سازات. ⁹

¹⁶ گِزا، ناسِرْها شت، همودا که رُستگ و مزن بوتگأت. شَبْتئے رَوچا، ^r وتی هیل و آدتئے سرا کنیسها آتک. اؤدا په وانگا

اؤشتات. ¹⁷ اِشِیا نییے کتابِش آییے دستا دات. اِنچُش که آییَا پِچ کرت، چَمی په هما بهرا کپت که گوشت:

¹⁸ «هُداوندئے روه منی سرا اِنت،

آییَا منا دست پر مُشتگ»^s

تانکه وار و نیزگاران وشین مستاگے برسینان،

منا دیمی داتگ که بندی و آسیران آزاتیے بشارتا بدئیان و

په کوران بیناییے مستاگا برسینان،

زُلم دیستگینان بَرکینان و

¹⁹ هُداوندئے مهر و رهمتے سالتے بشارتا بدئیان.»^t

²⁰ گِزا، ایسایا کتاب پینتک، کنیسهے هِزمتکارے دستا دات و نِشت. پرستشگاهئے سَجْهین مردم آییے نیمگا چارگا اتنت.

²¹ ایسایا گون آیان گوشت: «مروچی گون شمے گوش دارگا، پاکین کتابے اے نِشْتهے راستی پکا و سرجم بوت.» ²² هرکسا په

آییَا شَرین گواهیے دات و چه آییے پُرمهرین هیران، سَجْهین مردم هئیران و هَبکه منتنت. گوشتش: «بارین، اے هما ایسپئے چُک

نهانت؟» ²³ ایسایا گون آیان گوشت: «من دلجم آن شما اے بَلا په من کاریت که: «اگن تتو داکترے ائے گِزا پینسرا وتا دُراه بکن.

هما مَوجزه که ما اِشکتگ تتو کَپَرناهومما کرتگأت، آیان اِدا وتی شهر و هَنکینا هم پیش بدار.» ²⁴ کیشی کرت: «شمارا راستین

گوشان، هچ نبینا وتی شهر و هَنکینا شرپ نیست. ²⁵ دلجم بیئت که ایلاس نییے زمانگا، وهده تان سئے و نیم سالا آسمانئے دپ

بند بوت و سَجْهین مُلکا مزینن دُکالے کپت، اسرائیلا بازین جنوزامے هستأت. ²⁶ بله ایلاس په کُمکا چه آیان یکپئے کِزا هم راه

^m10:4 زبور 11:91.

ⁿ11:4 زبور 12:91.

^o12:4 شرتئے دومی رهبد 16:6.

^p15:4 کنیسه، بزآن یهودیانی پرستشگاه.

^q15:4 سازایگ، بزآن ستا کنگ.

^r16:4 شَبْتئے رَوچ هما شمِهه اِنت، بزآن یهودیانی کار نکنگے رَوچ.

^s18:4 آسلیگین یونانی نِشْتانک گوشت: «رَوگن پر مُشتگ». یهودیان وتی هر بادشاه چه بادشاه بیگا پینسر رَوگن پر مُشتگ. «مسیهے» لیزے مانا «رَوگن

پر مُشتگین» اِنت.

^t19:4 اِشِیا نییے کتاب 1:61–2، لاویان 10:25.

ایسا شَریتے زانوَگران پاشک کنت

(متّا 1:23–7؛ مَرکاس 12:38–40)

⁴⁵ همه وهدا که سَجْهین مردم گوش دارگا اتنت، ایسایا گون مریدان گوشت: ⁴⁶ «چه شَریتے زانوَگران هُزار بیت، که آیان دُراجین

جامگ و کباه گُورا کنگ دَوسَت بیت و بازارانی تَر و گردا چه مردمان وشِ آتک و دُزهبَات لوئنت. کنیسهانی شرتَین جاهان گچین

کننت و مهمانیان، ائولی رِدئے نندگِش پسند اِنت. ⁴⁷ جنوزامانی لوگان گون مالواریا برنت و په پینش دارگا وتی دُوا و سَنایان

دراجکَش کنت. اِشان سکتَین سِزا و پدمزُ رسیت.»

جنوزامیے هئیرات

(مَرکاس 12:41–44)

¹ ایسایا سر بُرز کرت و دیستی که لهتین اَزگار و هستومند، وتی هئیراتی زَران مزینن پرستشگاهئے پینتیا ^o مان کنگا اِنت.

² آییَا، یک نیزگارین جنوزامے هم دیست که پینتیه تھا دو پئیسهی ^p دئور دات. ³ نون گوشتی: «شمارا راستین گوشان،

اے بیوسین جنوزاما چه سَجْهینان گیشتر مان کرت. ⁴ چیا که آ دگران چه وتی گیشین مالا چپزُکے دات، بله اے جنوزاما، گون وتی

نیزگاری و گریبیا، هرچه که آییَا هستأت داتی، بزآن وتی سَجْهین بُنمال.»

آیوکین زمانگے بارئوا ایسائے پیشگزیی

(متّا 1:24–14؛ مَرکاس 13:1–13)

⁵ لهتین مردم مزینن پرستشگاهئے بارئوا هبر کنگ و گوشگا آت که: «اے گون چَونین دُئولدارین سینگ و گران کیمتین هئیرات و

تئیکیان نکشبد کنگ بوتگ.» ⁶ آ وهدی ایسایا گوشت: «چه اِشان که شما مروچی گندگا ایت، رَوچے کتیت که یک سینگے هم

دومی سینگے سرا نمانیت. سَجْهینان پَرُوشنت و کَرُوجنت.» ⁷ جُستِش گپت: «او استاد! بارین، اے پَرُشت و پَرُوش کدین بیت و

اِشیے نَزیک بیگگے نشانی چی اِنت؟» ⁸ ایسایا گوشت: «هُزار بیت، کَسے شمارا گُمراه مکنت. چیا که بازیے په منی ناما کتیت

و گوشت: «من هما آن و «وهده آتکگ و نَزیک اِنت،» بله شما آیانی هیرا گون مکپیت. ⁹ وهدهے شما جَنگ و آشوپئے کوکارا

اِشکتیت، مَثُرسیت و پَرِشآن مِبت. چیا که ائولا باید اِنت اے دُئولا بیبت، بله هلاسیے وهده هما دمانا په سَر نرسیت.»

¹⁰ گِزا گون آیان گوشتی: «یک کئومے دگه کئومیتے سرا و یک هکومتے دگه هکومتیتے سرا پاډ کتیت. ¹¹ مزینن زلزله و

زمین چَنڈ بیت و بازین جاگهان دُکال و وِیا کپیت. چه آسمانا تُرسناکین سَرگوست و اَجَبتین نشانی پَدَر بیت.

¹² «بله چه اے سَجْهینان و پینسر، شمارا گرنت و په شما جئور و آزار کنت، کنیسه و جیلان برنت و بندیدگ کنت. په منی نامئے

سئوبا شمارا بادشاه و هاگمانی دِیما برنت و پینش کنت. ¹³ گِزا شمارا په گواهی دِیگا شَرین موهه رسیت. ¹⁴ گون وت شعور کتیت

که په وتی دِیمپانیا، چه وهدا پینسر پَرِشآن مِبت. ¹⁵ چیا که من شمارا اَنچین هیرانی زانتکاریا دئیان که هچ دژمنے شمئے دِیما

مه‌اؤشیت و شمئے هیران پَرُوشت مکنت. ¹⁶ تتننا ^q شمئے مات و پت، برات و سیاد و دَوست، شمارا گَراینت و لهتینا کوشاریننت.

¹⁷ سَجْهین مردم په منی نامئے سئوبا چه شما نِپُرت کنت، ¹⁸ بله چه شمئے سرا یک موده هم کَم نبیت. ¹⁹ اگن په دلیری سکیان

بسگیت، وتی ساها رَکینیت.

^o1:21 پینتی، بزآن سندوک.

^p2:21 آسلیگین یونانی نِشْتانک گوشت: «دو لپش»، بزآن آ زمانگے گونڈترین زَر.

^q16:21 تَنننا، بزآن هَئا، تان اے هُدا که.

«او استاد! ما زانڻن تئو هر ڇے ڪه ڳوڻشے، هر سر و سَڙجے ڪه دٻيڻے، آ سَڄھڻن راست اُنت و ھڇڪسيڻے نيٺمگا نگرڻے و ٻه راستي ھُداڻے راھا سوَڇ دٻيڻے. 22نون مارا بڳوڻش، ٻارڻن رومڻے بادشاه ڪئيسرا سُنڱ و ماليات دٻيڱ رڻوا اِنت يا نه؟» 23 بله ايسايا آياني اے ڀڳڪ و مَندر:اُ زانت و ڳوڻشتي: 24«منا يڪ دينارے پيٽش بداريٽ، اِشيے سرا ڪٿيي نام و نڪش ڀر اِنت؟» آيان پَسَنو دات: «ڪئيسرے». 25 ايسايا ڳوڻشت: «گُرا ڪئيسرييگا ڪئيسرا بدئيٺت و ھُداييگا ھُدايا بدئيٺت.» 26 اے ڏٺولا، آيان مردمانی دِيٺا ايسا ڇه آييڻے جندڻے ھبران داما دئور دات نڪرت و ڇه آييڻے پَسَنوان ٻه مَنت و بيٽئوار ٻوتنت.

آھرت و سانگ و سور

(مٿا 22:23–33؛ مَڪاس 12:18–27)

27 زَندا، لهٽين سَدوڪي، ڪه آھرڻڻے نَمَڙوڪ اُنت، ايسائے کِڙا اُتڪ و 28 جُستِيٺ ڪرت: «او استاد! موسايا ٻه ما نيشٽگ: اڱن ڪَسيڻے سور ڪرتگين براتے بے ڇُڪا بمریت و جنوزامي زندگ ببيت، گُرا آييڻے برات بايد اِنت ڳون آ جنوزاما سور بڪنت تانڪه ڇُڪُ و رَند و راهے ٻه وتي براتا پَلِيٽ.k 29نون ھيٺ برات اتنت، اتولي براتا جَنے ڳپت، ڇُڪي نيوت و مرت، 30دومي براتا و 31ڀدا سٿيمي براتا ڳون آ جنينا سور ڪرت و آ ھم بے ڇُڪا مرتنت. ھمے پٿيما ھپٽين براتان ڳون ھما جيننا سور ڪرت و بے ڀد و رَند ڇه دنيايا شتنت. 32گُلسرا، آ جنين ھم مرت. 33نون تئو بڳوڻش، آھرڻڻے رُوڇا، اے جنين، ڪجام براتييڱ بيت، ڇيا ڪه هر ھپٽين براتان ٻاريگ ٻاريگا ڳون آيا سور ڪرتگ اُت.»

34 ايسايا پَسَنو دات: «مردم، اے جھانا سانگ و سور ڪننت، 35بله ھما مردم ڪه نميرانين زَندا ڪرزنت و آھرڻڻے لاهڪ اُنت، آ نه سور ڪننت و نه سور دٻيڱ بنت. 36آ ھجبر ٻدا نمرنت و ڀرِيشٽگاني ڏٺولا اُنت، ھُداڻے ڇُڪ اُنت، ڇيا ڪه نميرانين زَندڻے ڇُڪ اُنت. 37بله مُردگاني زندگ بئيگڳے ھيرے راستي، موسايا مان بُن ڳپتگين ڏۆلڪڻے ڪِسھا پينش داشتگ. ازدا موسا ھُداوندين ھُدايا، اِبراهيميے ھُدا، اِسھاڪے ھُدا و آڪويے ھُدا! ڳوڻشيت. 38آ مُردگاني ھُدا نه اِنت، زندگيناني ھُدا اِنت، ڇيا ڪه آييڻے ڳورا، سَڄھڻن زندگ اُنت.»

39 ڇه شَريٽيے زانورگان لهٽينا ڳوڻشت: «او استاد، تئو شَر ڳوڻشت.» 40 ڇه اِد و رند، ھڇڪسا دل نڪرت ڇه آيا دگه جُستے بڳيپت.

مَسِيه ڪٿيي ڇُڪ اِنت؟

(مٿا 41:41–46؛ مَڪاس 12:35–37)

41 ايسايا ڳون آيان ڳوڻشت: «اے ڇونين ھيرے ڪه ڳوڻشت: «مَسِيه، داوود بادشاھڻے ڇُڪ اِنت؟» 42 ڇيا ڪه داوود وت زَبورڻے ڪتابا ڳوڻشيت:

ھُداوندا ڳون مني ھُداوندا^m ڳوڻشت

مني راستين نيٺمگا بنند

43 تان ھما وھدا ڪه تئيي دژمنان تئيي پاداني ڇيرے ڀدَگ و چارڇوٻھے بڪنان.ⁿ

44 نون اڱن داوود، مَسِيها وتي ھُداوند ڳوڻشيت، گُرا مَسِيه ڇوَن آييڻے ڇُڪ بوٽ ڪنت؟»

دٻيڱ نبوت، تنھا سئيدونڻے شھر سَرَبھا، ٻه يڪ جنوزاميڻے کُمڪا رئون دٻيڱ بوت. 27 ھمے پٿيما، اِليشا نبِيے زمانگا، اسرائيلا بازڻے شيه گُڙڻے ^lناذراھيا ڳپتگ اُت، بله يڪے ھم ڏراھ نبوت. تنھا نؤمان نامين مردے رَڪت ڪه آ سوربھڻے مُلڪا نندؤڪ اُت.» 28 ڇه اے ھبراني اِشڪنگا، ڪنيسھڻے نشتگين مردم زھر ڳيئنت. 29 ڀاد اُتڪنت و ايسائش تيلانڪ دٻيان ڇه شھرا در ڪرت و ھما ڪوھڻے ڪَشگا برت ڪه شھر آ ڪوھڻے سرا اڏُ بوتگ اُت، تانڪه جھلاد دئوري بدئيٺت. 30 بله ايسا ڇه مردمانی نياما در اُتڪ، وتي راهي ڳپت و شت.

يڪ مردڀيے جنڻے در ڪنگ

(مَڪاس 1:21–28)

31 زَندا، ايسا ڪَڀرناھوما شت، ڪه جَليبلے ڏمگڻے شھرے. شَبِئڻے رُوڇا، ڀرستشگاهڻے تنھا مردمی تاليم دانتت. 32 ايسائے سر و سؤجانی ڳوڻش دارؤڪ ڇه آييڻے ھبراني اِشڪنگا ھٿيران اتنت، ڇيا ڪه آياا ڳون واک و اِھتيار، ڳڀ و تُران ڪرت. 33 ڪنيسھڻے تنھا يڪ مرديا ڪه آياا جَنے ڀر اُت، ڪوڪار ڪنانا ڳوڻشت: 34«او ايسا ناسِري! ترا ڳون ما ڇه ڪار اِنت؟ اُتڪڳڻے ڪه مارا گار و تباھ بڪنڻے؟ مَن زانان تئو ڪڻے اڻے، تئو ھُداڻے ڳچين ڪرتگين ھما ڀاڪين اڻے.» 35 ايسايا جَن ھڪل دات و ڳوڻشتي: «وتی ڊپا بدار و اے مردا يله دڻے!» جِنّا مردمانی دِيٺا آ مرد زمينا دئور دات و انڇُش در اُتڪ ڪه آ مردا ھڇ نُڪسانے نَرست. 36 ڇه اے ڪارا سَڄھڻن مردم ھٿيران ٻوتنت و وت مان وِتا ڳوڻشيش: «اے ڇونين ھيرے؟! ڳون واک و اِھتيارے جَنان ھُڪم دنت و آ ھم مردمان يله ڪننت.» 37نون، کِڙ و ڳورڻے سَڄھڻن ھلڪ و ھنڪيننان، ايسائے نام و تنوار ڀرُشت و شنگ بوت.

دُرھبڪشي v و ھُداڻے ڪَلئو

(مٿا 8:14–17؛ مَڪاس 1:29–39)

38 ايسا ڇه ڪنيسها در ڪپت و شَمونڻے لوگا شت. شَمونڻے وسِيگ، ترندين تَپِنا ڳپتگ اُت. شَمونڻے لوڳڻے مردمان، ٻه آييڻے ڏراھ ڪنگا ڳون ايسايا دزبندي ڪرت. 39 ايسا شت، آييڻے ڪشا اوڻشتات و تپي ھڪل دات. ھما دمانا تپي سِست و ٻه آياني ھزمت ڪنگا ڀاد اُتڪ.

40 رَوَيندا،^w مردمان هر ڏٺولين ناڏراھ ايسائے کِڙا آورنتت و آياا ناڏراهاني سرا دست ڀر مُشت و ڏراھ ڪرتنت. 41 جَن، ڇه بازڻن مردمان در اُتڪنت و ڪوڪار ڪنان ڳوڻشيش: «تئو ھُداڻے ڇُڪ اڻے،» ڇيا ڪه آيان زاننگ اُت، آ ھُداڻے ھما ڳچين ڪرتگين مَسِيه اِنت. بله ايسايا ھڪل دٻيان بيٽئوار ڪرتنت.

42 وھدے روَڇ بوت، ايسا يڪ گِستاہ^x و پناھين جاگھيا شت. مردم آييڻے شوھازا اتنت. وھدے آيان ايسا ديست، ڳوڻشيش: «ڳون ما بَجَل^y و مارا يله مدڻے.» 43 ايسايا ڳوڻشت: «منا ھُداڻے بادشاهيے مستاگ، آ دگه شھران ھم رسپنگي اِنت، ڇيا ڪه ھُدايا منا ٻه ھمے ڪارا راه داتگ.» 44 گُرا يھودييھڻے سَڄھڻن ڪنيسهان، وِشپين مستاگي جار جت.

^[1] 27:4 اسليگين يونانی زبانے ليز، ٻه شيه گُڙ و بگ، بزान جُرام و ٻه دگه تهر تهرين گُزان ھم ڪار بندگ بيت.

^[2] 37:4 دُرھبڪشي، بزान ڏراھي و سلامتييے بڪشگ، اربي و ڀارسيا «شفا».

^[3] 40:4 روَند، بزान ھما نيٺمگ ڪه روَڇ ننديت، مَڳرڀ.

^[4] 42:4 گِستاہ، بزान يڪ کِڙ، دور.

^[5] 42:4 جَلگ، بزान دارگ، اوڻشتگ، مانگ.

^[6] 23:20 مَندر، بزान ڀيڪ، سازش، پچلي.

^[7] 28:20 ڪَشِئڻے دومي رھبند 5:25 و رند.

^[8] 37:20 درگُوڙ 6:3.

^[9] 42:20 مني ھُداوند، بزान ايسا مَسِيه.

^[10] 43:20 زبور 1:110.

ایسائے اٹولی مرید

(مَٽا 4:18–22؛ مَکاس 1:16–20)

5¹ یک زندے ایسا گنيسارٽے مَزَن گورمے^z لَمبا^a اؤشنانگأت و مردم هُدائے هيرانی گۆش دارگا، يكدوميا تيلانک دٿيان، آيیے چَپ و چاگردا مِجُ انتت. ² آييا، گورمے کِزا دو بوجيگ^b ديست. ماهيگير چه بوجيگان اِبرِ کپنگانتن و وتی دام و ماهوزان شوَدگا انتت. ³ ایسا چه هما بوجيگان يکِنيا که شَمونفيگ اَت، سوار بوت. چه شَمونا لوٿتی بوجيگا چه تٿيابا^a کَمے دور ببارت. زَندا نِشت و چه همؤدا مردمانی سر و سؤج دٿيگا لَگت.

⁴ وهدهے هبری هلاس بوتنت، گۆن شَمونا گۆشتی: «بوجيگا گورمے جُهَلانکيان ببر و وتی دامان په ماهيگے شکارا آيا دٿور بدئيٿت.» ⁵ شَمونا گۆشت: «واجه! دؤشی ما سَجھين شپِ دلسياهی کَشَتنگ و مارا هج ماهيگ دستا نکپتنگ، بله نون که تتو گۆشے، من دامان آيا دٿور دٿيان.» ⁶ آيان دام آيا دٿور دانتت و همينچُک ماهيگَش گپت که دام دِزگی بوتنت. ⁷ پميشکا، دومی بوجيگے نشتگين همکارش، گۆن اشاره په کُمکا تٿوار کرتنت. آ اتکنت و دوپن بوجيگ چه ماهيگا همينکدر پُر بوتنت که آيا بُدگی انتت.

⁸ وهدهے شَمون پٿرسا اے کار ديست، چه تُرسا ایسائے پادان کپت و گۆشتی: «او هُداوند! منا يله دٿے و برٿو، چيا که من گنهکارے آن.» ⁹ چه بازپن ماهيگانی شکارا، شَمون پٿرس و آيیے سَجھين همکار هٿيران انتت. ¹⁰ همے دُٿولا، زَيدیے دوپن چُک، آکوب و يوهٸئا که شَمونے شريکدار انتت، هم هٿيران بوتنت. ایسایا گۆن شَمونا گۆشت: «مٿرس! تان اے وهدا تتو ماهيگ شکار کرتگ، چه اِد و زَند مردمانی دلان شکارَ کئے.»^d ¹¹ پدا آيان وتی بوجيگ و دام تٿيابا آورتنت و وتی سَجھين کار و بار يله دانتت و ایسائے همراه بوتنت.

گَریٿے دُرهبکشی^e

(مَٽا 8:2-4؛ مَکاس 1:40–45)

¹² دگه رۆچے، ایسا یک شهرِنا اَت. اؤدا مردے سرا تان پادا سَیِّه گَرتے ناُدراهيا گپتگ اَت. وهدهے ایسایي ديست، اَتک و دپم په چپر کپت، دزبندی ای کرت: «او واجه! اگن تتو بلوٿتے منا وش و پلگار کرٿ کئے.»^f ¹³ ایسایا وتی دست شهارت، دستی پر مُشت و گۆشتی: «مَن لوٿان. دُراه و پاک بيٿے!» هما دمانا، سَیِّه گَرا مرد يله دات. ¹⁴ ایسایا آ هُکم دات و کَدَن^g کرت که: «اے هبرا گۆن هچکسا مگۆش، بله برٿو، وتا دینی پيشوايا پيش بدار و په وتی پاک و پلگاربا، هما کُرَبانيگ که موسائے شَريٿا نيبسگ بوتگ، هٿيراتی بکن تانکه په آيان گواه و شاهديے بييت.» ¹⁵ بله ایسائے نام و تٿوار اَنگت هم هر جاه شینگ و تالان بوت و بازپن مردم په

ایسائے واک و اِهٿيارے بارٿوا

(مَٽا 4:23–27؛ مَکاس 11:27–33)

20¹ یک رۆچے که ایسا مزنين پرستشگاهٿے پينشجاها مردمان تاليم و وشپن مستاگ دٿيگا اَت، مزنين دینی پيشوا و شَريٿے زانؤگر گۆن کٿومے کماشان آيیے کِزا اَتکنت و ² گۆشتيش: «مارا بگۆش که تتو گۆن کجام هَک و اِهٿيارا اے کارانَ کئے؟ کئيا ترا اے کارانی اِهٿيار دانگ؟» ³ ایسایا پَسَنو دات: «منا هم چه شما یک جُستے هست. بگۆشيت، ⁴ يهيایا، پاکشؤدی دٿيگئے اِهٿيار چه آسمانا رَستگ اَت يا چه انسانے نيمگا؟» ⁵ آيان وت مان وتا شُور و سَلاه کرت و گۆشتيش: «اگن بگۆشين چه آسمانا اَت، گۆشيت: ‹په چه ايمانز نثياورت؟› ⁶ او اگن بگۆشين که (مردمی کارے بوتگ، گُزا مردم مارا سينگسارَ کننت، چيا که آيانی سِتک و باور هميش اِنت که يهيا نيبے بوتگ.» ⁷ پميشکا پَسَنوِش دات: «ما زنانين چه کجا اَت.» ⁸ ایسایا گۆشت: «گُزا من هم شمارا نگۆشان که گۆن کجام هَک و اِهٿيارا اے کارانَ کنان.»

بدپن باگپانانی مسال

(مَٽا 21:21–33؛ مَکاس 12:1–12)

⁹ زَندا، ایسایا په مردمان اے مسال آورت: «مردپا انگوری باگے اڈُ کرت و په کُنندهکاری و زمان،^g لهٿپن باگپائے دستا دات و وت دُراجين سپرِنا شت. ¹⁰ وهدهے انگورے مؤسم بوت، باگئے هُدايندا په وتی بهرٿے گرگا، هزمتکارے راه دات، بله زمان زورپن باگپانان آ هزمتکار لُت و کُتُ کرت و گۆن هۆرک و هاليگين دستان پر تَرتِنت. ¹¹ باگئے هُدايندا، پدا دگه هزمتکارے دپم دات، بله باگپانان آ هم جت و بے اِزت کرت و گۆن هۆرک و هاليگين دستان پر تَرتِنت. ¹² گُزا سغیمی زَندا، دگه هزمتکارے راهی دات، بله آيان آ هم جت و تَپيگ کرت و دُٿئا گلَينت.

¹³ «نون باگئے هُدايندا وتی دلا پَگر کرت که ‹چؤن بکنان؟› اے رَندا، وتی دؤستين چُگا راة دٿيان، بلکين آيیے روا بدارنت.

¹⁴ بله وهدهے باگپانان آيیے چُک ديست، وت مان وتا شُور کرت و گۆشتيش: ‹باگئے ميراس برؤک و پُشتپد هميش اِنت، اِشبا هم بکُشين تان باگ مٿے ميراس بييت.› ¹⁵ گُزا چه باگا دُنَ برت و کُشتش. نون شمے گُمانا، باگئے هُدايُد گۆن اے باگپانان چه کنت؟ ¹⁶ آ کئيت، اے باگپانان کُشيت و باگا دگه باگپانانی دستا دنت.» وهدهے مردمان ایسائے اے هبر اِشکت، گۆشتيش: «چُش مبات!» ¹⁷ ایسایا آيانی نيمگا چارت و گۆشتی: «گُزا، آنِشٿهٿے مانا چی اِنت که گۆشيت: ‹هما سِنگ که بانبندين اُستايان پَسُند نکرت و نَزرت، هما سِنگ بُنْهَشٿ^h بوت.›ⁱ ¹⁸ هرکس که آ سِنگئے سرا بکپيت، تُکر تُکرُ بیت و کَسے که سِنگ آيیے سرا کپيت، هورت بييت.»

¹⁹ شَريٿے زانؤگر و مزنين دینی پيشوايان زانت که ایسایا اے مسال همایانی بارٿوا آورتگ. پميشکا، شعورِش کرت هما دمانا ایسایا بگرت، بله چه مردمانَ تَرسِتش.

مالياتے بارٿوا

(مَٽا 22:15–22؛ مَکاس 12:13–17)

²⁰ گُزا ایسا اِش چَمانی چپرا کرت، وتی چاريگ و جاسوبيش رٿوان دانتت تان آن وتا ایسائے دپما تچک و پهريزکارین مردم پيش بدارنت. آيانی مکسد اِش اَت که ایسایا چه آيیے جندٿے هيران مان بگيشيننت و رومے واليٿے دستا بدٿينت. ²¹ آيان جُست کرت:

^[1] 9:20 کُنندهکنندهکاری و زمان، بزान پشيمانکاری، اِچارٿے سرا، تئیکه

^[2] 17:20 بُنْهَشٿ، بزान لوگئے اٿولی هشت يا سِنگ

^[3] 17:20 زبور 118:22

^[4] 14:5 کَدَن، بزान مُهرين تاکيد، هُکم

دٻيگ بيت، بله هرکسا که نيست، هرچے که هستی هم پيچ گرگ بيت. ²⁷ بله هما که منی دژمن آت و منی بادشاهيا نلوئنت، آيان منی کِزا بياريت و منی دِيما بکُشيت.»

په ايسائے وش آتکا

(مَثا 9:1؛21:9؛ مَرکاس 10:1؛11:10؛ يوهَنا 12:12–15)

²⁸ چه اے هيران و زَند، ايسا پيَسر و پيشگام ديم په اوږشليميا روڼوگا آت. ²⁹ وهده زئيتون نامکپتين کوڙھے سرا، بښتپاجی و بښتآنيائے ميټگانی نژيکا رَست، وتی دو مريدی پيسرا ديم دات و ³⁰ گوشتنتی: «دیمی ميټگا برئويت و انچُش که شما اوډا رَسپت، کُرگين هَرے گندپت که بستگ و تيننگه کَسے آييا سوار نبوتگ. آييا بوجيت و ادا بيارپت. ³¹ اگن کَسپا چه شما جُست کرت «چيا اشيا بوجگا ايت، بگوشيت: «واچها پکار انت.»

³² مريد شنتت و هما ڏټولا که ايسايا گوشتگآت، هما پيَما ديستش. ³³ انچُش که کُرگے بوجگا اتنت، کُرگے هُدايُندان چه آيان جُست کرت: «شما چيا اے کُرگا بوجگا ايت؟» ³⁴ مريدان پَسَئو دات: «واچها پکار انت.» ³⁵ آيان کُرگ ايسائے کِزا آورت، وتی شال و چادرش کُرگے پُشتا اير کرتنت و ايسااش سوار کرت. ³⁶ انچُش که ايسا دِيما رثوان آت، مردمان وتی شال و چادر راهے سرا چيرگيجان کرتنت.

³⁷ وهده ايسا زئيتوئے کوڙھے ايرکپھے نژيکا رَست، آيیے مريدانی مُچيا په اے سَجھين آچکايی و موزهاه که آيان ديستگانتت، په گل و شادهی و گون بُزين تتوراء، هُدا سَتا کرت و گوشت: ³⁸ «مبارک بات، هما بادشاهَا که په هُداوندئے ناما کښت! سُهَل و آسودگی مان آسمانا و شان و شوکت بُزين آرشا.»

³⁹ چه مردمانی نياما، لهتين پريسيا گون ايسايا گوشت: «او استاد! وتی مريدان نَهز و هَکل کن که چُش مگوَشنت!» ⁴⁰ ايسايا دراپنت: «من شمارا گوشان، اگن اے بيئتوار بښت، سينگ و ډوک کوکاز کنت.»

ايسائے گريوک

⁴¹ وهده ايسا اوږشليميا نژيک بوت و شهري ديست، گرپتی و ⁴² گوشتی: «دُرښگنا تتو، هڅو، همه تتو، مرؤچی برانپين که کجام چيز، په تتو سُهَل و آسودگی آورت کنت. بله بَرَن و اُپسوز که نون آ چه تښی چما چير و آنديم انت. ⁴³ په تتو انچين روچ کابنت که دژمن تښی چپ و چاگردا سَنگر بندنت و تښی چارين نيمگان انگر کنت و تښی پز و چاگردا تَنک تَرپنت. ⁴⁴ ترا و تښی چُکان، ډگارا چکل دښنت و گون هاک و هُونا هوز و هتواز کنت و سِنگے په سِنگيے سرا هم پَشت نگيجنت، چيا که تتو وتی هُدائے آيگے وهد و ساهت، پَچاه نثياورت.»

چه مزپن پرستشگاهَا سئوداگرانی در کنگ

(مَثا 12:21؛16:16؛ مَرکاس 11:15–18؛ يوهَنا 3:16–13)

⁴⁵ چه اِشيا رَند، ايسا مزپن پرستشگاهَے پيشجاها شت و سئوداگرانی ڏُئا در کنگا گلایش بوت. ⁴⁶ گوشتی: «هُدائے کتابا نبيسگ بوتگ: منی لوگ، ډوا و پرستشے جاگه بيبت،^f بله شما دُزيازارے کرتگ.»

⁴⁷ آييا هر روچ مزپن پرستشگاهَا تاليم دات. مزپن دپنی پيشوا، شَريتے زانورگ و کئومئے کماش، آيیے کُشگکے جُهدا اتنت،

⁴⁸ بله په وتی اے مکسدا، هچ راهے در گيتک نکرتش، چيا که آيیے هر هبر مردمانی دلا نشتگآت.

آيیے هبرانی گوش دارگ و وتی ناچوزيانی ډراه کناینگا آتک و آيیے کِزا مُج بوتنت. ¹⁶ ايسا گيشتر، چه مردمان دور، گستاه و تهنّا، بَر و گيبانان ډوا کنگا آت.

لنگ و مُنډين مردیے ډرهبکشی

(مَثا 9:2؛8:8؛ مَرکاس 12:1–12)

¹⁷ یک روچے، ايسا درس و سَبک دٻيگا آت. لهتين پَریسی و شَريتے استاد، که چه جَليل و يهوديَهے سَجھين ميټگان و چه اوږشليميا آتکگآت، همودا نشتگانتت. په ناډراهانی ډراه کنگا، هُداوندئے زور و توان گون ايسايا گون آت. ¹⁸ هما وهدا لهتين مردما، تَهيتے سرا یک لنگ و مُنډين مرده گون آت و آتکنت. آيان باز جُهد کرت که آييا ايسائے دِيما بيارنت، ¹⁹ بله چه مردمانی بازين مُچيا، آيان لوگکے توکا آتک نکرت. پميشکا، ناډراهش زرت، لوگکے سرا سر کپنتت و ناډراهش گون تَهتا چه بانئے سرا جهلاد، ايسائے دِيما اير دات. ²⁰ وهده ايسايا آيانی اے باور ديست، گوشتی: «او منی دوست! تښی گناه بکشگ بوتنت.» ²¹ چه ايسائے اے هبرا، پَریسی و شَريتے اے دگه زانورگ، که اوډا نشتگانتت، پگر کنگا اتنت: «اے کئے انت که کُپر کنت؟! آيپد چه^h هُدائے جندا، دگه کَس گناهان پهل کرت و بکشَت نکنت.» ²² بله ايسايا آيانی دلئے هال و هبر زاننتت و گوشتی: «شما چيا وتی دلا چُشين هثيال کارپت؟ ²³ کجام هيرئے گوشگ آسانتر انت: «تښی گناه بکشگ بوتگآنت، يا: «پاد آ، برئو؟» ²⁴ بله تان شما برانپت، منا که انسانئے چُکآ آن، اے دنيايا گناهانی پهل کنگکے واک و اِهتبار هست...» پدا گون آ لنگا گوشتی: «...ترا گوشان، پاد آ، وتی تَهت و گندلان بزور و لوگا برئو.» ²⁵ هما دمانا، مرد سَجھينانی دِيما پاد آتک، وتی تَهت و گندلی بډا کرتنت و هُدايا سِپت و سَتا کنان لوگا شت. ²⁶ چه اے کارئے گندگا، اوډئے نشتگين مردم هئيران و هَبکَه بوتنت، هُدااش سَتا کرت و ساژات و په تُرَسے گوشتيش: «مرؤچی ما چونين به مانگين کار ديستگ!»

لاويئے لوټگ

(مَثا 9:9؛13:13؛ مَرکاس 2:13–17)

²⁷ زَندا، ايسا ڏُئا در آتک و لاوی نامپن یک سُنگی و مالياتگيرين مرده ديستی، که وتی کارئے جاگها نشتگآت. ايسايا گوشت: «بيا، منی زَندگريا بکن.» ²⁸ لاوی پاد آتک و سَجھين چيزی يله دانتت و آيیے همراه بوت.

²⁹ گُزا لاويا وتی لوگا په ايسائے شربا، پُرْمژاهين مهمانيے کرت. اے مهمانيا، بازين مالياتگير و لهتين دگه مردم گون آيان گون آت. ³⁰ پَریسی و آيانی شَريتے زانورگان، گون ايسائے مريدان گلگ کنانا گوشت: «شما چيا گون سُنگی و گنهکاران يکين وانئے سرا ورپت و نوشيت؟» ³¹ ايسايا گوشت: «ډراه و سلامتین مردمان، داکتر پکار نهانت، ناډراهان داکتر پکار انت. ³² من په پهرنژکاران نثياتکگان، گنهکارانی لوټگ و گوانک جنگا آتکگان، که آ چه وتی سلين کاران پشؤمان بښت.»

^[1] 21: آيپد چه، بزوان گئير چه

^[2] 24: دانپال نپيا اے پرنام په یک هستینا کار بستگ که آ چه آسمانا کښت. ايسا مسیها اے پرنام په وت زرتگ تان مردم براننت که آ چه آسمانا آتکگ و هما واده داتگين مسيه انت

^[3] 29: بنی اسرائیلیان، سُنگی و مالياتگيرين مردم نادؤست اتنت، چيا که آرومئے هکومتئے کارنده اتنت و بازتپنا په وتی نپ و سوتآ چه مردمان گيشين سُنگ و باخ گپت

^[4] 46: اِشيا نيیے کتاب، بَهر 56، بَند 7

روڇڳڻے بارٿوا

(مٿا 14:9–17؛ مَرڪاس 2:18–22)

³³ لهٽينبا، چه ايسايا جُست ڪرت: «بِهِيائے مرید گيشتر روڇڳ دارنت و زگر و ڏوا ڪننت. پَرِيسِياني مرید هم انچُش ڪننت، بله تئبي مرید مُدامَ ورنٽ و نؤشنت.» ³⁴ ايسايا گوشت: «سورٿے مهمان، تان وهدهے كه سالُونڪ گون آيان گون اِنت، په روڇڳڻے دارگا هُج ڪنگ بنت؟ ³⁵ بله وهدهے ڪنيت كه سالُونڪ چه آيان جتا ڪنگ بيت، گُرا آ روڇڳ بنت.»

³⁶ ايسايا اے مسال هم دات كه: «هچڪس چه نؤڪين پَشڪيا چُنڌے نَبُرِيت و ڪوهنين پَشڪا پيچ و پينگ نجنٽ و اگن چُش بڪنت نؤڪين پَشڪا ڊرِيت. ڪوهنين پَشڪ هم گون نؤڪين پِچا ڏئولدارِ نبيت. ³⁷ هَمے ڏئولا، هچڪس نؤڪين شرابا ڪوهنين زَڪان^k مان نڪنت، چيا كه نؤڪين شراب، زَڪا تُراڪنبيت. شرابَ رچنت و زَڪَ هم زئوال بيت. ³⁸ نؤڪين شراب، بايد اِنت نؤڪين زَڪا مان ريچگ بيت.

³⁹ ڪسے كه ڪوهنين شرابے ورگا هيَلدار اِنت، نؤڪين شرابَ نئوارٽ. په آبيے دلا ڪوهنين شراب تامدارتر اِنت.»

شَبَتے روڇڻے اِهتيار

(مٿا 1:12–8؛ مَرڪاس 12:23–28)

6 ¹ يڪ بَرے شَبَتے روچا، ايسا چه گندمی ڪِشاران گوژگا اَت. آبيے مرید گندمی هؤشگان سِندگ و گون وتی دستان مُشگ و ورگا اتنت. ² گُرا چه پَرِيسيان لهٽينبا گوشت: «چيا انچين ڪارَ ڪنيت كه شَبَتے روچا رٿوا نه اِنت؟» ³ ايسايا پَسئو دات: «زانا، شما نئواتنگ، وهدهے داوود و آبيے همراه شديگ بوتنت، گُرا داوودا چه ڪرت؟ ⁴ آ، هُڏائے پاكين لوگا شت، هُڏائے ناما هما هئيراتی و پاكُونڌين نانی زرت، وارتنٽ و وتی همراهانا هم په ورگا داتی، كه آيانی ورگ تهنا په دینی پيشوايان رٿوا اَت.» ⁵ پدا ايسايا گون آيان گوشت: «منا، كه انسانے چُڪَ آن، شَبَتے روڇڻے اِهتيار هست.»

مُنڌين مردِپَے ڊرهبڪشي

(مٿا 9:12–14؛ مَرڪاس 3:6–)

⁶ دگه شَبَتے روچے، ايسا ڪنيسها شت و مردمانی تاليم و سر و سؤج دئيگا گلايش بوت. همؤڏا، يڪ مردے اَت كه راستين دستي هُشڪ و مُنڌ اَت. ⁷ شَرِيتے زانوگر و پَرِيسي، ايسايا چارگا اتنت و يڪ نيمؤنيٽے شوهازا اتنت كه: «اگن اے مردے دستا شَميهے روچا ڊراه بڪنت، گُرا ما آبيے سرا شَبَتے روچا ڪار ڪنگے بُهتاما! جت ڪنين.» ⁸ ايسايا آيانی دلے هال و هبر زانت. گون مُنڌين مردا گوشتی: «پاد آ، بيا ڊيما بؤشت، مردم ترا بگندنت!» آ مرد پاد اَتڪ و اؤشتات. ⁹ گُرا ايسايا چه مردمان جُست ڪرت: «نون منا بگوشيت كه شَبَتے روچا نيکی ڪنگ رٿوا اِنت يا بدی؟ انسانے ڙندئے زَڪينگ رٿوا اِنت، يا ڪُشگ و گار ڪنگ؟» ¹⁰ گُرا سَجھينانی نيمگا چارت و گون آ مردا گوشتی: «دستا شهار دے!» آيا انچُش ڪرت و دستي وش و ڊراه بوت. ¹¹ شَرِيتے زانوگر و پَرِيسي سَڪَ زهر گپنتت و وتمانوتا شئور و سَلاهِش ڪرت كه گون ايسايا چه بڪننت.

دوازده هاسين ڪاسيدئے گچين ڪنگ

¹² هما وهدا يڪ روچے، ايسا په ڏوا ڪنگا ڪوها شت و سَجھين شِپي گون هُڏايا په ڏوا گوازِنت. ¹³ وهدهے روچ بوت، آيا مرید وتی کِزا لوتنتت و چه آيان دوازده ڪَسَ گچين ڪرت و وتی هاسين ڪاسيد ناميننتت. ¹⁴ آيانی نام اِش اَنت: شَمون كه ايسايا آبيے نام

زَڪائے مهمانی

19 ¹ ايسا آريهايا اَتڪ و چه شهرے نياما گوژگا اَت. ² اؤڏا زَڪا نامين سِير و آزگارِين مردے هست اَت كه مالياتگيرانی ڪماش اَت. ³ آيا لؤثت بچارِيت ايسا چؤنيے، بله مردمانی مِچِي ميڙي باز اَت و آبيے جند پَنَڪَ و لُڪَڪڏے اَت. پميشڪا ديستی نڪرت. ⁴ گُرا په ڊرِڪے ڊيما شت و مزنين درچڪيے^l سرا سر ڪپت تان آيا بگنديت، چيا كه ايسا چه هَمے راها گوژگا اَت. ⁵ وهدهے ايسا هما جاگها رَسٽ، بُرُزاد چارت و گوشتی: «او زَڪا! زوت جُهلا اير ڪپ، كه مروچي من تئبي مهمان آن.» ⁶ آ، اشتاپي چه درچکا اير ڪپت و ايسايي په گل و شادهي وتی لوگا وش اَتڪ ڪرت.

⁷ وهدهے مردمان اے ديست، وتمانوتا نُرُڏان گوشتيش: «ايسا گنهڪارين مردِپَے لوگا مهمان بوتگ.» ⁸ بله زَڪا پاد اَتڪ، اؤشتات و گون هُڏاوندِين ايسايا گوشتی: «او هُڏاوند! وتی سَجھين مال و مَدَيے نيمَا په نيزگار و گريبين مردمان بهر و بانگ ڪنان و اگن من ڪَسِيے مال په ناهَڪَ پُشتا ڪَشَتگ و برتگ، آيانی بدلا چار سَرِي گيشتر دثيان.»

⁹ ايسايا گون آيا گوشت: «مروچي اے لوگا، پهلِي و رَڪَگ سر بوتگ، چيا كه اے مرد هم چه ابراهيمے نسل و پدرِچا اِنت.

¹⁰ هئو! انسانے چُڪَ په گنهڪار و گارنناني شوهاز و زَڪينگا اَتڪگ.»

بادشاه و ده هِزمتڪار

(مٿا 14:25–30)

¹¹ هما وهدا كه مردم ايسائے هيران گوڙ دارگا اتنت، ايسايا گيش ڪنان مسالے آورت. چيا كه آ اوڙشليمے نزیکا رستگ اَت و مردمانی گُمان اِش اَت كه هُڏائے بادشاهی هما وهدا پَڌر بيت. ¹² گوشتی: «يڪ بَرے، سَردارزادگے دورين مُلڪيا شت تانكه په بادشاهيا برسيٽ و پدا وتی ڏيَه و ڏُگارا پر بتريت. ¹³ گُرا، ده هزمتڪاری وتی کِزا لؤثت و هر يکيا يڪ اَشْرِيے^e دات و گوشتنتی: «تانكه من وتی سپرا جنان و پدا ڪايان، شما گون اے زُران سئوداگري بڪنيت.» ¹⁴ بله هما مُلڪے مردمان چه آيا نپُڙت ڪرت. آبيے رٿوگا ڙند، ڪابيد و ڪُلئوش راه دات كه: «ما نلؤٿين اے مرد، مئے سرا بادشاهی بڪنت.»

¹⁵ «بله آيا بادشاهی رَسٽ و وتی مُلڪا پر تَرَت و اَتڪ. گُرا هُڪمی ڪرت هما دهين هزمتڪاران كه زَرِي داتگ اتنت بيارنت، تان بزانت آيان چينچڪ نَپ و سوٽ ڪَنَتگ. ¹⁶ اتولي هزمتڪار اَتڪ و گوشتی: «او واجه! چه تئبي يڪين اَشْرِيبا، من ده اَشْرِپي ڪَنَتگ.» ¹⁷ بادشاهَا گوشت: «شاباش، او شَرِّين گُلام! نون پميشڪا كه تتو گون ڪَمين بُمالا تچڪ و راست بوتگے، من ترا وتی مُلڪے ده شهرے هاکم ڪنان.»

¹⁸ «دومی اَتڪ و گوشتی: «او واجه! من چه تئبي يڪين اَشْرِيبا، پنج ڪَنَتگ.» ¹⁹ بادشاهَا گوشت: (من ترا وتی مُلڪے پنج شهرے هاکميا دثيان.»

²⁰ «دگه هزمتڪارے اَتڪ و گوشتی: «او واجه! اِش اِنت تئبي داتگين اَشْرِپي كه من دَزمانِبا بستگ و اير ڪرتگ اَت. ²¹ چيا كه منا چه تتو تُرستگ، تتو ترندين مردے ائے و هما كه تتو اير نڪرتگ اَنت، هما چيزان وتيگ ڪنئے و نڪشَتگين رُنتے.» ²² بادشاهَا گوشت: «او بيڪارين گُلام! من ترا چه تئبي جندئے هيران مٿيارِگ ڪنان، تتو زانت من ترندين مردمے آن، اير نڪرتگين چيزان وتيگ ڪنان و نڪشتگين رُنان. ²³ گُرا تتو چيا منی داتگين زَر، بيباجی و باپاريئے کِزا اير نڪرت كه من پر تَرگا رند، وتی زَر گون سوٽ بگپنيننت.

²⁴ «گُرا بادشاهَا گون وتی ديوانے مردمان گوشت: «اَشْرِيبا چه اِشيا پِچ گريت و هماييا بدئيٽت كه آبيے کِزا ده اَشْرِپي اَنت.»

²⁵ آيان گوشت: «واجه! گون آيا پيسرا ده اَشْرِپي هست.» ²⁶ بادشاهَا گوشت: «شمارا گوشان، هرڪسا كه چيرے هست، آيا گيشتر

^[1] 4:19 اے درچڪے الٰمی نام Ficus» «sycomorus اِنت

^[2] 13:19 اَسَلِيگين يونانی زبانا، اے زَرُتے نام «مينَا» اِنت. يڪ مينايے يڪ ڪار ڪنؤڪيٽے ڪم و گيش سئے ماهئے مُر بوتگ.

^[3] 37:5 زَڪ، بزَان چه پَسئے پؤستا اُدُ ڪرتگين درِپے كه چه مَشڪا بَرتر اِنت.

^[4] 7:6 بُهتام، بزَان ملامت، نُهْمَت.

زردارین ورنَا و نمیرائین زرد

(مَٽا 16:29–17:30؛ مَکاس 10:17–30)

18 ڇه سرداران يکٿا جُست ڪرت: «او نيکين استادا! من ڇوَن بڪنان ڪه نميرائين زَندئِي واهد بباَن؟» 19 ايسايا گوشت: «تتو منا (نيکين)، په ڄيے گوشتے؟ ابيد ڇه هُدايا کَسَ نيک نه‌انت. 20 تتو هُدائے هُکمانَ زانئے: ’زَنا مڪن، هوَن مڪن، دُزِي مڪن، دروِگين شاهدي مدئے، وتي پت و ماتا اِزَت بدئے.« :b 21 آبيا گوشت: «من ڇه ڪسانيا اے سڄهين هُڪم براجاه داشتگ‌انت.» 22 وهده ايسايا آبيئے پَسئو اِشڪت، گوشتي: «ترا اَنگت يک ڪارے ڪنگي انت، وتي سڄهين مال و هستيا بها ڪن و زَران گريب و نيزگارين مردماني سرا بهر ڪن، اے پئيمَا ترا آسماني ڪنجيے رسيت. گِزا بيا و مني زندگيريا بڪن.» 23 وهده آ مردا اے پَسئو اِشڪت، باز دلگير و گميگ بوت چيا ڪه آ مزئين مالدارے ات. 24 ايسايا آ مرد چارت و گوشتي: «په اَزگار و مالدارين مردمان هُدائے بادشاهيا پاد اير ڪنگ سَکَ گران انت. 25 هئو! ڇه سوچئے دُمکا اُشترئے گوَزگ وه باز گران انت، بله هُدائے بادشاهيا، زردارين مردمئے پاد اير ڪنگ، اَنگت گرانتر انت.» 26 هما ڪه اے هيرا اِشڪنگا اتنت، جُستيش ڪرت: «گِزا ڪئے رَکَت ڪنت؟» 27 ايسايا پَسئو دات: «په انسانا نبوتني انت، بله هُدائے دستا هر چيز بوَت ڪنت.»

28 پَرُسا گوشت: «ما وتي هر چيز يله داتگ و تئبي زندگيريا ڪنگا اين.» 29 ايسايا گوشت: «هئو! باور ڪنيت، هرکسا ڪه په هُدائے بادشاهيا وتي جن و چُکَ، برات، مات و پت يا لوگ و جاگه يله داتگ‌انت، 30 همے جهانا اے چيزاني بدلا آبيا باز گيشتر رسيت و آ دگه جهانا، اَبدمائين زَندئے واهدن بيت.»

ايسائے مرڪئے سئيمي پيشگوِي

(مَٽا 17:20–19؛ مَکاس 10:32–34)

31 پدا ايسايا وتي دوازدهين ڪابيد يک ڪِرَے برتنت و گوشتي: «نون ما اورشليمَا روڱا اين، هر چيزے ڪه نبياَن انسانئے چُڪئے بارئوا نبشتگ، آ سڄهين اُزدا سرچم بنت. 32 آبيا درڪومين مردماني دستا دئينت و هما درڪوم، ڪلاگيَ گرنَت، بے اِزَتِي ڪننت و سر و ديمَا تهيَ جنت، 33 سَلاَڪ و هئبزرانيَ جنتت و ڪُشتني. بله سئيمي روچا، آ پدا زندگ بيت و جاَء جنت.» :c 34 آبيئے مريد ڇه اے هيران يکٿا هم سرپد نبوتنت. ايسائے اے هيراني مانا ڇه آياني زانئا چير ات و آيان سَڪيچ نئوارت ڪه ايسا ڇيے گوشگا انت.

ڪورپئے دُرهبڪشي

(مَٽا 20:29–34؛ مَکاس 10:46–52)

35 وهده ايسا اَرِبهائے شهرئے نَزبَا رَسَت، ڪورے ديسي ڪه راهئے سرا نشتگ و پَنڊگا ات. 36 وهده ڪورا مهلوڪ و مِجِيئے تتوار اِشڪت، جُستي ڪرت: «ڇيے بئياگ انت؟» 37 هالِش دات: «ايسا نابيري گوَزگا انت.» 38 گِزا آبيا ڪوڪار ڪرت: «ايسا، او داوود بادشاهئے چُڪ! ترا مني سرا بَرگ بات.» 39 آ ڪه ڇه سڄهينان پيسر و پيشگام اتنت، ڪورِش هَڪل ڪرت و گوشتيش: «بس ڪن، بيتئوار بئے!» بله آبيا گيشتر ڪوڪار ڪرت: «او داوود بادشاهئے چُڪ! ترا مني سرا بَرگ بات.»

40 ايسا اوشتات و هُڪمي ڪرت: «آ مردا بياريت.» وهده نَزبِڪ اتڪ، ايسايا جُست ڪرت: 41 «تتو ڇه من ڄيے لوئئے؟ په تتو ڇيے بڪنان؟» آبيا پَسئو دات: «او هُداوند! مَن لوئان بيباَن.» 42 ايسايا گوشت: «بيبا بئيے! تئبي ايمانَا ترا دُراه ڪرت.» 43 هما دمانا ڪور بيبا بوت، هُدايا سِپَت و سنا ڪنان، ايسائے همراهيا رهادگ بوت. مردمان ڪه چُش ديسَت، آيان هم هُدائے شگر گپت.

«پَترَس»^m پَر بست، آبيئے برات اَنڌرياس، آڪوب، يوهَنّا، پيليپُس، بَرَتولوما، 15 مَٽا، توما، هَلِپيئے چُڪَ آڪوب، شَمون ڪه آبيئے پَنّام «سرمچار» انت، 16 آڪوئے چُڪَ يهودا و يهودا اِسڪريوتي ڪه زَندا ايسايِي دُرَوَهگيⁿ و دژمناي دستا دئيگي ات.

نادراھاني دُرهبڪشي

(مَٽا 23:4–25)

17 ايسا گون مريدان ڇه ڪوھا اير ڪپت و يک پَنَٽ و پَچين جاگهينا اوشتات. ڇه آبيئے مريدان بازينے اوڏا ات. ڇه يهوديه، اورشليم و سور و سئيدوئے تتياب گورئے مردمان، مزئين رُمبے هم اتڪ و مِچُ بوت. 18 مردماني اے مزئين مِچِي، په آبيئے هيراني گوش دارگ و وتي نادراهياني دُراه ڪناينگا اتڪ‌گات. آ ڪه پليتين روھان دُچار اتنت هم دُراه ڪنگ بوتنت. 19 مردمان ايسائے دست پر ڪنگئے ڪوشِش ڪرت، چيا ڪه ڇه آبيا يک اَنچين واک و توانے در اِيگا ات ڪه سڄهيني دُراه ڪرتنت.

بَرن و بَھتاورِي

(مَٽا 1:5–12)

20 ايسايا وتي مريداني نيمگا چارت و گوشتي: «بَھتاور ايت شما ڪه وار و بَرگ انت، چيا ڪه هُدائے بادشاهي شمئيگ انت. 21 بَھتاور ايت شما ڪه ائون شديگ ايت، چيا ڪه سِيرَ بيت. بَھتاور ايت شما ڪه ائون گريوان انت، چيا ڪه ڪندان بيت. 22 بَھتاور ايت شما، وهده مردم په انسانئے چُڪئيگي شمارا آزارَ دئينت و ڇه وت دور و گِستاہ ڪننت، دُژمانَ دئينت و بَنّام ڪننت. 23 آ روچا، شادڪامي بڪنيت و گل و بال بيت، چيا ڪه آسمانا شمئے مَزُ سَکَ باز انت. آياني پت و پيرِنان هم گون نبياَن همے دُٿولا ڪرتگ. 24 «بله بَرن و اُپسوز په شما ڪه هستؤمند ايت، چيا ڪه شمارا آرام و آسودگي رَسَتگ. 25 بَرن و اُپسوز په شما ڪه ائون سير ايت، چيا ڪه شديگ بيت. بَرن و اُپسوز په شما ڪه ائون ڪندان ايت، چيا ڪه گمناڪ و گريوان بيت. 26 بَرن و اُپسوز په شما، وهده ڪه سڄهين مردم شمارا سَتا دئينت و ساڙاينت، چيا ڪه آياني پت و پيرِنان هم گون دروِگين نبياَن، انچُش ڪرت.

مَهر

(مَٽا 38:5–48؛ 7:12)

27 «او مني گوش داروڪان! شمارا گوشان ڪه گون وتي دژمنان مَهر بڪنيت و گون آيان هم ڪه ڇه شما نِپَرَت ڪننت، نيڪي بڪنيت. 28 په آيان ڪه شمارا بدين دُوا ڪننت برڪت بلوئيت، په آيان ڪه شمارا آزارَ دئينت نيکين دُوا بلوئيت. 29 اگن ڪسيَا ترا شَھماتے جت، وتي دومي گُبا^o هم آبيئے نيمگا بترين و اگن ڪسيَا تئبي ڪبا^p پيچ گپت، پلي ڪه تئبي پَشڪا هم ببارت. 30 اگن ڪسے ڇه تتو چيزے لوئيت، بدئے اي، اگن ڪسے تئبي چيزے په زور ببارت، پدا ملوئي. 31 گون دگران هما دُٿولا نيڪي بڪنيت ڪه ڇه آيان لوئيت.

32 «اگن شما تنها گون همايان مَهر بڪنيت ڪه گون شما مَهر ڪننت، گِزا شما چونين سوَب و پايدگے ڪَتنگ؟^q اے ڪار، گنهڪاراني دستا هم بوَت ڪنت. 33 اگن شما گون همايان نيڪي بڪنيت ڪه گون شما نيڪي ڪننت، گِزا شمارا ڇه پايدگے رسيت؟ گنهڪار هم انچُش ڪننت. 34 اگن شما تنها همايان وام بدئيت ڪه اُميت ڪَشِيت زرتگين وامان دات ڪرت ڪننت، گِزا شمارا ڇه مَزُے رسيت؟ گنهڪار هم گنهڪاران وام دئينت و پدا پيچ گرتن. 35 بله شما گون وتي دژمنان هم مهربان بيتت، گون آيان نيڪي بڪنيت، وامِش

^[1] 14:6 يوناني زبانا، «پُٿرائے» مانا «ٿلار» انت

^[2] 16:6 دروهگ، بزآن په ڀيڪ زد دئيگ، اربي و پارسيا «خيانت».

^[3] 29:6 گُٻ، بزآن گوَنگ.

^[4] 29:6 گُٻ، بزآن جُهَب.

^[5] 32:6 ڪَنگ، بزآن نپ و سوٽ ڪنگ، دستا آرگ.

^[6] 20:18 درگوَژ 20:12–16، شَرِئتے دومي رهبند 5:16–20.

^[7] 33:18 ڄاه جنگ، بزآن ڇه وتي جاها اَنانگئين پاد آيگ، اربي و پارسيا «قيام، رستاخيز».

بدیئیت و پدا ملوئیت. اے ڈٹولا، شمارا چہ ہُدائے نینمگا، مزنین مُرے رَسیت و شما مَرَن‌شاینین ہُدائے چُکُ بیت، چیا کہ آ، گُون ناشگر و بدکارین مردمان ہم مہربان اِنْت. ³⁶ہما ڈٹولا کہ شمئے آسمانی پت زھمدل اِنْت، شما ہم زھمدل بییت.

ائیب و ایراز مگریت

³⁷«دگران اِبرِ مجنبت و ایراز مگریت، تانکہ شما اِبرِ جنگِ مبیّت. کَسِتا مئیاریگِ مکنبت، تانکہ مئیاریگِ کنگِ مبیّت، دگران پھَل کَنبت و بَکَشیت تانکہ پھَل کنگ و بَکشگِ بییت. ³⁸بدئییت تان شمارا ہم دئیگِ بییت. شمئے داتگینانی بدلا، سرریچ و دِبادِیین کئیل و پَشیمانہ، شمئے کُتا رِیچگِ بیت، چیا کہ، گُون هر کئیلِیا بدئییت، گُون ہما کئیلِا شمارا دئیگِ بیت.» ³⁹اے مِسالِی ہم پہ اَیان اُورت: «کُورے چہ پَشیما دگہ کُورِیا راہا پَیش داشت کنت؟ هر دوین چاتا نکپنت؟ ⁴⁰شاگرد چہ وتی استادِا زانتکارتِر نیبت، بلہ ہما کہ رُست و رُذومَ گِیبت و چہ تالیما سرریچِ بیت، وتی استادِے ڈٹولا بوٹ کنت. ⁴¹«چیا وتی براتئے چمئے پیلاشُکا^ا گندئے، بلہ وتی چمئے بُندا نگندئے؟ ⁴²وہدے تتو وتی چمئے بُندا نگندئے، چُون وتی براتا گوشت کئے: (بَل کہ تئیی چمئے پیلاشُکا در کنان؟) او دوپوستین شُشلکار! پینسرا وتی چمئے بُندا در کن، رندا تئیی چم پیچِ بنت و وتی براتئے چمئے پیلاشُکا کُشت کئے.

درچک و درچکئے بر

(مَثا 7:17–20؛ 12:32–35)

⁴³«هچ شَرّین درچکے سلّین بر و نیبگِ نئیاریت و نہ سلّین درچکِ شَرّین بر و نیبگِ کاریت. ⁴⁴هر درچک، چہ وتی برِا زانگِ بیت. نہ چہ ڈَنگران^س اِنجیر چَنگِ بیت و نہ چہ ڈُولُکا^ا انگور. ⁴⁵شَرّین مردم، وتی دلئے هزانگئے اِبرِ کرتگینِ نیکیان، چہ وتی دپ و زبانا دَر کنت و سلّین مردم، وتی دلئے اَمبارئے اِبرِ کرتگینِ گندگیان، چہ وتی دپ و زبانا ریچیت. چیا کہ هرچے مردمئے دلا بیبت، ہما چہ آییے دِپا دَر کئیت.

باور و کِرد

(مَثا 7:24–27)

⁴⁶«وہدے شما منی ہیرانی سرا کارِ نکنبت، گُزا چیا منا (ہُداوند، ہُداوند، گوشتیت؟ ⁴⁷آ کَس کہ منی ہیرانی اِشکنگا کئیت و آییانی سرا کارِ کنت، من شمارا پِیشِ داران کہ آ، کئیی پَشیما اِنْت. ⁴⁸آ ہما بانبندین اُستائے^ا ڈٹولا اِنْت کہ پہ لوگئے بندگا چُلّی^ب جُهل بُوْت و بُردی^م تلارئے سرا اِبرِ کرت. وهدے ہار و ہیرِوُپ اَتک، ہارا آ لوگ سُرِننت نکرت، چیا کہ مُھر و مُھکم بندگِ بوتگِاَت. ⁴⁹بلہ کسے کہ منی ہیران گوَشِ داریت و آییانی سرا کارِ نکنت، ہما مردمئے پَشیما اِنْت کہ لُوگی بے بُنردا بست. وهدے ہار و ہیرِوُپ اَتک، لوگِ ہارا مَلِت، کِپت و پِہک وئیران بوت.»

^[1] 41:6٢ پیلاشک، بران بوچک، پریشک، باکسئے ڈیلئے کسترین چُنڈ.

^[2] 44:6٨ ڈَنگر، بزوان بیترین کُننگی درچک و دار.

^[3] 44:6٩ ڈُولک، بزوان گیابانی کُننگی جرے کہ پَلّی اسپیت اَنْت.

^[4] 48:6٤ بانبندین اُسُتا ہما اِنْت کہ لوگئے بندگا زانتکار اِنْت.

^[5] 48:6٧ چَل، بران چَری، نالی. پہ لوگئے بندگا زمینا کوچنت. اے کوتکگین جاگہا چُلّ گوشت.

^[6] 48:6٧ بُرد، بزوان لوگ یا دیوالئیے ائولی و جُهلترین رد.

آیِا رَکِنبت. ³⁴شمارا گوَشان کہ آ وهدا، اگن دو مردم یَکّین تَھت و نیادئے سرا ویتگ، یَکے برگِ بیت و دومی ہمؤدا پَشت گیجگِ بیت. ³⁵٧ چہ دو جنینا، کہ هُوربگا چنترئے سرا دانئے دُرُشگا بنت، یَکے برگِ بیت و دومی ہمؤدا پَشت گیجگِ بیت. ³⁶دو مرد کہ ڈگارانی سرا بیت، یَکے برگِ بیت و دومی ہمؤدا پَشت گیجگِ بیت.»^z ³⁷جُسٹیش کرت: «او هُداوند! کجا چُش بیت؟» پَسَوی دات: «هر جاہ کہ جُزے کپیبت، اژدا گیتو^ا و ڈوندوارین مُرگ مُچُ بنت.»

جنوزام و ناھکّین کازئے مِسال

18 ¹ایسایا پہ مریدان مِسالے اُورت تان اَیان سَرکیچِ بدنت و پِیشِ بداریت کہ هروهد دُوا بکننت و هچبر دلپَرِوش و ناأمیتِ مینت. ²گوشتی: «شہرِیا، یک کازِے هستات کہ آییَا نہ چہ هُدایا تُرست و نہ مردمانی پرواہی کرت. ³ہما شہرا، جنوزامے ہم هستات کہ هروهد کازِیے کِزا اَتک و مِنتوار اَت کہ آییے هَکا چہ دئینکارا بگیبت.

⁴«تان لہتین وهدا، کازِیا جنوزامئے پریاتئے نینمگا هچ دلگوَشِ نکرت، بلہ رندا دلا هِیالی کرت کہ: «راست اِنْت، منا نہ هُدائے تُرس اِنْت و نہ مردمانی پرواہ. ⁵بلہ اے جنوزام منا دلسیاہ کنگا اِنْت. پمیشکا گھتر اِنْت اِشیئے هَکا بگران و بدتیان. چُش مبیبت گُون وتی هر رُوچِیگین رُوگ و آیگا منا گیشتر دلسیاہ بکنت.»

⁶گُزا هُداوندین ایسایا گوشت: «بشکنبت اے ناھکّین کازی جے گوشتیت؟ ⁷نون بارین هُدا گُون وتی گچین کرتگینان، کہ شپ و رُوچِ گُون آییَا پہ وتی هَکا پریات کنت، هَگُ نکنت؟ پہ آییانی هَکَرسیا دِیرَ کنت؟ ⁸شمارا گوَشان کہ زوت آییانی هَکا دنت. بلہ آ وهدی کہ انسانئے چُگُ کئیت، بارین سِتک و باور اے زمینئے سرا پَشتِ کپیبت کہ آ بگندیت؟»

پَرِیسی و مالیاتگیرئے مِسال

⁹ایسایا ہما مردمانی بارثوا مِسالے اُورت کہ وتا نِیک و پَھرپَزکارَ زاننت و اے دگہ مردمان اِبرِ جننت. ¹⁰«دو مردم پہ دُوا کنگا مزنین پرستشگاها شت کہ چہ اَیان یَکے پَرِیسیے اَت و دومی مالیاتگیرِے اَت. ¹¹پَرِیسی اؤشتات و پہ وتی جندا دُولِیی کرت و گوشتی: «او هُدا! تئیی مِنتوار اَن کہ من اے دگہ مردمانی ڈٹولا دُرُ و رَدکار و زَہکارے نہ اَن و نہ اے مالیاتگیرِے ڈٹولا اَن.» ¹²من هپتگے دو رُوچِ، رُوچِگِ داران و وتی سَجھین مالئے دھبِکا دئیان. ¹³بلہ ہما مالیاتگیرِ دور اؤشتاتگِاَت و آسمانی چارت ہم نکرت. دستی وتی سینگا جت و پریات کنانا گوشتی: «او هُدا! ترا منی سرا بَرگِ بات کہ گنہکارے اَن.»

¹⁴«نون من شمارا گوشان: پَرِیسی نہ، بلہ ہما مالیاتگیرِ نیک و پَھرپَزکارِ بوت و لوگا شت، چیا کہ هرکَس وتا مزَن زانت و لیکیت، گَمشرِپِ بیت و هرکَس وتا جَهل و اِبردست مَنّیت، وشنام و شَرپِدارِ بیت.»

پہ چُکّان ایسائے مِھر

(مَثا 13:15؛ مَکاس 10:13–16)

¹⁵مردمان وتی نُنکّین چُکُ ہم ایسائے گُورا اُورتنت کہ دستیش سرا پر بَشُشیت. وهدے مریدان چُش دیست، مردمش نَہَر و هَکل داتنت. ¹⁶بلہ ایسایا چُکُ وتی کِزا لوٹنتت و گوشتی: «چُکّان بَلِیت کہ منی کِزا بیابنت، آییانی دِنِما مداریت، چیا کہ هُدائے بادشاھی انچین مردمانیگِ اِنْت. ¹⁷شمارا راستینِ گوَشان، آ کہ هُدائے بادشاھیا چُکّانی پَشیما مَمّیت، هچبر اؤدا پاد اِبرِ کرت نکنت.»

^[1] 34:17٧ پَشت گیجگ، بزوان نوزرگ، یلہ دئیگ، گچین کنگ.

^[2] 36:17٢ لہتین دَزنِشنا، بَند 36 نیست.

^[3] 37:17٨ گیتو یک مُرگے کہ ڈوند، بزوان گَھتگین جُون وارث.

پیما شما ہم، سَجَّهینَ آهُکمان کہ شمارا دَبِگ بوتگ آنت سرجم بکنیت و بگوشیت کہ: «ما تئیی ہزمتکار بئیکے لاکہ ہم نہ این، تنہا وتی زَمَہ و دُبَہ» سرجم کرتگ آنت.»

دہ گریئے ڈرہبکشی

¹¹ ایسا دیم پہ اوڑشلمیئے رٹوگا، چہ سامرہ و جلیلیئے سیمسران گوزگا ات. ¹² وهدے دیم پہ یک میتگییا پیداک ات، دہ سَیہ گزین مردم گون ایسا دُچار کپت. دور اؤشتانت و ¹³ گون بُزین تنوارے گوشیش: «او واجہ ایسا! ترا مئے سرا بَرگ بات.» ¹⁴ ایسایا کہ دیستنت گوشتی: «برئوتِ وتا پہ دینی پیشوایان پیش بداریت.»¹⁵ آ، راہ گینت و راہئے نیاما، پاک و پلگار بوتنت.

¹⁵ چہ آیان یکِیا، وهدے دیست کہ نون ڈراہ انت، گون بُرتتواری ہڈایا سنا کنان، پر تَرْت و آتک، ¹⁶ ایسائے پادان کپت و شگری گپت. آ، چہ سامریان ات. ¹⁷ ایسایا جُست کرت: «زانا، ہر دَہین چہ گزا پاک و پلگار نیوتیت؟ آ دگہ ٹھین کجا آنت؟ ¹⁸ اے یکین درکوما¹⁹ آبید، چہ آیان دگہ یکے پہ ہڈائے سِپت و سَنایا نثیاتک؟» ¹⁹ گزا ایسایا گون آ مردا گوشت: «پاد آ، برٹو، کہ تئیی ستک و باورا ترا ڈراہ کرتگ.»

ہڈائے بادشاہی

(متا 37:24-40)

²⁰ یک روچے، لہتین پریسیا چہ ایسایا جُست کرت: «ہڈائے بادشاہی کدین کئیت؟» ایسایا گوشت: «ہڈائے بادشاہی چَمراہا گندگ نبیت. ²¹ گوشگ نبیت کہ ہڈائے بادشاہی ادا انت یا اؤدا. چیا کہ ہڈائے بادشاہی، شمئے دلا انت.»^w

²² پدا گون وتی مریدان گوشتی: «یک وهدے کئیت کہ شما پہ انسائے چُکئے روچانی یک روچئے گندگا ارمان و آرزو کئیت، بلہ آ روچا نکندیت. ²³ مردم شمارا گوشنت کہ: «آ ادا انت، یا «آ اؤدا انت»، بلہ شما آیانی ہیرا گون مکپیت. ²⁴ انچُش کہ گروک چہ یک کُنڈیا جنت و سَجَّهینَ آسمانا جَرَشکینیت و رُزناگ کنت، انسائے چُک ہم وتی آ روچا، انچُش زاہر و پَدَر بیت. ²⁵ بلہ اٹولا باید انت بازین سکئی و سوری بسگیت و اے زمانگئے نسل و پدربچ آییامنتت.

²⁶ «ہما ڈٹولا کہ نوہئے باریگا بوتگ، انسائے چُکئے روچ ہم انچُش بیت. ²⁷ آ روچان، مردم وُرد و نوش و سانگ و سورا دَزگُت اتنت تان ہما روچا کہ نوہ بوجیگا سوار بوت. زندا، مزین ہار و توپانا سَجَّهینَ مردم گار و بیگواہ کرتنت.

²⁸ «لوتئے زمانگا ہم ہمے ڈٹولا ات، مردم پہ ورگ و چرگ و بدل و باندات و کشت و کشار و لوگ و جاگھے بندگا گلاشیش اتنت، ²⁹ بلہ آ روچا کہ لوت چہ سدومئے شہرا در آتک، ہڈایا چہ آسمانا آس و روکین گوکرت گوارینت و سدومئے سَجَّهینَ مردم گار و بیگواہ کرتنت.

³⁰ «انسائے چُکئے پَدَر بئیکئے روچا، ہمے ڈٹولا بیت. ³¹ آ روچا، اگن کسے وتی لوگئے سرا بیبت و آییئے اُرد و پُئینک لوگا اِیر بنت، پہ آیانی زورگا جہلا اِیر مکپیت. ہمے ڈٹولا، اگن کسے وتی ڈگارانے سرا کشت و کشارا انت، آ ہم پدا لوگا پر مَرتیت.

³² لوتئے لوگہانکئے سَرگوستا یات بکنیت. x ³³ ہرکس وتی ساہئے رَکینگئے رندا بیبت، آییباہینیت. ہرکس وتی ساہا باہینیت،

¹⁷:10: دُبَہ، بزآن اُگدہ، زَمَہ، اربی و پارسیا «وظیفہ».

¹⁴:17:14 تورتورا گزئے ناڈراہ پلپت و ناپاک زانگ بوتگ آنت. اگن کسے چہ اے ناجوزیا ڈراہ بیبت باید انت گون موسائے شَریتئے زندگییا دینی پیشوائئے گورا برتوت و ہیراتے بکنت.

¹⁶:17:16 یہودیان سامری گُمرہ زانتگ آنت و گون آہان دئیگر و بدل و باندات نکرتگ.

¹⁷:18: «درکنوم» بزآن کہ یہودی نہ آنت.

¹⁷:21:17 یا: شمئے نیاما انت.

¹⁷:32: لوتئے جُنا وتی مال و منال دؤست ات، ہڈائے ہبری نُررت و پمیشکا مرت.

پئوچی آپسرئے باور

(متا 5:8-13؛ یوہنا 4:43-54)

¹ وهدے ایسایا گون مردمان وتی ہیر ہلاس کرتنت، کَپرناہوما شت. ² اؤدا، یک رومی پئوچی آپسرتا، ہزمتکارے ہست ات کہ آییبا باز دؤست ات. آ ہزمتکار، سَک ناڈراہ و مَرکیگ ات. ³ وهدے آ پئوچی آپسر ایسائے بارٹوا سَہیگ بوت، آییبا یہودیانی لہتین کماشین مردم ایسائے کِزا راہ دات تان آییئے مِٹگییریا بکننت و بگوشنتی کہ بیہیت و آییئے ہزمتکارا ڈراہ بکنت. ⁴ آ یہودی کماش ایسائے کِزا آتکنت، آییئے مِٹیش گپت و گوشتیش: «اے پئوچی آپسر کرزیت کہ تنو پہ آییبا اے کارا بکنئے. ⁵ چیا کہ مئے کئومئے دؤستواہ انت. مئے کنیسہ ہم ہماییا اڈ کناپنتگ.»

⁶ ایسا آیانی ہمراہ بوت و شت. وهدے لوگئے نَرِیکا رَسنتت، پئوچی آپسرا وتی لہتین دؤست کاسد کرت و پہ ایسایا، کُلثوی رٹوان دات کہ: «او ہڈاوندا! وتا زہمتوار مکن. مَن نکرزان کہ تنو منی لوگا بیائے و ⁷ من پہ وت اے لاکہیا ہم نگندان کہ تئیی کِزا بیایان. تنو تنہا ہُکم بکن، منی ہزمتکار ڈراہ بیت. ⁸ چیا کہ من ہم وتی مسترانی ہُکمئے چیرا آن و منی دستئے چیرا ہم سپاہیگ ہست. اگن کسِیا ہُکم بکنان: «برٹو، آ رٹوت و اگن کسِیا بگوشان: «بیا، آ کئیت. اگن وتی ہزمتکارا بگوشان: «اے کارا بکن، آ کنت.» ⁹ وهدے ایسایا اے ہیر اِشکت، ہئیران بوت و دیمی گون وتی ہمراہین مردمان کرت و گوشتی: «شمارا گوشان، من چُشین مَہرین ستک و باور اسرائیلیانی نیاما ہم ندیستگ.» ¹⁰ وهدے پئوچی آپسرے کاسد پر تَرْت و لوگا آتکنت، دیستش کہ ہزمتکار وِش و ڈراہ انت.

جنوزامیئے چُکئے زندگ کنگ

¹¹ دِیر نگوُست، ایسا گون وتی مرید و دگہ بازین مردمانی ہمراہیا، نابین نامین شہریا شت. ¹² وهدے شہرئے دروازگئے نَرِیکا رَسْت، دیستی مردم یک مُردگے چہ شہرا ڈُن برگا آنت کہ آ وتی جنوزامین ماتئے یکین چُک ات. شہرئے بازین مردم ہم، گون آ جنوزاما گون اتنت. ¹³ وهدے ہڈاوندین ایسایا آ جنوزام دیست، آییئے سرا سَک بَرگی بوت و گوشتی: «مگرِیو.» ¹⁴ نَرِیک آتک و مُردگئے تَہتی دست پر کرت، مُردگئے کوپگ دئیوک اؤشتانتت. ایسایا مُردگ گوانک جت: «او ورنَا! من ترا گوشان، پاد آ.» ¹⁵ مُردگ پاد آتک و نِشت و ہیرا لگت. ایسایا آ ورنَا ماتئے دستا دات.

¹⁶ سَجَّهینانی دلا تَرُسے نِشت و ہڈایا سِپت و سنا کنان، گوشتیش: «مئے کِزا مزین نیبے ودی بوتگ» و «ہڈا وتی کئومئے کُمک کنگا آتکگ.» ¹⁷ ایسائے ہال و ہبر، سَجَّهینَ یہودیہ و کِر و گورئے سرڈگاران تالان بوت.

بہیائے کاسد

(متا 2:11-15)

¹⁸ پاکشودؤکین بہیائے مریدان، بہیبا چہ ایسائے اے اَجبین کاران سَہیگ کرت، پمیشکا بہیایا چہ وتی مریدان دو کَس لوُتت و ¹⁹ پہ جُست کنگا ہڈاوندین ایسائے کِزا دیم دات کہ: «بارین، تنو ہما ائے کہ آیکئی ات، یا ما پہ دگرِیا زَہچار ببین؟» ²⁰ آ دِوین ایسائے کِزا آتکنت و گوشتیش: «مارا پاکشودؤکین بہیایا پہ اے ہیرئے جُستا راہ دانگ: «بارین، تنو ہما ائے کہ آیکئی ات، یا پہ دگرِیا زَہچار ببین؟» ²¹ ہما وهدا، ایسا بازین ناجوڑ و ناڈراہان ڈراہ کنگا ات، چہ جَئیان، پلپتین روہان کَشگا ات و بازین کوزانی چَمان، رُزناہی بکشگا ات. ²² ایسایا پَسُو داتنت: «ہرچے کہ شما دیستگ و اِشکنگ، برئوتِ بہیایا سَہیگ کئیت کہ کور گندگ و مٹیم کنگا آنت، لَنگ تَرگ و راہ رٹوگا آنت، گَری پاک و پلگار بئیگا آنت، کَر اِشکنگا آنت، مُردگ زندگ بئیگا آنت و بَرگ و نیزگاران وِشین مستاگ سر بئیگا انت. ²³ بَہتاور ہما انت، کہ منی کارانی گندگا کُلل مٹوارت و ملکُشیت.»

یہیائے بارثو

(متا 7:11-19)

²⁴ وھدے یہیائے کاسید در کپت و شنتت، ایسا گون مردمان، یہیائے بارثو گپ و تُران کنگا لگت: «چونین چیزتے چارگا گیابانا شتگیت؟ کلم و کاشے ڈیلیئے چارگا کہ گون گواتے کشگا اے دیم و آ دیم شیک وارت؟²⁵ اگن نہ، گزا چونین چیزتے چارگا شتگیت؟ آنچین مردیتے چارگا شتگیت کہ نرم و نازرکین پؤشاک کی گورا ات؟ آ مردم کہ بُرھدارین پؤشاک گورا کننت و هستومندانے ڈولوا زند گوازیننت، کلات و ماژبان نندوک انت۔²⁶ گزا ازدا شما چونین چیزتے چارگا شتگیت؟ پیشگمیرتے چارگا؟ هئو، شمارا گوشان کہ یہیا چه پیشگمیریا ہم مستر انت۔²⁷ آ ہما انت کہ آییئے بارثو نیسیگ بوتگ: من وتی کاسیدا چه تئو پینسر راہ دئیان کہ آ، تیبی راھا تچک و تیباز کنت۔²⁸ من شمارا گوشان کہ هچ ماتا پاکشودوکین یہیائے وژین بیمنئین چُکے نثیاورنگ۔ بلہ هُدائے بادشاہیا، ہما کہ چه سجھینان کستر انت، آ چه یہیایا ہم مستر انت۔

²⁹ «وھدے یہیایا هُدائے پیگیام آورت، بازین مردمان، سُنگی و مالیاتگیران ہم مَت کہ هُدائے کُلو و پیگیام راست انت، چیا کہ آ یہیائے دستا پاکشودی دہگ بوتگ انت۔³⁰ بلہ پرسی و شرتتے کازبان چه یہیائے دستا پاکشودی نگپت و هُدائے لوٹ و واھگیش پہ وت نمئت۔

³¹ «اے زمانگے مردمان کثیی ہمدور بکنان کہ آ، کثیی ڈولوا انت؟³² آ، ہما چُکانی پیما انت کہ بازارا نشتگانے و یکدومیا گوشگا انت: «ما پہ شما نل و کلم ساز کرت، بلہ شما ناچ و سھبت نگپت، ما پہ شما مۆتک آورت، بلہ شما آرسے نرتیک۔»³³ پاکشودوکین یہیا آتکگ، نہ نانی وارت و نہ شرابی نؤشت و شما گوشیت جتی پر انت،³⁴ بلہ انسانے چُک آتکگ، وارت و نؤشیت و شما گوشیت: «لای و شرابیے، مالیاتگیر و گنھکارانی سَنگت انت۔»³⁵ بلہ هِکمت و زاننا ہما زھر کننت کہ آییئے رندگیر و مَنؤگر انت۔»

گنھکارین جنینے ایسائے پادان چرپ کنت

³⁶ چه پرسیان یکیا ایسا وتی لوگا مھمان کرت۔ آ شت و پہ ورگا پرزؤنگے^x سرا نشت۔³⁷ آ شھرا، یک بدکارین جنینے هستات۔ وھدے سھبگ بوت کہ ایسا اے پرسیئے مھمان انت، سَنگ مرمزین آردانیتے تھا، آتری زرت و همودا شت۔³⁸ ایسائے پُشتا، آییئے پادانی نزیکا گریوان اوشتات، گون وتی آرسان ایسائے پادی تر کرت و گون وتی مود و ملگوران هُشک کرتنت و پادی چُکت و آتر پر مُشتنت۔

³⁹ وھدے آ پرسیا کہ ایسا مھمان کرتگانے اے دیست، وتی دلا گوشتی: «اگن اے مرد پیشگمیرے بوتین، آلما زانتگاتی اے جنین کہ آیییا دست پر کنگ و مُشگا انت، کتے انت و چونین گنھکارے۔»⁴⁰ ایسایا گوشت: «او شمون! منا گون تئو یک ہبرے گوشگی انت۔» آیییا گوشت: «جی استاد، بگوش!»

⁴¹ ایسایا گوشت: «مردیا دو وامدار هستات، یکے پنچسد دینار و دومی پنجاہ دینارے وامدار ات،⁴² بلہ آ دوپنان پہ وامانی دہگا هچ نیستات، پمیشکا وام دہوکا آسانی وام بکشتنت۔ نون چه آ دوپنان کجامیا وام دہوک گیشتر دؤست بیت؟»⁴³ شَمونا پَسو دات و گوشتی: «منی هییالا، ہما کہ آییئے وام گیشتر انت۔» ایسایا پَسو دات: «تئو شر گوشت۔»

⁴⁴ گزا ایسایا جنینے نیمگا چُک تَرینت و گون شَمونا گوشتی: «اے جنینا گندے؟ من تیبی لوگا آتکان، تئو منا پادانی شوڈگا ترمیے آپ نдат، بلہ اے جنینا منی پاد گون وتی آرسان تر کرت و گون ملگوران هُشک کرتنت۔⁴⁵ تئو منا نچُکت، بلہ اے جنین چه منی رسگا تان اے وھدی، یکپیمیا منی پادان چُکگا انت۔⁴⁶ تئو منی سرا روگن پر نمشت، بلہ آیییا منی پادانی سرا آتر پر مُشت۔

مالدار و ایل آزر

¹⁹ «یک مالدار و آزگارین مردیا مُدام گران کیمتین^p پُچ و پؤشاک پؤشت و وتی روچی پہ اتیش و نؤش گوازیننت۔²⁰ ایل آزر نامین یک گریبین مردے ہمایئے لوگے دپا نادینگ بوتگانے کہ جسم و جانی، سرا تان پادا ریش ات۔²¹ آییئے آرمان ات کہ چه آزگارین مردے پرزؤنگے سر آتکگین چُند و چانیگان، وتی لاپا سیر بکنت۔ کُچک ہم آتکنت و آییئے ریش و ناسوریش چُشتنت۔

²² «وھدے آ گریب مرت، پریشتنگان آ زرت و ابراہیمے کزا برت۔ آزگارین مرد ہم مرت و مردمان کبر و کپن کرت۔²³ ہما سیر و آزگارین مرد، دوزھا سک بڑگی کشگا ات۔ آیییا کہ سر چست کرت چه دورا چنی پہ ابراہیمیا کپت کہ ہما ایل آزر آییئے کشا نندوک ات۔²⁴ گوانکی جت: «ابراہیم، او منی پت! ترا منی سرا بڑگ بات، ایل آزا منی کزا دیم بدئے کہ وتی لَنکُکا آپا بجنت و منی نُکا تر بکنت کہ من آسا سُچگا آن۔»²⁵ بلہ ابراہیمیا پَسو دات: «او منی بیچا هییالا بکپ کہ تئو وتی زندا شَرین چیزانی واجہ بوتگے و ایل آزا وتی روچ پہ بڑگی گوازینتگانے۔ بلہ آ نون ادا آسودگ انت و تئو آزابان تلؤسگا ائے۔²⁶ اشیا آبیڈ، شمیک و مئے نیاما، یک آنچین جھلین دُرگے بُرگ بوتگ کہ نہ مئے نیمگے مردم شمئے گورا شت کننت و نہ شمئے نیمگے مردم مئے کرا آتک کننت۔»²⁷ «پدا آزگارین مردا گون ابراہیمیا گوشت: «او منی پت! گزا چه تئو دزیندی کنان، ایل آزا منی پتے لوگا رثوان بکن،²⁸ چیا کہ منی پنچ برات انت و منی واھگ انت کہ ایل آزر آسانی کزا برثوت و آبان ڈاہ بدنت و هُزار بکنت، چُش مبیبت کہ آ ہم اے پُرازابین جاگہا بیابنت۔»²⁹ بلہ ابراہیمیا گوشت: «آسانی کزا موسا و نیبانی کتاب هست انت۔ آبان بواننت و ہبرانش گوش بدارنت۔»³⁰ آ مردا گوشت: «نہ، او منی پت ابراہیم! چه مُردگان اگن کسے آسانی کزا برثوت، آلما آ چه وتی بدین کاران پشؤمان بنت۔»³¹ ابراہیمیا گوشت: «اگن آ موسا و پیشگمیرانی ہبران گوش ندارنت، گزا چه مُردگان ہم اگن کسے زندگ بیبت و آسانی کزا برثوت، آییئے ہبران ہم باور نکنت و نمئت۔»

گناہ، باور، زمہ

(متا 6:18-7، 21-22؛ مَرکاس 9:42)

17 ¹ ایسایا گون وتی مریدان گوشت: «نبیت کہ مردم زد مجنت و تگل موارت، بلہ آپسوز پہ ہما کسا کہ دگران دیم پہ گناہا ببارت۔² چه اے کسانکینان یکئیے دیم پہ گناہا برگے دلا، گھتر ہمیش انت کہ آییئے گردنا چنتری تایی ببندنت و دریایا چُگلی بدئینت۔³ چه وتی کار و کردان هُزار بیت۔ اگن تیبی برات گناہے بکنت، آیییا سر کچ دے و مٹیاریگ کن، اگن پشؤمان بوت، ببکشی۔⁴ ترے روچے ہیبت رندا گناہ بکنت و ہیبت رندا تیبی گورا بیثیت و بگوشیت: «من پشؤمان آن، ببکشی۔»⁵ ایسائے کاسیدان گون هُداوندین ایسایا گوشت: «واجہ! مئے بیتک و باورا گیش کن۔»⁶ گوشتی: «اگن شمے باور آرزؤیتے کساسا ہم بیبت، شما تودے اے درچکا هُکم کرت کنیت کہ: «وتا چه بنا بگوج و برئو زرے⁷ تھا برؤ و بسبز۔ آ وھدا، درچک شمے هُکما مَنیت۔

⁷ «چه شما آ کس کتے انت کہ آییئے ہزمتکار چه ڈگارانی ننگار کنگ، رمگے چارینگ و کارے ہلاس کنگا بیثیت، واھند آیییا بگوشیت: «زوت بیا و بندد و ورگ بور؟»⁸ گون آیییا نکوشیت: «پیسرا پہ من ورگ اڈ کن، تان من نوارنگ تئو منی ہزمتا بؤشت، وھدے من ہلاس کرت گزا تئو بور؟»⁹ هُداوند، وتی ہزمتکارے شگر و مِتتا گیبیت کہ «تئو منی هُکم مَنگت؟»، نہ، ہچبر۔¹⁰ ہمے

¹⁹:16P اسلیگین یونانی نشتانک گوشیت: «جمورنگین۔» اے رنگ بادشاہی پؤشاکانی رنگ ات۔

¹⁷:6 اسلیگین یونانی نشتانک گوشیت: «تیلکاھے ٹھمے کساسا۔» تیلکاہ بران هُزلے ٹھم باز گوند ات۔

¹⁷:6 زر، بزوان دریا۔

⁷:36 پرزؤنگ، بزوان سپرہ۔

⁴⁷ پمیشکا ترا گۆشان: اے جنینے بازین دؤستیے سئوبِ ایشِ انت، کہ ایشیے بازینِ گناہ بکشگِ بوتنت، بلہ آ کہ آییے دؤستی کترِ انت، ہما انت کہ آییے بکشگینِ گناہ کترِ انت.» ⁴⁸ گڑا دیمی گون آ جنینا تَرینت و گوشتی: «تیی گناہ بکشگِ بوتنت.» ⁴⁹ بلہ اے دگہ مہمان گون بکدگرا گۆشگا لگنتت: «اے کتے انت کہ مردمانی گناہان ہم پھِل کنت؟» ⁵⁰ نون ایسایا گون آ جنینا گۆشت: «تیی سبتک و باورا ترا رَکینت، پہ وشِی و سلامتی برئو.»

گون ایسایا جنینانی ہمراہی

8 ¹ رندا، ایسا شہر پہ شہر و میتنگ پہ میتنگ تَرَت و پہ مردمان، ہُدائے بادشاہیے مستانگے جاری جت. آییے دوازدهین کاہید ہمراہ انتت. ² لہتین جنین ہم کہ ایسایا آیانی چن کَشَتگانَت و چہ ناڈراہیان ڈُراہ و جوڑ کرنگِ انتت، گون آیان گون انتت. چہ آیان یکے مَرِمِ ات، کہ آییے پَتَامِ مَجْدَلِیہِ ات و ایسایا چہ آییہا ہپت چن کَشَتگانَت. ³ دگہ یکے یوانا ات کہ آییے لوگِ واجہ، ہوزا، ہیروڈیس بادشاہتے کلاتتے کلیتدار ⁴ ات. یکے سوسن ات و دگہ باز جنین انتت، کہ چہ وتی زَر و مالان، پہ ایسا و آییے مریدان کُک کنگا انتت.

تھم چنڈگتے مسال

(متا 1:13–17؛ مرقاس 1:4–12)

⁴ چہ ہر شہر و ہر ہلک و ہنکینا مردم ایسائے کِرَا پیداک انتت. و ہدے بازین مردم اتک و مِچ بوت، ایسایا پہ مسال و دَرور گون آیان گوشت: ⁵ «یک دھکانے پہ تھمے چنڈگا شت، تھمانی چنڈگتے و ہدا کُمکے تھم راہتے سرا رتک کہ پالپاش بوتنت و بالی مَرگان چت و وارنتت. ⁶ کُمکے دُل و دَوکانی سرا رتک، آ رُسنتت بلہ زوت گیمرت ⁷ و ہشک بوتنت، چیا کہ زمینا نَمب نیست ات. ⁷ دگہ کُمکے، شِر و چِرک و دَنگرانی ⁸ نیاما رتک، گون آیان ہوریکا رُسنتت بلہ شِر و دَنگران آیانی رُست و رُدوم داشت. ⁸ آ دگہ تھم، شَرین زمینا رتک و شَر رُست و مزن بوت و سَد سَری ہوشگ و بَرش کرت.» اے مسالے گۆشگا رندا، ایسایا پہ بَرزتواری گوشت: «ہرکسا پہ ایشکنگا گۆش ہست، بَشکنت.»

⁹ ایسائے مریدان، چہ آییہا اے مسالے مانا جُست کرت. ¹⁰ آییہا پَسئو دات: «ہُدایا شمے دلے چم پچ کرتگانَت، کہ شما آییے بادشاہیے رازان سرید بیبت، بلہ پہ آ دگہ مردمان، مسال و دَرورِ انت و بس، تانکہ:

«گون چمان بچارنت، بلہ مگندنت

گون گۆشان بَشکنتت، بلہ سَرکچِ مئورنت.»

¹¹ «اے مسالے مانا ایش انت: تھم، ہُدائے ہر انت. ¹² راہتے سرا رتکگین تھمانی مانا، ہما مردم انت کہ ہُدائے ہبران گۆش دارنت، بلہ شیتان کثیت و چہ آیانی دلا، ہُدائے ہبران در کنت کہ چشِ مہبت آ باور بکننت و بَرکنت. ¹³ دُل و دَوکینِ زمینے رتکگین تھمانی مانا، ہما مردم انت کہ ہُدائے ہبران ایشکننت و پہ گل و وشِی مَننت، بلہ ہُدائے ہبر، آیانی دلا ریشگ و وَندال ^b نجنتت، تان کُمکے و ہدا رندا، آیانی باور کَمِ بیت و آزمایش و چکا سے و ہدا پُشتا کِنزنت و چہ راہا تَکلنت. ¹⁴ شِر و دَنگرانی تھا رتکگین تھمانی مانا، ہما مردم انت کہ ہُدائے ہبران گۆش دارنت، بلہ دنیاہی پریشانی و مال و زَرے ہرس و جوہ ^c و ایش و

⁸⁷:3 کلیتدار، بزبان ہرانگتے ہسابدار و سمبالوک.

⁸²:6 گیمرگ، بزبان ہشک تَرگ، نَسگیرِ بیگ.

⁸⁴:7 شِر، یا شنز، و چِرکِ بیبرکتین سبزگے کہ آسلیگین کشارتے نیاما رُدت و آیانی رُست و رُدوما دارنت. دَنگر کُنتگی دگہ سبزگے کہ آہم کشارا ہراب کنت.

^{8b}:13 وَندال، بزبان ریشگ و روتگ.

^{8c}:14 جوہ، بزبان لالچ و تَمہ.

16

¹ ایسایا گون وتی مریدان گۆشت: «آزگار و ہستومندینِ مردبا ہسابدارے ہست ات. و ہدے پہ آییہا اے ہال سر بوت کہ ہسابدار آییے مالا وارث و گاز کنت، ² گڑا آ لوتت و گوشتی: «اے چوین ہبر انت کہ تیی بارئو من ایشکنگا آن؟ برئو وتی سرجمینِ حساب و کتابان بگیشینِ بیار و منا بدئے. مروچی و رندا، تتو چہ منی ہسابداریا در ائے.» ³ ہسابدارا وتی دلا جیڑت: «نون چون بکنان کہ منی و اہند منا چہ کارا در کنگا انت، برد و کوڈال من جت نکان، پنڈگا ہم منا لَچ کنت. ⁴ بلہ ہئو! انون زائش جے بکنان. باید انت انچین کارے بکنان کہ و ہدے چہ کارا کَشگِ بان، رندا مردم منا وتی لوگان پَلنت.» ⁵ «آییہا و اہندئے و امدار یک یکا وتی کِرَا لوتنتت. چہ ائولی و امدار جُستی گپت: «ترا منی و اہندئے چینچکِ وام پر انت؟» ⁶ پَسئو دات: «منا یکَسد کئیل ^m زیتونی روگنِ وام پر انت.» ہسابدارا گوشت: «بگر، ایش انت تیی و امانی کبز، زوت بئند و پنجاہ کئیل بنیس.» ⁷ پدا چہ دومی و امدار جُستی کرت: «ترا چینچکِ وام پر انت؟» گوشتی: «یکَسد کئیل ⁿ گندم.» ہسابدارا گوشت: «اے تیی و امانی کبز انت. بگر و ہشتاد کئیل بنیس.»

⁸ «واہندا وتی لَچ و دَرین ہسابدار شاہاش گۆشت، کہ آییہا اے کار، گون آکلندی کرتگانَت. چیا کہ اے و ہدے چک گون وتی زمانگتے مردمان دنیاہی گیر و دارانی در برگا، چہ نورے چکان بزبان ہُدایی مردمان آکلتر انت. ⁹ شمارا گۆشان کہ دنیاہے اے بیوپاین مالا پہ شَرین دؤستانی شوہاز کنگا کار بندیت، تانکہ و ہدے اے مالِ ہلیت، شمارا ابدمانین جہانا وش اتک بکننت.

¹⁰ «آ کہ گوڈ و کسانین کارانی سرا تچک و راست بیت، مزینناتی سرا ہم راست بیت و آ کہ گوڈین کارانی سرا راست نبیت، مزینناتی سرا ہم راست نبیت. ¹¹ نون اگن شما اے بیویا و کوڑھین ^o دنیاہے مالانی سرا راست و تچک مہبت، گڑا کتے برہکین مال و گنجے بارئو شمے سرا باور کنت؟ ¹² اگن پہ دگرانی مالا راست و تچک مہبت، کتے انت کہ شمے وتی مالا، شمارا بدنت؟ ¹³ «ہچ گلامے پہ دو واجہا ہزمت کرت نکت، یا گون یکنا دزمنی کنت و دومیگی دؤست بیت، یا گون ائولیکا و پادار بیت و چہ آ دگرا بدی کثیت. شما یکوہد و یکجاہ، ہُدا و زَرے گلامیا کرت نکثیت.»

شریت و ہدائے بادشاہی

(متا 5:31–32؛ 11:12–13؛ مرقاس 10:11–12)

¹⁴ پرسی کہ وت زپرست انتت، گون اے ہبرانی ایشکنگا، ایسایش کلاگ گپت و ریشکند کرت. ¹⁵ ایسایا گوشت: «شما ہما ایت کہ مردمانی دینما وتا تچک و پھرینکار پیش دارت، بلہ ہُدا چہ شمے دلے ہالان سہیگ انت. شمارا بگۆشان، ہما چیر کہ مردمانی گورا باز کیمتی انت، ہُدا چہ آ چیزا سکِ بیزار انت.

¹⁶ «تئورات و سچھین نیبانی باریگ، تان یھائے و ہدا ات. نون رندا، ہُدائے بادشاہیے مستانگِ دئیگ بیت و ہرکس جُھد کنت وتی راہا دیم پہ آییہا در بگیجیت. ¹⁷ بزانت کہ آسمان و زمینے گار و بیزان بیگ چہ شرتے یک ٹک و کُنتھتے کپگ و دور بیگا باز آسانتر انت.

¹⁸ «اگن کسے وتی جنا سئون و تلاک دنت و گون دگہ جنینیا سوز کنت، زنا کنت و ہرکس کہ گون تلاک داتگین جنینیا سور و سانگ کنت، آ ہم زنا کنت.

^m6:16 آسلیگین یونانی نیشتانکِ گوشت: «یکَسد پَس»، بزبان 3700 لیترے کِساسا.

ⁿ7:16 آسلیگین یونانی نیشتانکِ گوشت: «یکَسد کروس»، بزبان 37000 لیترے کِساسا.

^o11:16 کوڑہ، بزبان ہراب، گندہ، ناپادار.

نوِشان ماَنَ گِيشَنَت و هِوشِگ و بَر نَبيارِنت. ¹⁵ شَرِّينَ زمينا رَتڪَگينَ تَهْمانيَ مانا، هما مرَدَم اَنَت كِه هُدائِے هيرانِ گوشِ دارنت و پِه سِنتڪ و دل و پاڪينَ نِيئِے اَيانَ مَننت. اے چؤ هما كِشارا اَنَت كِه هِوشِگ و بَر ڪننت و پايَدارَ بنت.

چراڱے مسال

(مَڪراس 4:21–25)

¹⁶ «ڪَسے كِه چِراگا رُوڪَ ڪنٺ، تَنگاريئِے ^d چِيرا چِيرِيَ نَدنت، يا تَهتئِے چِيرا اَيرِيَ نڪنت. رُوڪينَ چِراگا، چِراگِجَها اَيرَ ڪننت، تان هِرڪَس كِه لُوگا ڪِئيت رُزُنايِيا بَگنَدِيت. ¹⁷ چِيا كِه هِچ چُشينَ چِيرِيَنَ چِيرِے نِيسَت كِه زاهر و پَڌر مِبيت و هِچ چُشينَ پِناه و اَنديَمِينَ هيرِے نِيسَت كِه اَشڪار و ڊِيمدرا مِبيت. ¹⁸ شما هُزارَ بِيَت و بزانِيت كِه چِه پِئِما اِشڪَنِيت. ڪَسِيا كِه چِيرِے هِست، اَيِيا گِيشتر دِئِيگَ بِيَت و ڪَسِيا كِه نِيسَت، بله گُمانَ ڪنٺ كِه هِستي، چِه اَيِيا هما هَم پِچَ گِرَگَ بِيَت.»

ايسائے مات و برات

(مَٽا 12:46–50؛ مَڪراس 3:31–35)

¹⁹ هَمے وهدا ايسائِے مات و برات اَيِيسِے گِندِگا اَٽڪنٺ، بله چِه مردمانِيا بازينَ مِچُپِيا اَيِيسِے نَزِيڪا اَٽڪِش نڪرت. ²⁰ ايساِاِشِ هالِ دات كِه: «تئِبيَ مات و برات پِه تئِبيَ گِندِگا دُٺا اَوَشتاتِگ_اَنَت.» ²¹ ايساِيا دَرانِيت: «مَنيَ مات و برات هما اَنَت كِه هُدائِے هيرانِ گوشِ دارنت و اَيانيَ سِرا كارَ ڪننت.»

توپانئے اَيرِموَش ۽ ڪنگ

(مَٽا 23:27؛ مَڪراس 4:35–41)

²² يڪ رُوچِے، ايساِيا گُوَن مريدانِ گوشَت: «بِبانِيت گورَمئِے دومِيَ نيمِگا رِئوينَ.» بُوچِيگا سِوار بوتنت و راه گِپنت. ²³ وهدِے بُوچِيگ رِئوگا اَت، ايساِاِ واپِ ڪِپت. اَنانگت سِيه_گواتِيا سِر ڪرت و توپانِ بوت و بُوچِيگ چِه اَپا پُرُ بِيگِيَ اَت. اَيانيَ زِند، هَترئِے تَها اَت.

²⁴ مريد ايسائِے گورا شتنت، چِه واپا اَگاهِش ڪرت و گوَشِتِش: «واجِه، اوِ واجِه! ما اَيرِ بُوکُگِيَ؟ و مِرگِي اَينَ.» آ، چِه واپا اَگاه بوت و توپانِ و مئوچ و چئوليَ هَڪَلِ دانتت، چِه نِهزُ و هَڪلانِ گوات ڪِپت و توپانِ پُرُشت و اَيرِموَش بوت. ²⁵ اَيِيا گُوَن وتيَ مريدانِ گوشَت: «شمئِے سِنتڪ و باورِ ڪجا شت؟!» مريدانِ چِه اے اَجَبِينَ ڪارا تُرست و بَه منتنت و چِه يڪدومِيا جُستِش گِپت: «اے چَوَينِ مردمِے كِه گوات و چئولانِ نِهزُ و هَڪَمِ دنت و آ هَم، اَيِيسِے هُڪما مَننت.»

جِنِيَ گَنوُڪِيئِے دَرهَبڪَشِي

(مَٽا 8:28–32؛ مَڪراس 5:1–20)

²⁶ گَزا، گِراسِياَنِي ^g سرِڏَگارا رَسنتت كِه جَليلئِے ڏمگئِے ڊِيمَ پِه ڊِئِما، مَزَن گورَمئِے دومِيَ پِهاناتا اِنَت. ²⁷ وهدِے ايساِاِ چِه بُوچِيگا اَيرِ ڪِپت و هُشڪِيا اَٽڪ، چِه شَهرئِے مردمانِ يڪُے، كِه جِنِيَ گَنوُڪِے اَت، گُوَن اَيِيا دُچار ڪِپت. ^h چِه بازينَ وهديا، اَيِيا پِچُ گورا نڪرتگ_اَت

گوَشِيت: «گُوَن مَن گَل و شادِهي ڪِنِيت چِيا كِه وتيَ گاريَنَ ڪَلدَارُنَ وديَ ڪرتِگ.» ¹⁰ هَمے پِئِما مَن شَمارا گُوَشان، اگنِ يڪ گنِهڪارِے چِه وتيَ گناهانِ پِشُوَمان بِييت و هُدائِے راها بِيئِيت، هُدائِے پَرِئِشتگانِيَ بارگاهِا جِشن و شادِهي گِرَگَ بِيَت.»

گار و گُمرَاهِيِنَ بَچَ

¹¹ ايساِيا گِيش ڪنان ڪرت و گوَشِتي: «يڪ مردِپا دو مردِينَ چُڪَ هِست_اَت. ¹² ڪِستَرِينا يڪ رُوچِے گُوَن پتا گوَشَت: «او مَنيَ پت! چِه تئِبيَ مال و مِلڪتا، هرچِے كِه مَنيَ بَهر و وَنڌا ڪِپِيت مِنا اَنوَن بَدئِے.» گَزا پتا وتيَ سَجَهِينَ مال و مَدُيَ دوِينَ چُڪانِيَ سِرا بَهر ڪرت. ^{13–14} «لَهتِينَ رُوچِا و رَند، ڪِستَرِينَ چُڪاَ وتيَ سَجَهِينَ بَهر يڪجَاه ڪرت، زرت و دورِينَ مَلڪِيا شت و سَجَهِينَ زَرِيَ پِه هِئوسناڪِي گار ڪرتنت. زندا، اَ مَلڪا سَڪَ دُڪالِ ڪِپت و اَ دَسنتِگ و مُهتاج بوت. ¹⁵ هما مُلڪا، يڪ مردمِئِے کِرَا شت و پِه ڪاريئِے گِرگا وتا لِچِنِيتِي. گَزا، اَيِيا وتيَ دُگارانِيَ سِرا هوڪانِيَ چاريَنوڪ ڪرت. ¹⁶ اوڌا هَمينَچُڪ شديگ بوت كِه دلِيَ لوُٺت هما ڪوَنسگانِ! بوارت و وتيَ لاِپا سِيرَ بڪنٺ كِه هوڪانِيَ وراڪ اَتنت، بله ڪَساَ پِه ورگا هِچَ نَدات.

¹⁷ «وهدِے هِوشِي ڪرت و زانتي، گُوَن وت گوَشِتي: «مَنيَ پتئِے بازينَ نئوڪر و ڪاردارا لاِپئِے سِيرا وراڪَ رِسيَت و مَن اِدا شُدا مَرڪ اَن. ¹⁸ نوَن وتيَ پتئِے کِرَا پَرُ تَرانَ و اَيِيا گوَشان: او مَنيَ پت! مَن تئِبيَ و آسمانئِے هُدائِے گنِهڪارَ اَن و ¹⁹ نوَن نڪرزان كِه تئِبيَ چُڪَ گوَشِگ بِيان. مِنا وتيَ هِزمتڪارانيَ دُٺولا يڪ هِزمتڪارِے بڪنَ.»

²⁰ «گَزا پاَد اَٽڪ و ڊِيمَ پِه پتئِے لُوگا رِهادِگ بوت. پتا كِه چِه دورا دِيسَت دلِيَ پِه اَيِيا سُتڪ و پِه اِشتاپِي اَيِيسِے ڊِئِما تِچان بوت و گوراَمبازِي ڪرت و چُڪئِي. ²¹ چُڪاَ گوَشَت: «او مَنيَ پت! مَن تئِبيَ و آسمانئِے هُدائِے گنِهڪارَ اَن و نوَن نڪرزان كِه تئِبيَ چُڪَ گوَشِگ بِيان.»

²² «بله پتا وتيَ هِزمتڪار گوَشِتنت: «اِشتاپ ڪِنِيت، پِه اَيِيا گهتَرِينَ ڪِباها بِياريَت و گورايِي بَدئِيتِيت. چَلَه و مُندريڪِي دِستا و ڪئوشِي پاِدا بَدئِيتِيت. ²³ آ پائِندي! گوَسڪا بِياريَت و بڪُشِيت تانڪِه جِشِنِے بڪنِينَ و وِشِينَ وراڪِے بَوَريَن. ²⁴ چِيا كِه مَنيَ اے چُڪَ مرتگ_اَت بله نوَن پدا زندِگ بوتگ، گار اَت و نوَن ودي بوتگ. اے دُٺولا اَيانِ گَل و شادِهي ڪرت.

²⁵ «بله مِستَرِينَ چُڪَ دُگارانِيَ سِرا اَت. وهدِے لوگئِے نَزِيڪا رَسَت و ساز و زِمِلمئِے تئِواري اِشڪت، ²⁶ چِه هِزمتڪارانِ يڪُے لوُٺت و جُستي ڪرت: «اِدا چِے بِييگا اِنَت؟» ²⁷ هِزمتڪارا پَسئو دات: «تئِبيَ برات پدا لُوگا اَٽڪگ و نوَن كِه اَپِه وِشِي و سِلامَتِي رَسَتِگ تئِبيَ پتا جِشِنِے گِپتگ و آ پائِندي گوَسڪِي ڪُشتِگ.» ²⁸ گَزا، مِستَرِينَ برات سَڪَ زَهر گِپت و نلَوُٺنِي لُوگا بَرئوَت. بله پت دُٺا اَٽڪ و اَيِيسِے وِشان ڪنِگا ^k مِئتِوار بوت.

²⁹ «چُڪاَ پتئِے مِنتِگيرِئِے پَسئِوا گوَشَت: «وتِي دِلا بچار، مَن اِينچِڪ سالا تئِبيَ کِرَا گُلامِئِے دُٺولا ڪار ڪرتِگ، هِچِبر چِه تئِبيَ هُڪما در نِبوَتگان و تئو مِنا يڪ شِينڪِے هَم نَدانِگ كِه گُوَن وتيَ دَوَسَت و هَمبِلانِ شادِهي بڪنان. ³⁰ بله تئِبيَ اے چُڪا تئِبيَ مال گُوَن وئِيلانڪِينِ! جِنِينان گار و گارت ڪرتگ و تئو پِه اَيِيسِے پَر تَرَگا پائِندي گوَسڪ ڪُشتِگ.» ³¹ پتا گوَشَت: «او مَنيَ چُڪَ! تئو هِروهد مَنيَ کِرَا ائِے و هرچِے كِه مِنا هِست اَ سَجَهِينَ تئِبيِگ اَنَت، ³² بله اَنوَن مارا پِمِيشڪا جِشن و شادِهي ڪنگِي اِنَت كِه تئِبيَ اے برات مرتگ_اَت و نوَن زندِگ بوتگ، گار و بِيگِواه اَت و نوَن ودي بوتگ و اَٽڪگ.»»

^[1] 16:15 ڪوَنسگ، بزان ڪِرَوَ و بانڪلِينڪئِے هما دراجِبينَ پوَسَت كِه دانگِي مان اِنَت

^[2] 23:15 پائِندي، بزان هما پَس و گوڪ اِنَت كِه پِه هِلاَر ڪنِگا لوگئِے ڊِپا دارنتِي

^[3] 28:15 وِشان ڪنِگ، بزان سُهَل ڪنِگ، اَشَنِي ڪنِگ

^[4] 30:15 وئِيلانڪ، بزان بَدڪار، ڪُهَبِگ

^[5] 16:8 ٽگار، بزان مزَنين جُهَلين درپ، هيران، لگن

^[6] 21:8 اَيرِموَش، بزان آرام، هاموَش

^[7] 24:8 ٻُڪَگ، بزان اَپا اَيرِ رئوگ، بَدَگ، گِرَڪ بِييگ

^[8] 26:8 لَهتِينَ دَزنِشِتا اَٽڪگ: «گَدارياني.» اِنچُش بند 37ئِے تَها

^[9] 27:8 ڏُچار ڪِپڪ، بزان يَبُڪ ورگ، يڪدَگرا ڪِنِدگ

21«گُلام اَٽڪ و وتی هُدا بُدی چه سڄھِنانی هالا سَھيگ ڪرت. هُدا بُند اے هيراني اِشڪنگا سڪَ زهر گپت و هُڪمی ڪرت: »په اِشتاپی برئو، چه شهرئے تَنُڪ و زَھسران، سڄھين نيزگار، مُنڏ، ڪور و لَنگان په اے مهمانِيئے ورگا بيار.« 22 زَندا، گُلام اَٽڪ و گون هُدا بُندا گوشتی: «واجه! هرچے كه تتو منا هُڪم دات من هما ڏئولا ڪرت، بله اَنگت جاگه هست.انت.» 23 گُزا هُدا بُندا وتی گُلام هُڪم ڪرت: «شھرا ڏَن، راه و زَھسران برئو، مردمان شوھاز ڪن و آيان مِئْت ڪن و منی لوزگا بيار تانكه مهمانجاه چه مردما پُر ببیت.» 24 شمارا راست گوْشان كه چه ائولي لوئنگين مردمان يڪے هم، منی مهمانِيئے وراكانَ نَچْشیت.»

ايسائے مريدِيئے تاوان

(متا 10:37–38؛ 16:24؛ لوقا 9:23)

25 مزينين رُمب و مُچِيئے، ايسايا همراهی ڪنگا اُت. آييا ديمَ گون آيان تَرِيئْت و گوشتی: 26 «آ كه لوئِيئ مَني مريد ببیت، اگن چه وتی پت و مات، جَن و چُڪَ، برات و گھاران و چه وتی جندئے ساها هم سر مگوزيت، منی مريد بوئ نڪنت. 27 اگن ڪَسے وتی سليبا بَدًا مڪنت و منی زَندا مِثِيئیت، آ هم منی مريد بوئ نڪنت.

28 «ڪئے اِنْت آ كه لوئِيئ بُرچے ببندیت، بله چه بُرچے بندگا پيسر، منندیت و آيِيئے زَر و مالئے هسابا مڪَشِيئْت و مچاريت كه بارين اے ڪارئے سرجم و پوره ڪنگئے واک و توائي هست يا نه؟ 29 چيا كه اگن اے بُرچئے بُرِدا اير بڪنت و نيمتمان پَلِيئْت، سڄھين مردم كه گندنت، آييا ڪلاگ و ريشڪنڌ ڪننت و 30 گوشت: «اے مردا ڪارے بُنگيچ ڪرت بله سرجم ڪنگا در مَنت.»

31 «يا ڪجام بادشاه اِنْت كه گون دگه بادشاهيا په جنگا سر بگييت بله چه جنگا پيسر، منندیت و اے پگرا مڪنت كه بارين گون ده هزارئے پئوچا، آ بادشاهئے بيست هزاری لشڪرئے ديمَا داشت ڪنت يا نه؟ 32 و اگن بگنديد كه آيِيئے ديمَا داشت نڪنت، گُزا اَنگت كه دزمنئے لشڪر دور اِنْت، چه پينشا په سُهَل و تُرانا وتی ڪاسِبدان رِئوانَ ڪنت. 33 همے پئِيما، چه شما هرڪسے، تان وهده كه چه وتی سڄھين مال و هستيا دست مڪَشِيئْت، منی مريد بوئ نڪنت.

34 «واد شَر اِنْت بله اگن وادئے تام برئوت، گُزا چوَن آييا پدا وادوڪ ڪرئ ڪننت؟ 35 نه په زمين و ڏگارا درءِ وارت و نه سَمات بوئ ڪنت، آييا دور رِيچنت. هرڪسا په اِشڪنگا گوْش هست، پِشڪنت.»

گارِين مِيش

(متا 18:12–14)

1 نون سڄھين سُنگی و مالياتگير و گنهڪارِين مردم، ايسائے گُورا اَٽڪنت تان آيِيئے هيران پِشڪننت. 2 بله پِريسی و شَرِيئے زانوگر، رُنڏان و ايراز گرانا گوْشگا اتنت: «اے مرد گون گنهڪاران نند و نيباڏ ڪنت و گون آيان هور ورگ وارت.» 3 گُزا ايسايا په آيان اے مِسال آورت و گوشتی: 4 «چه شما اگن ڪسيئا سَد مِيش ببیت و چه آيان يڪے گار ببیت، گُزا نئود و نُھين مِيشان چِراگaha يِلَه نَدنت و هما گارِين مِيشئے شوھازا نرئوت تان آييا در بگييجت؟ 5 وهده گارِين مِيشا درَ گييجيت په گلے وتی ڪوڀگا ڪنتی، 6 لوزگا رئوت، دؤست و همساھگانَ لوئِيئْت و گوْشيت: «گون من گل و شادهی ڪنيت كه من وتی آ گارِين مِيش در گيتڪگ.» 7 من شمارا گوْشان، همے ڏئولا په يڪ پِشومانين گنهڪارِينا آسمانا مزينين جِشنے گرگ بيت، بله په نئود و نُه پهريزڪارا كه آيان پِشومانی درڪار نه اِنْت چُشين جِشنے گرگ نبيئ.

گارِين ڪلدار

8 «پا كه اگن جنينيا ده ڪلدار ببیت و چه آ دهين ڪلداران يڪے گار ببیت، گُزا په وتی گارِين ڪلدارئے شوھازا، چِراگ روڪ نڪنت و لوزگا نرؤييت؟ تان آييا در مگييجت چه وتی شوھازا دست ڪَشِيئْت؟ 9 انچُش كه آ ڪلدارا درَ گييجيت، دؤست و همساھگانَ لوئِيئْت و

و لوگيا نِشِئتگا اُت، شپ و روچ ڪيرستانا ڪپتگا اُت. 28 وهده آييا ايسا ديست، ڪوڪارے ڪرتی، آيِيئے پادان ڪپت و گون بُرئتواری گوشتی: «ايسا، او مَزَن شائين هُدا ئے چُڪَا ترا گون من چه ڪار اِنْت؟ ترا په هُدا سوگند، منا آزاب مدئے.» 29 آييا پميشڪا چُش گوشت كه ايسايا چِن هُڪم داتگا اُت، اے مردا يله بدنت. چِنَا، اے مرد پيسرا هم باز رَندا ڪپتگا اُت، مردمان په زمزيل مَھر بستگا اُت و گِر و دار ڪرتگا اُت، بله مردا زمزيل پرؤشتگاننت و چِنَا، آ ڪَشُڪان ڪرتگا اُت و گيابانا برتگا اُت. 30 ايسايا چه آييا جُست ڪرت: «تئیی نام ڪئے اِنْت؟» آييا پَسَنو دات: «منی نام لشڪر اِنْت،» چيا كه بازين چِنے آيِيئے جسم و جانا پُئرتگا اُت. 31 چِنانَ گون ايسايا دزبندی ڪرت كه آيان، جُهلين تَهَتروئئے اُچاتا دئور دئيگئے هُڪما مدنت.

32 همؤدا، جُمِيئے سرا، هوڪانی مزينين رمگے چِرگا اُت، چِنانَ گون ايسايا دزبندی ڪرت: «مارا پَلِ كه اے هوڪانی جِسما پُئرين.» ايسايا اجازت دانتت. 33 چِنانَ آ مرد يله دات و هوڪانی جِسما پُئرتنت و اناگت، هوڪانی رمگ چه جُمِبا جھلگا اير ڪپانا گورما بُڪَت. 34 وهده هوڪانی شوانگان چُش ديست، په درِڪے ميتگ و شھرا شتنت و مردمش هال دانتت. 35 مردم شتنت تان گون وتی چِمَان اے سرگوستا بگندنت. ايسائے کِرَا اَٽڪنت و هما مردش ديست كه چِنان يله ڪرتگا اُت، ايسائے پادانی ديمَا نِشتگ، پُچُج و پوْشاکي گُورا و په هوش و سار اِنْت. نون تُرِيش دلا نِشت. 36 آ كه وت چمديستين شاهد اتنت، آ دگه مردمش هال دانتت كه اے چَنی گَنوڪ چزنڪا دُراه بوتگ. 37 گراسينائے سرڏگارئے مردمان، گون ايسايا دزبندی ڪرت كه آيانی سرڏگارا يله بدنت و برئوت، چيا كه آيان باز تُرِست. پميشڪا ايسا بؤجيگا سوار بوٽ و شت.

38 هما مردا كه ايسايا آيِيئے چِن در ڪرتگاننت، گون ايسايا دزبندی ڪرت كه آييا گون وت ببارت. بله ايسايا آ مرد پِر تَرِيئْت و گوشتی: 39 «لوزگا برئو و وتی مردمان هال بدئے كه هُدايا گون تتو چوئين ڪارے ڪرتگ.» آ مرد شت و وتی شھرا جاری جت كه ايسايا گون آييا چے ڪرتگ.

جينِيئِيئے دُرھبڪشي و جنڪِيئے زندگ ڪنگ

(متا 9:18–26؛ مَڪاس 5:21–43)

40 وهده ايسا پِر تَرَت، رُمے مردما وش اَٽڪ ڪرت، چيا كه سڄھين آيِيئے زَھچار اتنت. 41 هما وهدا، يايروس نامين يڪ مردے كه ڪنيسهئے مستر اُت، ايسائے کِرَا اَٽڪ. آيِيئے پادان ڪپت و دزبندی و مِئتي ڪرت كه: «منی لوزگا بيا.» 42 چيا كه آيِيئے يڪَين جنڪ، كه اُمری دوازده سالئے ڪِساسا اُت، مَرڪيگ اُت. وهده ايسا آيِيئے لوگئے نيمگا رئوگا اُت، مردم چِڪا ڪپان و تينلانڪ دثيان آيِيئے گُورا مُچُ بوتنت.

43 همؤدا يڪ جينِيئے هم هستا اُت كه دوازده سال اُت آيِيئے هون بند نبوتگا اُت. هچڪسا هم آ دُراه ڪرت نڪرتگا اُت. 44 جِ هما جنين، ايسائے پُشتی نيمگا اَٽڪ و آيِيئے ڪباهئے لَمبی دست جت و هما دمانا هون بند بوٽ. 45 گُزا ايسايا گوْشت: «ڪتيا منی ڪباه دست جت؟» وهده هچڪسا نَمَئْت، گُزا پئِترسا گوْشت: «واجه! وت گندگا ائے كه مردمان ترا چوَن اَنگَر ڪرتگ^k و چِڪا ڪپان اَنت.»

46 بله ايسايا پدا گوْشت: «آلما ڪسيئا منا دست پِر ڪرت، من مارت^l كه واک و توانے چه من در بئيگا اِنْت.»

47 وهده جنينا زانت كه اے هبر چير دئيگ نبيئ، گُزا لَرزانا اَٽڪ و ايسائے پادان ڪپت. آييا سڄھينانی ديمَا گوْشت كه چيا ايسائے ڪباهی دست پِر ڪرتگ و چه پئِيما، هما دمانا چه وتی ناڏراهيا رَڪنگ. 48 ايسايا گوْشت: «او منی جنڪ! تئیی سيتڪ و باورا ترا رَڪينتگ، په وشی و سلامتی برئو.»

^[1] 31 تَهَترون، بزान جَهَم، دؤره.

^[2] 43: لهتين دزبنشتا هم اَٽڪگ: آييا وتی سڄھين زَر په وتی دُوا و درمانا تاوان ڪرتگاننت.

^[3] 45: اَنگَر ڪنگ، بزान چِپ و چاگردا گرگ، اربی و پارسيا «محاصره».

^[4] 46: مارگ، بزान مَهسوس ڪنگ.

⁴⁹ ایسا اَنگت ھیرا اَت، کہ چہ کنیسہئے مسترئے لوگا، مردمے اَنک و یاپُروسی ھال دات کہ: «تیی جنک مرتگ و نون استادا گیشتر دلسیاه مکن.»⁵⁰ ایسایا اے ھیر اِشکت و گُون یاپُروسا گوشتی: «مٹرس، باور کن، تئیی جنک رَکیت.»⁵¹ وھدے ایسا یاپُروسئے لوگا رست، آییآ پٹرس، یوھئا، اَکوب و ھما جنکے پت و ماتا آیتد، دگہ ھچکس ھمراھیئے اجازت ندادت.⁵² سَجھین مردم پہ جنکے مَرا مۆتک و زاری کنگا اتنت. بلہ آییآ گوشت: «مگرپویت، اَ نمرتگ، بَس واپ اِنت.»⁵³ آیآن ایسائے سرا کندت و کلاگ گپت، چیا کہ زانتگ اَتش جنک مرتگ.⁵⁴ ایسایا جنکے دست گپت و گُون بَرزین تتوارے گوشتی: «او منی چُک! پاد آ.»⁵⁵ جنکے ساه پر تَرَت و ھما دمانا پاد اَک. ایسایا گوشت: «چُکا وَرگ بدئییت.»⁵⁶ چُکئے مات و پت ھئیران و ھَبکَہ منتنت، بلہ ایسایا کَدَن کرتنت کہ اے ھیرا گُون ھچکسا مگوشتنت.

دوازدهین کاسِدانِی اِھتیار

(مَئا 5:10-15؛ مَکاس 6:7-13)

¹ ایسایا وتی دوازدهین کاسِد لوئتنت، آیانا سَجھین چَن و پلپیتین روھانی در کنگ و ناجوڑیانی دُراه کنگے زور و اِھتیارِی ھم دات.² پہ ھُدائے بادشاھیئے جار جنگ و ناڈراھانی دُرھکشیا راھی داتنت.³ گوشتی: «راھا، گُون وت چیزے مبریت، نہ اَسا و دَزَلئے، نہ لؤت^m و تورگے، نہ نان و توشگ، نہ زَر و نہ گیشین جامگ.⁴ وھدے لؤگیا رتوِیت، تان شھرئے یلہ دئیگا ھما لؤگا بمانیت.⁵ اَگن یک شھرئے مردم شمارا وش اَک نکنت، گُرا در اِیگے وھدا، وتی پادانی دَنزان ھمؤدا بچَنڈیت و بتکینیت تان آیانی ھلایا شاھدی بییت کہ شما ھدائے کَلتو پہ آیآن رَسینتنگ.»⁶ گُرا ایسائے مرید در کپت و میتگ پہ میتگ ھر جاہ، وَشین مستاگش پہ مردمانَ رَسینت و ناڈراھین مردمِش دُراَہ کرتنت.

ھیرودیسئے پریشانی

(مَئا 1:14-12؛ مَکاس 6:14-29)

⁷ وھدے جَلیلئے ھاکم ھیرودیس، چہ اے سَجھین ھیر و ھالان سَھیگ بوت، پریشان و تکانسرⁿ بوت چیا کہ لھتین مردم ایسائے بارثوا چُش گوشگا اَت: «آ، یھیا اِنت کہ پدا چہ مُردگان زندگ بوتگ،»⁸ دگہ لھتین گوشگا اَت کہ: «الیاس نبی زاھر بوتگ،» و دگہ لھتین چُش ھم گوشگا اَت کہ: «چہ پینشی زمانگئے پئیگمبران یکے کہ پدا زندگ بوتگ.»⁹ گُرا ھیرودیسا گوشت: «یھیائے سر وہ من بَرَتگ، نون اے کئے اِنت کہ آییئے بارثوا من اے دُتولین ھال اِشکنگا اَن؟» آ پہ ایسائے گندگا ھُدؤناک^o اَت.

پنچ ہزار مردما وراک دئیگ

(مَئا 13:14-21؛ مَکاس 6:30-44؛ یوھئا 1:6-14)

¹⁰ وھدے ایسائے کاسِد چہ وتی سپرا پر تَرَت و اَنکت، وتی کرتگین کارانی ھالِش ایسایا سر کرت. گُرا ایسایا آ گُون وت ھمراہ کرتنت و بثیت سَئیدا نامین شھرِئا شت تانکہ چہ مردمان دور و گِستاہ ببنت.¹¹ بلہ وھدے مردم سَھیگ بوتنت، آییئے رندا راہ گپنتت. ایسایا آ وش اَک کرتنت، ھُدائے بادشاھیئے بارثوا سر و سَوچ داتنت و ناڈراھین مردم ھم وش و دُراہ کرتنت.

¹² رؤندئے وھدا، دوازدهین کاسِد اَنکت و گوشتیش: «نون اے مردمان راہ دئے کہ اے گور و کِرانی میتگ و بازاران برتوُنت و پہ وت ورگ و وِابجاھے شوْھاز بکننت، چیا کہ اِدا بَر و گیابانین جاگھے.»¹³ بلہ ایسایا گوشت: «شما وت اِشان وراک بدئییت.» آیآن پَسَّو دات: «مئے کِرآ پنچ نَگن و دو ماھیگا گیشتر چیزے نیست، بلہ ھتو، اَگن برتوِین پہ اے سَجھین مردمان وراک پہ بھا بگرین.»

³⁴ «اورشَلیم، او اورشَلیم! تو پئیگمبران کُشئے و ھُدائے راہ داتگینان سنگسار کئے. باز رندا من لوئتگ تئیی چُکان وتی کُرآ مِج و یکجاہ بکنان، انچُش کہ نکینکین مُرگے چورگ و چِیْکان وتی بال و بانزلانی چِیرا مِج کنت، بلہ شما نلؤتت.³⁵ نون شمئے لؤگئے اَکبت، شمئے وتی دستا یلہ دئیگ بیت. شمارا گوْشان دگہ برے منا نگندپت تان آ وھدا کہ چہ وتی زبانا بگوْشیت: «مبارک بات ھما کہ پہ ھُداوندئے ناما کھیت!»^e

ایسا پرِسیئیے لوگا مِھمانِ بیت

¹ شَبْتئے رَچے، ایسا پہ وراکے ورگا چہ پرِسیی سرؤکان یکئیے لوگا شتگا اَت. اوڈئے مردم پہ دلگوْش آییآ چارگا اتنت کہ بارین جے کنت؟² آییئے دیم پہ دینما، مردے اَت کہ گُون جَلَندرئے ناڈراھیآ گوات کپتگا اَت.³ ایسایا چہ شَرِیئے کازی و پرِسییان جُست گپت: «شَبْتئے رَچا ناڈراھانی دُراہ کنگ رتوا اِنت یا نہ؟»⁴ بلہ آ بیئتوار بوتنت. گُرا ایسایا آ مردئے دست گپت، دُراھی کرت و رُکست دات کہ برتوت.

⁵ گُرا ایسایا دیم گُون آیآن تَرِنت و گوشتی: «چہ شما کئے اِنت کہ آییئے چُک یا گوک شَبْتئے رَچا چاتا بکپیِت و آییآ ھما دمانا چہ چاتا در مکتت؟»⁶ بلہ آیآن ھچ پَسَّو دات نکرت.

⁷ وھدے ایسایا دیست کہ مِھمان، چہ پئیمآ دیوانجاھے شرتَرین جاگھان گچین کنگا اَنت، گُرا اے مِسالِی دات و گوشتی: ⁸ «وھدے تتو پہ سور و آروَسِیا لؤتگ بے، دیوانئے شرتَرین جاگھان منند، بلکین چہ تتو مسترین مردمے ھم لؤتگ بوتگ.⁹ گُرا، آ مِھماندار کہ شما ھر دوئیی لؤتتگا اَنت، ترا گوْشیت: <وتی جاھا آییآ بدئے.> گُرا تتو پَشَل و شرمندگ بے و ناچارِیا، چہ سَجھینان جَھلتَر نندئے.¹⁰ وھدے کسے ترا مِھمان بکنت، سَجھینانی ئُشتا بئند، تانکہ مِھماندار وت بیئیت و بگوْشیت: <او منی دؤست! بیا و دیماتر بئند.> آ وھدا، تتو آ دگہ مِھمانانی چَمآ شَرِپدارتَر بے.¹¹ چیا کہ ھرکس وتا مَرَن زانت و لیکیت،^g کَمشرپ بیت و ھرکس وتا جَھل و اِیزدَسَت مَنّیت، وشنام و شَرِپدار بیت.»

¹² گُرا، ایسایا گُون مِھماندارا گوشت: «وھدے تفو پہ سبارگ یا شاما مِھمانِی کئے، وتی سَنگت، برات و سیباد یا ھستؤمندین ھمساھگان ملؤت، چُش مبیِت کہ آ ھم تئیی مِھمانیئے بدلا، ترا مِھمان بکننت و تتو وتی مِھمانیئے بدلا بگرئے.¹³ وھدے مِھمانِی کئے، گُرا نِیزگار و مُنڈ و لَنگ و کوزان بلؤت.¹⁴ گُرا بَھتاوَر بے، چیا کہ آیانی کِرآ چیزے نیست ترا بدلا بدئینت و تتو وتی مُرآ پھرِیزکارانی پدا زندگ بییگئے وھدا گرئے.»

مزین مِھمانیئے مِسال

(مَئا 1:22-10)

¹⁵ چہ اوڈئے مِھمانان یکِیا، گُون اے ھبرئے اِشکنگا گوشت: «بَھتاوَر اِنت ھما کہ ھُدائے بادشاھیئے مِھمانِیا ورگ وارث.»¹⁶ ایسایا پَسَّو دات و گوْشی: «مردِیا مزین مِھمانیے کرت و بازین مردمے لؤتائنت.¹⁷ مِھمانیئے روْچا، گُون وتی گُلاما گوْشی: <برتو منی مِھمانان بگوْش: «بیایت کہ ھر چیز نون تئیار اِنت.»>¹⁸ بلہ چہ آ سَجھینان ھر یکِیا نِیمؤنَے کرت و نئیاتک. یکِیا گوشت: <من یک دُگارے پہ بھا گپتگ و باید اِنت پہ آییئے چارگا برتوان، پمیشکا پھلِی لؤتان.>¹⁹ دگرِیا گوشت: <من پنچ چُپت کایِیگر^h گپتگ و پہ آیانی چارگ و چکاَسگا سر گپتگان، پمیشکا پھلِی لؤتان.>²⁰ سَیمِیا گوشت: <من نوکی سور کرتگ، پمیشکا اَنک نکنان.>

^[1] 35:13 زبور 118:26

^[2] 2:14 جَلَندر ناڈراھے کہ دست یا پاد چہ آپا گوات گرت

^[3] 11:14 لیکگ، بزآن حساب آرگ

^[4] 19:14 کایِیگر، بزآن مزین نرین گوک

^[m] 3:9 لوت، بزآن تورگ، پینلک، پینلک

^[n] 7:9 تکانسر، بزآن کسے کہ پگری گریپت و جنجالا کپتگ، سَرَتِنگ

^[o] 9:9 ھُدؤناک، بزآن واھگدار، اَرمانی، لؤنؤک، دلمانگ

¹⁷ وھدے ایسایا چُش گوشت، آییے سجھین بدواہ پَشل و شرمندگ بوتنت۔ بلہ اے دگہ سجھین مردم چہ ایسائے اے مोजہ و آجبین کاران باز وشدل و شادان بوتنت۔

هُدائے بادشاہیئے دو مسال

(متّا 13:31–33؛ مَرکاس 4:30–32)

¹⁸ زندا، ایسایا گوشت: «هُدائے بادشاھی چہ پھیما اِنت؟ آییا گون چُونین جیزے ھمدَورَ بکنان؟ ¹⁹ ھُدائے بادشاھی، ٹیلکاھئے ^a تھمئے پھیما اِنت کہ مردپا زرت و وتی باگا کِشت۔ آ دانگ رُست و درچکیئے ڈئولا بوت و بالی مُرگان آییئے تاک و ئالانی چیرا کدّوہ و کُدام بست.»

²⁰ پدا گوشتی: «من پہ ھُدائے بادشاھیا چُونین مسالے پیش بکنان؟ ²¹ ھُدائے بادشاھی ھما ھمیرئے پھیما اِنت کہ جنینیا زرت و گون بازیں آرتیا^b ھنوار کرت و کم کما سجھین آرت گوات گپت و ھمیر بوت.»

تَنکین دروازگ

(متّا 7:13–14، 21–23)

²² ایسا شھر پہ شھر و میتگ پہ میتگ مردمان سر و سَوج دئیان دِیم پہ اورشَلیما رتوگا اَت، ²³ یِکِنیا جُست کرت: «او واجہ! بارین، چہ مردمان، تھنا کُمکینے رکتی؟» ²⁴ آییا پَسَنو دات: «جُھد کنیت چہ تنکین دروازگا بگوزنت، چیا کہ من شمارا گوشان، بازیئے چہ ھے دروازگا گوزگئے جُھدا کنت، بلہ گوست نکنت۔ ²⁵ وھدے کثیت کہ لوگئے ھُدائد پاَد کثیت و لوگئے دروازگا بند کنت، گزا شما لوگئے دپا اؤشتیت و ھرچُنت دروازگا تُکِیت و تنواز کثیت: <او واجہ! دروازگا پہ ما پچ کن!>، بلہ آ پَسَنو دنت کہ: <من شمارا پَنجَاہ نئیاران و نزانان چہ کجا اِنت.> ²⁶ شما گوشیت: <ما گون تنو ھموان؟ و ھمدیوان بوتگین و تنو مئے دَمک و کوچھان مارا سر و سَوج داتگ.> ²⁷ بلہ آ پَسَنو دنت: <من شمارا پَنجَاہ نئیاران و نزانان چہ کجا اِنت؟ او زدکاران! چہ منی دِیما دور بیت.> ²⁸ آ وھدا، گرتویت و دنتان پہ دنتان دُرُشیت، چیا کہ اِبراھیم، اِسھاک، آکوب و سجھین پٹیگمبران، مان ھُدائے بادشاھیا گندیّت، بلہ وت چہ ھُدائے بادشاھیا دُئا دُتور دئیگَ بیت۔

²⁹ «اے دگہ مردم چہ رۆدراتک^د و رۆند و چہ شمال و جنوبیے چارین نیمگان کاینت و ھُدائے بادشاھیئے پَرزُونگئے سرا نندنت۔

³⁰ ھئو، انچُش اِنت کہ آھری، ائولِی بنت و ائولی، آھری بنت.»

پہ اورشَلیما ایسائے گم و اندوہ

(متّا 23:37–39)

³¹ ھما وھدا، لھتین پریسی، ایسائے گورا آتک و گوشیتش: «نون تنو اے جاگھا یلہ کن و دگہ جاھیا برئو، چیا کہ ھیرودیس تھیی کُشگئے زندا اِنت.» ³² آیانی پَسَنوا گوشتی: «برتویت آ رۆباھا بگوشیت <مرۆچِیگ و باندا، چِنان کُشان و مردمان دِراہ کنان و سَیمی رۆچا، وتی کارا سرجم پہ سر رسینان.> ³³ بلہ مرۆچی، باندات و پۆشی، اَلما وتی اے سات و سپرا دیتما بران، چیا کہ ھچ پٹیگمبرئے کوش چہ اورشَلیما دُئا نبیت۔

¹⁴ چہ آ مردمان، کِساس پنچ ہزار مردین اتنت۔ ایسایا گون مریدان گوشت: «مردمان پنجاہ پنجاھئے تُولیا بنندارِنیت.» ¹⁵ مریدان انچُش کرت و مردم نندارِننتت۔

¹⁶ ایسایا پنچین نان و دوین ماھِیگ زرتنت و آسمائے نیمگا چارت، ھُدائے شگری گپت و پدا نان و ماھِیگی چُنڈ چُنڈ کرت و مریدانی دستا دانتئی تانکہ مردمانی سرا بھر بکننت۔ ¹⁷ سجھین مردمان لاپسیرا ورگ وارت و اَنگت چہ سر اَتکگین چُندان، دوازده سَپت پَرُ بوت۔

پترسئے گواھی

(متّا 16:13–28؛ مَرکاس 8:27–33)

¹⁸ یک رۆچے، ایسا ایوکا دُوا کنگا اَت و مرید گون آییا گون اتنت۔ چہ مریدان جُستی کرت: «مردم منی بارئوا جے گوشنت، من کئے آن؟» ¹⁹ آیان پَسَنو دات: «لھتین گوشیت تنو پاکشودۆکین یھیا ائے و لھتین گوشیت تنو اِلیاس نبی ائے۔ دگہ لھتین چُش ھم گوشیت، تنو چہ پیسریگین زمانگئے آ دگہ نییان یکے ائے کہ پدا زندگ بوتگئے.» ²⁰ آییا جُست کرت: «شما وت منی بارئوا جے گوشیت، من کئے آن؟» پترسا پَسَنو دات: «تنو ھُدائے راہ داتگین ھما مَسِیہ ائے.»

وتی مَرکئے بارئوا ایسائے ائولی پیشگویِی

²¹ بلہ ایسایا آ ھکم کرتنت کہ: «اے ھبرا گون ھچکسا مگوشیت.» ²² گوشتی: «انسانئے چُک باید اِنت بازیں سَکی و سۆری بسگیت۔ کئومئے کماش، مزنین دینی پیشوا و شریئے زانؤگر اَلما آییا مَمَنت و بکؤشارِننت و سَیمی رۆچا پدا زندگ بیت.»

ایسائے رَندگیری

(متّا 10:38–39؛ 16:28؛ مَرکاس 8:34–9:1)

²³ ایسایا سجھین مردم گوشنتت: «اگن کسے لؤثیت منی رَندگیریا بکنت، وتی دلئے واھگ و لؤتان یلہ بدنت و ھر رۆچ وتی جندئے سَلِیبا بَدّا بکنتP و منی راھا گام بجنت۔ ²⁴ ھرکَس کہ وتی ساھئے رَکِنگئے جُھدا ببیت، آییا باھینیت. ⁹ بلہ آ کہ پہ منیگی وتی ساھا باھینیت، آییا رَکِنیت۔ ²⁵ اگن یِکِنیا سجھین دنیا برسیت بلہ وتی ساھا باھینیت، چُونین سۆے بارت و جے کَنَت کنت؟ ²⁶ اگن کسے چہ من و منی ھبران لَچْ^F بکنت، گزا انسانئے چُک ھم، آ وھدی کہ گون وتیگ و آسمانی پتشیگ و پاکین پرئشتگانی شان و شوکتنا اے جھانا پدا کثیت، چہ آییا لَچْ کنت۔ ²⁷ بلہ من شمارا راستینَ گوشان، اِدا لھتین مردم اؤشتاتگ کہ تان آیانی دِیما ھُدائے بادشاھی پَدَر مبیّت، مَرکئے تاما نچَشتن.»

ایسائے دِیم و دَرۆشمئے دُرپشناکی

(متّا 1:17–9؛ مَرکاس 2:9–9)

²⁸ چہ اے ھبران، کِساس ھشت رۆچا رَند، ایسایا پترس، یوھنا و آکوب ھمراہ کرتنت و یہ دُوایا یک کوهیئے سرا شت۔ ²⁹ وھدے ایسا دُوا کنگا اَت، آییئے دِیمئے رَنگ بدل بوت و گورئے گُد سَک اِسپیت بوت و دُرپشگا^s لگَنتت۔ ³⁰ یک اَناکت دو مردم پَدَر بوت

^[1] 23:9P سَلِیبا بَدّا کنگئے مکسد ایسائے واھگانی پورہ کنگ اِنت۔

^[2] 24:9P باھیننگ، بزآن گار دئیگ، چہ دست دئیگ۔

^[3] 26:9F لَچْ، بزآن شرم، ھجالت۔

^[4] 29:9S دُرپشگ، بزآن شھم جَنگ، رُزنا بیگ، جلشکگ۔

^[5] 19:13b ٹیلکاه، بزآن ھَزْدَل۔

^[6] 21:13b اَسلیگین یونانی نبشنانک گوشیت: «سئے ساتا»، بزآن چہ بیست لیترآ گیش۔

^[7] 26:13c ھموان، بزآن یکجاہ وراک ورگ۔

^[8] 29:13d رۆدراتک، بزآن ھما نیمگ کہ رۆچ دَر کثیت، مَشْرُک۔

و گون ایسایا ہبر کنگا انتن، یکے موسا و آدگہ ایلاس اَت. ³¹ آ دوین گون مزنین شان و شوکتیا زاهر بوتنت و ایسائے مرکے بارثوا ہبر کنگا انتن کہ آما اوڑشلیما بیگی اَت.

³² پٲرُس و آییے ہمراہ آکوب و یوہنا سک واپینگ انتن، بلہ وهدے شرُ آگاہ بوتنت، گِزا دیستیش کہ ایسا پہ شان و شوکتے گون موسا و اییاسا یکجاہ اؤشتاتگ. ³³ وهدے آ دوین ایسایا رُکست کنگ و رثوگی انتن، پٲرُسا گوشت: «واجه! مے اِدا بیگ سک شرُ اِنت، بلُ کہ ما سئے ساہگ و کاپازُ بندین، یکے پہ تتو، یکے پہ موسا و دگرے پہ اییاسا.» بلہ پٲرُسا وت نرانت جے گوشگا انت. ³⁴ اَنگت پٲرُس ہبرا اَت کہ جمبرنا^{۱۱} آیانی سرا ساہگ کرت. وهدے جمبر آیانی سرا ساهیل بوت مریدان تُرست. ³⁵ چہ جمبرا تتوارے رُست: «اے منی گچینی بَچ اِنت. شما اِشیئے ہبران گوش بداریت.» ³⁶ تتوارئے اِشکنگا رَند، مریدان ایسا ایوکا دیست. آیان اے سِرگوسَت وتی دلا داشت و آ وهدا وتی دیستکینیش گون ہچکسا نگوشت.

جئی بچکینئے ڈرہبکشی

(مئا 14:17–18؛ مَکاس 9:14–27)

³⁷ دومی روچا وهدے ایسا و سٲین مرید چہ کوھا ایر اَتکنت، مردمانی مزنین مُچے اَنک و گون ایسایا دُچار کپت. ³⁸ چہ مردمانی نیاما یک مردمیا کوکار کنانا گوشت: «او استاد! گون تتو دزبندی کنان کہ ترا منی بچکے سرا بژگ بیبت، آ منی یکین چُک اِنت. ³⁹ جئے اَناکہ منی چُکا گپیت و ژامبلینیت^۷ و ہما دمانا چُک جاک و کوکار کنت، کپ و گُچ بیبت. آییَا باز کم یلہ دنت و لوئیت آییَا بکُشیت. ⁴⁰ من گون تیبی مریدان دزبندی کرت کہ اے جئا بکُشنت، بلہ آیان کُشت نکرت.» ⁴¹ ایسایا گوشت: «او بیباور و گمراہین نسل و پدریچ! من تان کدینا گون شما بمانان و بسگان؟ چُکا اِدا بیار.» ⁴² وهدے چُک پیداک اَت، جئا ژامبلینت و ڈگارا جت. ایسایا جنُ گون نہرُ و ھکلان مان بست، چُک دُراہ کرت و پتے دستا دات. ⁴³ سَجھین مردم چہ ہدائے مزیا ھیران بوت و بہ منتنت.

ایسائے مرکے دومی پیشگوی

(مئا 22:17–23؛ مَکاس 9:30–32)

وهدے سَجھین مردم چہ ایسائے مَجزہ و اَجبین کاران ھیران انتن، گون وتی مریدان گوشتی: ⁴⁴ «منی اے ہبران پہ سُرُی دلگوش کنیت، انسانئے چُک گون دگا^w و دروُھگ مردمانی دستا دئیگ بیبت.» ⁴⁵ بلہ مرید آییے اے ہبرا سرید نبوتنت، چیا کہ پہ آیان رَمز و رازے اَت. چہ ایسایا جُست کنکش ہم تُرست.

مزنی چی اِنت؟

(مئا 18:1–5؛ مَکاس 9:33–37)

⁴⁶ ایسائے مرید وت مان وتا اے گپئے سرا دپ جاک کنگا انتن: «بارین، مے نیاما سَجھینانی مستر و کماش کئے اِنت؟» ⁴⁷ ایسایا آیانی دلئے ہبر زانت و یک کسانین چُکے وتی کشا اؤشتارینت و ⁴⁸ گون مریدان گوشتی: «ھرکس کہ پہ منی نامئیگی اے کسانین چُکا گون وشواہگی بزوریت و وتی گُورا بداریت، بزان آییَا منا زرتگ و مَینتگ. ھرکس کہ منا بَمئیت ہما ہُدایا مَئیت کہ منا راھی دانگ، چیا کہ چہ شما، ہما مستر اِنت کہ وتا چہ سَجھینان کسَتر زانت.»

نشانسانی پَجّار

(مئا 5:25–26؛ 16:2–3)

⁵⁴ گِزا ایسایا گون مردمان گوشت: «وهدے شما دیم پہ رُوندا گندیَت کہ جمبرِنا بستگ، ہما دمانا گوَشیت کہ ھوَرُ بیت و ھوَر ہم گواریت. ⁵⁵ وهدے چہ جنوبا گوات کُشیت، گوَشیت کہ مرِوچی گرم و لوِار بیت و ھمے ڈُثولا ہم بیت. ⁵⁶ او دوپوسَین شَتلکاران! وهدے شما زمین و آسمانئے رنگ و نشانیانَ زانیت کہ چے بیگی اِنت، گِزا چُون اے اَتوگین زمانگے نشانیان کِساس کرث نکنیت؟ ⁵⁷ «شما پہ چے راستیا وت کِساس کرث نکنیت؟ ⁵⁸ وهدے گون وتی دئینکارا ھکدیوانا^۷ رثوے، جُھد کن راھا گون آییَا پہ سَھل و سَلاہ برسے. چُش مبیّت کہ ترا کازئے کِزا ببارت و آ ترا سپاہیگئے دستا بدنت و سپاہیگ ترا بَندیجاھا ببارت و جیل بکنت. ⁵⁹ ترا گوشان، تان وهدے کہ تتو زَرانی گُدی پِشی و پئیسھا پُر مکنئے، چہ اوذا آزات نیے.»

پشومان بییت

¹ ہما وهدا، لھتیننا گون ایسایا آ جلیلی مردمانی بارثوا ھال و ھبر کرت کہ پیلاتوسا کُشتگ انتن و آیانی ھون، گون ھمایانی کُربانیکین دلوتانی² ھونا ھوَر و ھوِار کرتگات. ² ایسایا آیانی پَسَٹوا گوشت: «شما گُمان کنیت، آ جلیلی کہ پہ چُشین بَرگی و سَہرِوچے دُچار کپنتت، چہ آ دگران گنھکارتَر انتن؟ ³ من شمارا گوشان نہ، چُش نہ اِنت، بلہ اگن چہ وتی گناھان پشومان مبیّت، شما ہم ھمایانی ڈُثولا گار و گُمسارَ بیبت. ⁴ گُمانَ کنیت ہما ھژدھین مردم کہ سیلوھائے بُرج آیانی سرا کپت و مرتنت، چہ اوُرُشلیمے آ دگہ سَجھین مردمان زَدکارتَر انتن؟ ⁵ من شمارا گوشان نہ، شما ہم، اگن چہ وتی گناھان پشومان مبیّت، ھمایانی ڈُثولا گار و گُمسارَ بیبت.»

⁶ پدا ایسایا پہ آیان مسالے جت: «مردِیا وتی انگوری باگا اِنجیرئے درچکے ھست اَت. یک روچے، آ اِنجیرئے برانی چارگا باگا شت، بلہ بَرے ندیستی. ⁷ گِزا گون وتی باگپانا گوشتی: «سے سال اِنت کہ من اے اِنجیرئے برانی چارگا کایان بلہ ھچ نگدان. بگڈی تان زمینا بیبر و بیسَمَر مکنت.» ⁸ بلہ باگپانا پَسَٹو دات: «واجه! دگہ یک سالے پَلی، من اِشیئے بُنا کوچان و کلونڈان و سَمات دئیان، ⁹ دیمی سالا، اگن بری دات سَر، اگن نداتی گِزا بگڈی.»»

کُمپین جنینئے ڈرہبکشی

¹⁰ شَبَئے روچے، ایسا یک کنیسھنا مردمان سَبک و تالیم دئیگا اَت. ¹¹ یک جنینے ھمُودا اَت کہ ھژدہ سالا، یک ارواھِیا ناڈراہ کرتگ اَت. کُمپی جتگ اَت و ھچ ڈُثولا وتی سُرِنی تچک کرت نکرت. ¹² وهدے ایسائے چم پہ آییَا کپنتت، تتواری کرت و گوشتی: «او جنین! تتو چہ وتی ناجوڑیا رُکتے.» ¹³ ایسایا وتی دست آییے سرا ایر کرت و ہما دمانا آ کُمپین جنینے سُرین تچک بوت و ہدائے سِپَت و سَنایا لگت.

¹⁴ بلہ کنیسھے مستر پہ اے سَٹوبا کہ ایسایا شَبَئے روچا ڈرہبکشی کرتگ اَت نارزا بوت و گوشتی: «شمارا پہ وتی کاران شش روچ ھست و ہما روچان پہ وتی ڈرہبکشیا بیایت، نہ کہ شَبَئے روچا.» ¹⁵ ھُداوندین ایسایا آییے پَسَٹوا دَرانیت: «او شَتلکارین رباکاران! چہ شما ھچکس شَبَئے روچا وتی ھر و گوکان چہ وتی بَنجاھان نَبُوجیت و دُئا پہ آپ دئیگا نبارت؟ ¹⁶ گِزا، اے جنین، کہ ابراھیمے نسل و پدریچ اِنت و ھژدہ سال اِنت کہ شَیتانا وتی بندیگ کرتگ، چیا شَبَئے روچا چہ وتی آزابان آزات و آسودگ کنگ مبیّت؟»

^[1] 58: «ھکدیوان»، بزان آمیدگس، دادگاہ

^[2] 1: دلوت، بزان ھیوان

^[3] 33:9 کپار، کاپر، کپڑ

^[4] 34:9 جھیر، بزان اُبر

^[5] 39:9 ژامبلینتگ، بزان چیرئے گرگ و پہ ترندی سُرینگ و لَرزینگ

^[6] 44:9 دگا، بزان پریب، ریک، اُری و پارسیا «خیانت».

32 «او منی کسانکُین رُمب و ٹولی! مٹرسیتِ چیا کہ شمّے آسمانی پتے زَزا و واہگ ہمیش انت کہ بادشاہیا شمارا بدنت. ³³ وتی مال و مِلکتا بہا کنیت و نیزگارانِ سرا بہر کنیت. پہ وت آنچین زَرتورگ اڈ بکنیت کہ ہچبر کوَھن مبنت، نھَلگی و اَبدمانین آسمانی گنجے اَمبار کنیت کہ نہ دُزُ آیاا بارت و نہ وَرۆک و رَمیتزُ آیاا وارت. ³⁴ شمّے دل ہما جاہا رتوت کہ مال ہموَدا انت.

پہ ایسائے پر ترگا تئیار ببیت

(متّا 24:42–51)

35 «لانکا ببندیت و تی چِراگا رۆک و زُزناگ بداریت. ³⁶ ہما ہزمتکار و دَربُوجانی پئِیما ببیت کہ زھچار اَنت آیانی ہُدائُند کدپن چہ سور و آروَسے شادھیان پَر تَرت و انچُش کہ کثیت و دروازگا نُکیت، آ دروازگا پِچ کننت. ³⁷ بھتاور انت ہما ہزمتکار کہ آیانی ہُدائُند کثیت و گندیت آگاہ و هُزار اَنت. باور کنیت ہُدائُند وت پہ آیانی ہِرمتا لانکَ بندیت، آیانَ نندارتیت و ورگ دِیما دنت. ³⁸ بھتاور اَنت ہما ہزمتکار اگن آیانی واجہ شپے دومی یا سئیمی پاسا بیئیت، بگندیت کہ آگاہ اَنت. ³⁹ شما شرّ زانیت، اگن لوگتے ہُدائُندا بزانتین دُزُ کجام وهدا کثیت، گُزا آیاا ہچبر دُزُ وتی لوگا پہ دُزِیا نہ!شتگ اَنت. ⁴⁰ ہمے پئِیما تئیار ببیت، چیا کہ انسانے چُکَ آنچین وهدیا کثیت کہ شما آییے انتزار و وَدارا نبیت. »

41 پٹُرسا گوشت: «او ہُداوندا! اے اَسال تتو پہ ما آورت یا پہ سچھینان؟ »⁴² هُداوندین ایسیا گوشت: «یادار و شیوارین کارمَستر ہما انت کہ ہُدائُند آیاا وتی اے دگہ سچھین ہزمتکارانی مستر بکنت تان آیان پہ وهد وُرد و وراک بدنت. ⁴³ بھتاور انت ہما ہزمتکار کہ وهدے ہُدائُند کثیت، آیاا ہما کارانی سرا گندیت. ⁴⁴ شمارا راستینَ گوشان، ہُدائُند ہما ہزمتکارا وتی سچھین مال و ہستیے کارمَستر کنت.

45 «بلہ اگن ہما کارمَستر وتی دلا بگُوشیت: «انگت منی ہُدائُندے آیکا باز وهد ہست » و پمیشکا ورگ و چرگا ملار و ہنؤش ببیت و تی ہمکارینَ گُلام و مؤلدان لُت و کُت بکنت. ⁴⁶ آییے ہُدائُند آنچین رُوج و ساهتیا کثیت و رسیت کہ آنزانت و وَدارا نہانت. گُزا ہُدائُند آیاا نُکَر نُکَر کنت و بیوپا و ناباورانی نیاما دتور دنت.

47 «آ ہزمتکار کہ وتی ہُدائُندے واہگ و دلکشیان زانت، بلہ انگت آییے زَزا و مُرادانی سرا کار کنگا وتا تئیار نکنت، بازین لئے وارت. ⁴⁸ بلہ ہما کہ پہ نازانتی آنچین رَدے جنت کہ لُت و کُتے سزاوار انت، کمر لُت وارت. چیا کہ چہ مسترینَ مَسبدارا گیشتر جُست و پُرس بیت و کَسِیا کہ گیشتر زَمہواری دئیگ بوتگ، چہ آیاا گیشتر حساب گرگ بیت.

ایسائے رَندگیری

(متّا 10:34–36)

49 «من دنیایا آتکگان کہ آسے رۆک بکنان. دُرینگتا اے وهدی آ آس رۆک بوتین. ⁵⁰ بلہ چہ آیاا پیسر، منا پاکشودِے زلورت انت، ^w کہ پہ آییے سرجم کنگا باز پَریشان و بیتاہیر^x آن. ⁵¹ گُمانَ کنیت من آتکگان تان زمینے سرا تپاکی و سُهَل بیاران؟ نہ، من پہ جتاییے آرگا آتکگان. ⁵² چہ اے دمانا و رَند، ہر لوگتے پنچین مردمانی نیاما جتاییَ کپیت، سئے دوئے ہلاپا و دو سئیے ہلاپا بیت. ⁵³ پت گون چُکا ناتپاک بیت و چُکَ گون پتا، جنک چہ ماتا جتا بیت و مات چہ جنکا، وَسِیگ گون نشارا ناتپاک بیت و نشار گون وَسِیگا. »

آ کہ شمّے بدواہ نہانت، گون شما انت

(مَکاس 9:38–40)

49 یوہنایا گون ایسیا گوشت: «واجه! ما یک مردے دیست کہ گون تئیی نامے گرگا چہ مردمان پلبتین روہان دَر کنت، بلہ ما آ مَکَن و مَنہ کرت، چیا کہ آ مرد چہ ما نہأت. »⁵⁰ ایسیا گوشت: «نہ، اے کارا مکنیت، چیا کہ اگن کسے شمّے بدواہ مبیّت، گون شما انت. »

سامیریانی نمَنگ

51 وهدے ایسائے چِست بشیگ و آسمانا رتوگتے وهد نَزیک بوت، گُزا گون دلجمین شتورے دِیم پہ اورشَلیما سر گپت. ⁵² بلہ چہ وتا پیسر، لھتین کاسیدی راہ دات. آ شتنت و سامیریانی یک میتگیئا رَسنتت تانکہ چہ آییے آیکا پیسر، پہ آیاا تئیارِ بکننت. ⁵³ بلہ اوڈے مردمان ایسا وشْآتک نکرت چیا کہ آ اورشَلیما رتوگا اَنت. ^x وهدے ایسائے مرید، اکوب و یوہنّا چہ اے ہالا سَھیگ بوتنت، گوشتش: «او ہُداوندا! تتو رزا دئیے ما چہ ہُدایا بلؤئین کہ چہ آسمانا آسے راہ بدنت و اِشان بسزُچیت و ہاک و پُر بکنت؟ »⁵⁵ بلہ ایسیا چَکَ تَرینت، آ نِهَرّ و هَکَل دانتت. ^y رَندا گون وتی مریدان، دگہ میتگیئا شت.

کئے ایسائے مرید بوت کنت؟

(متّا 8:19–22)

57 ایسا و آییے مرید، راہا رتوگا اتنت. یک مردیا گوشت: «ہر جاہ کہ تتو رتوئے من تئیی ہمرآہ بان. »⁵⁸ ایسیا گوشت: «رؤبایان هُونڈ و جاگہ ہست و بالی مُرگان کدؤہ و کُدام، بلہ من کہ انسانے چُکَ آن، منا پہ سرے اِیر کنگا هِچ جاگہ نبتست. »⁵⁹ ایسیا گون دگہ مردیا گوشت: «بیا، منی رَندگیریا بکن. » بلہ آیاا پَسُو دات: «او واجہ! منا مؤکل بدے پیسرا رتوان وتی پتا کبرَ کنان. »⁶⁰ ایسیا گوشت: «بِل کہ مُردگ وتی مُردگان وت کبر و کپنَ کننت، تتو برئو و ہُدائے بادشاہیے وشّین مستاگا پہ مردمان سر کن. »

61 دگریا گوشت: «او واجہ! من تئیی رَندگیریا کنان، بلہ منا بِل تان پیسرا وتی لوگتے مردمان رُکست بکنان. »⁶² ایسیا آییے پَسُووا گوشت: «آ کَس کہ نَنگار کنگے وهدا پُشتنا چاریت، ہُدائے بادشاہیے ہزمتکاریے لاہک نہانت. »

پہ ہپتادینَ مریدان ایسائے سر و سوچ

(متّا 10:1–15؛ مَکاس 7:6–13)

1 چہ اِشیا رَند، ہُداوندینَ ایسیا دگہ ہپتاد^z مرید گچپن کرت و ہما شہر و میتگان کہ رتوگی اَنت، چہ وتا پیسر، دو دوا راہی دانتت و ² گون آیان گوشتی: «کِشار باز انت، بلہ رُتوک^ہ کم. پمیشکا گون کِشارے واهدنا دزبندی بکنیت و

^[1] 53:9x اووشلیم، یہودیانی پاکین شہر اَنت، بلہ سامریان اووشلیم پاکین شہرے نمَنت

^[2] 55:9y لھتین دزَنشتا آتکگ: ایسیا گیش کرت: «شما نزانیت گون کجام روہا ہمگرنچ ایت. چیا کہ انسانے چُک پہ مردمانی گار و تباہ کنگا نئیاتکگ، پہ آیانی رَکینگا آتکگ.»

^[3] 1:10z لھتین دزَنشتا «ہپتاد و دو» آتکگ. انچُش بھر 17ائے تھا.

^[4] 2:10a رُتوک، بزان ہما کہ کشارا پُرت و مِچُ کنت.

^[1] 33:12y وَرۆک و رمیز، بزان گوئدینَ کرم و لولُک کہ دار و پُچُ وارت

^[2] 50:12w ایسائے مانا وتی مَرک انت

^[3] 50:12x بیتاہیر، بزان ناآرام، بیکرار

بلوٽيٽ ڪه په وتي ڪِشاران ڏُنوک ڊيَم بدنٽ. ³ برٿوٽ، ڪه من شمارا گورگاني ڏٿولا، گُرکاني نياما رٿوانَ ڪنان. ⁴ وتي سات و سپرا گون وت، نه زرتورگ و لوٽ و پيلڪ^b بزورپٽ و نه چئوٽ و سواس. راها، گون ڪسيئا گيشين تيارجوڙي مڪنيٽ.

⁵ «هر لوگيا ڪه رٿويت اٿولا بگوشيت: »اِ ڪه لوگڪي مردم ڏُراه و اِيمن باتنت». ⁶ ڇه آ لوگڪي مردمان، اگن ڪسي سُهل و اِيمنيڪي لوٽوڪ اِنٽ، شمعے اِ اِيمنيڪي واھگ په آبيا رسيٽ و اگن آ نڪرزيٽ، شمعے اِ واهگ پدا په شما پَر تريت. ⁷ هما يڪيِن لوگا بدارپٽ و لوگ په لوگ مرٿويت. هرڇے ڪه شمارا په ورگا ڊاٽش، بورپٽ و بنوِشيت، چيا ڪه ڪار ڪنوڪ وتي روڙيگڪي هڪدار اِنٽ. ⁸ «هر شهريئا ڪه رٿويت و آ شهرئي مردم شمارا وشِ اَتڪ ڪننت، گُرا هرڇے ڪه په ورگا ڪارنت، بورپٽ. ⁹ هما شهرئي ناڏراهان ڏُراه ڪنيٽ و مردمان بگوشيت ڪه هُڏائے بادشاهي نزيڪ اِنٽ. ¹⁰ بله اگن شهريئا شتيت ڪه آ شهرئي مردمان شمارا وشِ اَتڪ نڪرت، گُرا ڇه اوڏا در بيابيت و هما شهرئي زهسران هرڪسا ڪه گنديٽ، آيان بگوشيت: ¹¹ «شمعے شهرئي هما ڏنر ڪه مئے پادان لگنگ، ما آ ڏنران هيڊا چَنڏيِن و تڪنينين، تانڪه اِ ڏنر شاهدي بدئيٽت ڪه ما هُڏائے وشيِن ڪلٿو په شما آورت. بله بزانيٽ ڪه هُڏائے بادشاهي نزيڪ اِنٽ.» ¹² باور ڪنيٽ، جُست و پُرسئي روچا سُڊومئي مردماني سزا ڇه آ شهرئي مردماني سزا و آزابا آسانتر و ڪمتر بيت.

ايسائے بڙن

(متا 20:11–24)

¹³ «بڙن و آپسوڙ په شما، او گُرازيئے مردمان! بڙن و آپسوڙ په شما، او بثيت سئيدائے مردمان! هما مَوچره و اچڪايي^c ڪه من شمعے نياما پيش داشتگانٽ، اگن سور و سئيدوئے شهران پيش بادشئيننت، گُرا اوڏئي مردمان هما وهڊا وتي گناهاني پشومانيئي پوِشاک گورا ڪرتگانٽ و پُراني سرا نِشتگانٽت. ¹⁴ جُست و پُرسئي روچا، سور و سئيدوئے مردماني سزا ڇه شمعے سزا و آزابا آسانتر و ڪمتر بيت. ¹⁵ او ڪپرناهومئي مردمان! شما چست ڪنگ و آسمانا برگ بيت؟ هچر! تھتروئے جُهلانڪيان سَرُشڪون بيت. ¹⁶ «اگن ڪسي شمعے هيران گوِش دباريت، آ مني هيران هم گوِش داريت. هرڪس شمارا ممئيٽ، آ منا هم نمئيٽ و مني نمئوڪ آبيا هم نمئيٽ ڪه منا راهي دانگ.»

¹⁷ ايسائے هيتاڊين مريد گون شادهي پر ترتنت و گوِشيش: «او هُڊاوند! ڇه تئبي نامئي زوراڪيا، چِن هم مئے هُڪما مَننت.»

¹⁸ ايسايا ڊرايَنت: «من شعيتان ڊيست ڪه گرؤڪيئي ڏٿولا ڇه آسمانا ڪپٽ. ¹⁹ من شمارا هما واک و اهتپيار ڊاتگ ڪه مار و زيَم و ڊزمنئي سجھين واک و کُدرتا لگنمال بڪنيٽ. هچ چيز شمارا تاوان ڊاٽ نڪنت و ٺڪسان نرسينيت. ²⁰ بله په ايشيا ڊلوش مبنيٽ ڪه چِن شمعے هُڪما مَننت، شمعے ڊلوشي اِ ڪه بيت ڪه نامو آسمانا نبيسگ بوتگ.»

ايسائے شادماني

(متا 17–16:13 ؛ 27–25:11)

²¹ هما دمانا، گون پاڪين روها گل و شادان، ايسايا گوِشٽ: «او پت، زمين و آسمائے هُڊاُئد!^d ترا ستا ڪنان و ساڙايان ڪه تفو اِ ڪه راز و هبر ڇه زانتڪار و هوِشمندان چير ڊاتنت و ڪوڊڪاني سرا پڏر ڪرتنت. او پت! تفو ڇه وتي رزا و واھگا اِ ڏٿولا ڪرت. ²² سجھين چيز، پتا مني دستا ڊاتگانٽ. آبيد ڇه پتا، هچڪس چُڪا نزانٽ، همه ڏٿولا، آبيد ڇه چُڪا و هما مردمان ڪه چُڪ بلوٽيت پتا په آيان پڏر بڪنت، ڊگه هچڪس پتا نزانٽ.»

هست. هو! من شمارا گوِشان ڪه ڇه هماياا بئرسيت. ⁶ پنج چنجشڪ په دو پغيسها^e بها نبيٽ؟ بله هُڏا ڇه آيان يڪيا هم بيئهيالَ نبيٽ. ⁷ هُڏايا شمعے سرئي موداني هساب هم گون اِنٽ، گُرا مٿرسيت چيا ڪه شمعے ڪدر و آرزش ڇه سجھين چنجشڪان گيشتر اِنٽ. ⁸ «من شمارا گوِشان ڪه هرڪس مردماني ڊيما منا بمئيٽ، انسائے چُڪ هُڏائے پريشتگاني ڊيما آبيا مَنيت. ⁹ بله هرڪس مردماني ڊيما منا ممئيٽ، من هم هُڏائے پريشتگاني ڊيما آبيا نمَٿان. ¹⁰ همه ڏٿولا، اگن ڪسي انسائے چُڪئي هلاپا هبر بڪنت پهل ڪنگ بيت، بله هرڪس هُڏائے پاڪين روهئي سرا کُپر بڪنت، آ بڪشگ نبيٽ.

¹¹ «مردم شمارا گرنٽ و ڪنيسهانَ برنت و هاڪم و هڪومتاني ڊيما پيش ڪننت. آ وهڊا، په وتي ڊيمپانيا^f پريشان مبنيٽ ڪه ڇے

بگوشيت، ¹² چيا ڪه پاڪين روه شمارا هما وهڊا وت سوچَ ڊنت ڪه ڇے بگوشيت.»

نادائين زميندارئي مسال

¹³ ڇه مردماني مُچيا، يڪيا گون آبيا گوِشٽ: «او استاد! مني براتا بگوش ڪه ڇه پئتي ميراسا مني بهرا بگيشئينيت و بدنٽ.»

¹⁴ ايسايا پَسئو ڊات: «او مرد! ڪسيئا منا شمعے ميراسئي بهر ڪنوڪ نڪرتگ.» ¹⁵ گُرا گون مردمان گوِشٽي: «هُوار بيت! وتا ڇه هر ڏٿولين تَمَه و لالچا دور بدارپٽ، چيا ڪه مال و ڏئولتئي زيادهي انسائے زندئي مڪسد و مُراد نه اِنٽ.»

¹⁶ آبيا يڪ مسالے ڊات و گوِشٽي: «يڪ هستومنديِن زميندارے هست اَت ڪه آبيا ڇه وتي ڏگار و ڪِشاران بازين ڏهل و رَسدے رَسٽ. ¹⁷ نون وتي دلا پگري ڪرت ڪه: «ڇے بڪنان؟ منا په اِشاني اُمبار ڪنگا جاگه نيست.» ¹⁸ گُرا گون وت گوِشٽي: «نون زانشن ڇے بڪنان. وتي اُمبارانَ ڪروچان و هرابَ ڪنان و اِشاني جاگها مسترين اُمبارَ بندان و سجھين دان و مالان هموڏا اُمبارَ ڪنان. ¹⁹ پدا گون وت گوِشان: «تتو په بازين سالان مزنين ماله مئُچ ڪرتگ. نون آسوڊگ بيئي، وش بور و بنوِش و شادهي ڪن!»،²⁰ بله هُڏايا گوِشٽ: «او نادان! اِنشپي تئبي ساه ڇه تفو گرگ بيت، گُرا تئبي اِ ڪه مئُچ ڪرتگين مال و مِلڪت ڪيبيگ بنت؟»

²¹ «اِش اِنٽ آ مردمئي آسر و آڪبت ڪه په وت مال اُمبارَ ڪنت بله هُڏائے گورا هستومند نه اِنٽ.»

آسوڊگين زند

(متا 33–25:6)

²² ايسايا گون وتي مريدان گوِشٽ: «پميشڪا شمارا گوِشان ڪه په وتي زندا پريشان و ڊلتپرڪه مبنيٽ ڪه «ڇے بورين؟» نه په وتي جسم و جانا ڪه «ڇے ببوشين؟» ²³ چيا ڪه زند، ڇه وراڪا و جسم و جان، ڇه پوِشاکا گيشترَ ڪرزيٽ. ²⁴ گوراگان بچارپٽ، نه ڪِشنت و نه رُننت و نه ڪاهدان و اُمبارش هست. بله اَنگت هُڏا آيان روڙيگ ڊنت. شمعے آرزش و ڪيمٽ ڇه مُرگان باز گيشتر اِنٽ. ²⁵ ڪسي گون پگر و هييالاني زورا وتي زندئي روچان ساهٽے هم گيش ڪرت ڪنت؟^u ²⁶ اگن شما اينچُڪين ڪسانين ڪارے ڪرت نڪنيٽ، گُرا چيا زندئي ڊگه چيزاني بارٿوا پگر ڪنيٽ؟

^{27–28} «او ڪمباوران! گل و پُلائي نيمگا دلگوش ڪنيٽ ڪه چوِن رُست و ڏوڏَم ڪننت. نه زهمٽے ڪَشنت و نه ريَسنت و گوِپنت، بله من شمارا گوِشان ڪه سُلُيمان بادشاها گون وتي مزنين شان و شوڪتا، هچپر چُشين ڏئولدارين پوِشاک گورا نبوتگ، چُش ڪه اِ ڪه پُلَ زيبا و بُرهدار اَنٽ. وهڊے هُڏا گيابائئي ڪاهان ڪه مرچي هست اَنٽ و بانڊا ترونا سوچگ بنت، اِ ڪه ڏٿولا زيبا و بُرهدارَ ڪنت، گُرا شمارا ڇه پئيما شرترين پوِشاک ڊدنت؟ ²⁹ پميشڪا په وُرد و وراڪئے شوهازا وتا دلسياه مڪنيٽ. ³⁰ ڊنيائے سجھين هُڏاناباورين مردم اِ ڪه چيزاني زندا تچنت، بله شمعے آسماني پتَ زانت ڪه شمارا اِ ڪه چيز پڪار اَنٽ. ³¹ شما هُڏائے بادشاهيئي شوهازا ببنيٽ، اِ ڪه سجھين وت شمارا ڊئيگ بنت.

^[1] 6:12 اسليگين يوناني نيشتانڪ گوِشيت: «دو آسريون.» آسريون آ زمانگا ڪمهايدين زَرے اَت.

^[2] 11:12 ڊيمياني بران وتي رَڪينگكے جُهڊ، آربي و پارسيا «دفاع».

^[3] 25:12 يا: وتي بالاڊا يڪ دستے بُرزتو ڪرت ڪنت.

^[4] 4:10 پيلڪ، بران تورگ، لوٽ، پيلگ.

^[5] 13:10 اچڪايي، بران مَوچره، هئيران ڪنوڪين ڪار.

^[6] 21:10 هُڊابند، بران واچه، واھڊ، مالڪ، ساھب.

⁴² «او پریسیان! بَرن و آپسوز پہ شما کہ پورچنٲنک و سَداپ و اے دگہ کاھکانی سرا ڈھیگَ دئیٲت بلہ چہ دادرسی و انساپ و ہڈائے مہرا بیٲھیال و بیٲرانگ ایت۔ ڈرنِگنا، P، شما اے کار بکرتیننت و آہم یلہ مداتیننت۔⁴³ او پریسیان! بَرن و آپسوز پہ شما کہ کنیسهانی ائولی رد و سَریٲے نندگ و بازاران مردمانی وشِ آتک و دُزہاتان دوسَٲ دارٲت۔⁴⁴ بَرن اِنٲ، شما ہما کبرانی پئیما اِٲت کہ آیانی سرا سِنگ و شَک؟ نیست و گِندگ نبت و مردم پہ نازانتی آیانِ لپاشنت و گوَزت۔»

⁴⁵ اے ہیرانی سرا شَریٲے کارِییا گوشت: «او استاد! تئو گون وتی اے ہیران، مارا ہم بے اِزَٲ کنگا ائے۔»⁴⁶ ایسایا گوشت: «او شَریٲے کازبان! پہ شما ہم بَرن و آپسوز اِنٲ۔ شما مردمانی چَکا گرانینِ بارَ لَدَیٲت کہ چہ آیانی زؤرا گیش اِنٲ، بلہ وت پہ کُمک کنگا، لَنکُک و مؤردانگے^r ہم نَسَریٲیت۔

⁴⁷ «بَرن و آپسوز پہ شما! ہما نیبانی کبرانی سرا گُمبُد و اَدیرَہ بندِٲت کہ شَمئے پت و پیرُکان کُشتگانَٲ۔⁴⁸ اے پیغما، شما وت آیانی اے کارٲے شاہد و مَنوگر اِٲت۔ شَمئے پت و پیرُکان پئیگمبر کُشتگانَٲ و شما آیانی کبرانی سرا اَدیرَہ بندِٲت۔⁴⁹ پمیشکا، ہڈایا چہ وتی ہکمتا گوشتگ: من پئیگمبر و کاسد پہ آیان راہِ دئیان، بلہ اے لہٲیننا کُشنت و لہٲیننا اَزَارَ دئینت۔⁵⁰ پمیشکا چہ دنیائے بُنْگِیجا ہما سَجھینِ پئیگمبر کہ مردمان کُشتگانَٲ، آیانی ہؤن اے زمانگئے مردمانی گردنا اِنٲ،⁵¹ بزان ہاییلے ہؤنا بگر تان زکُریائے ہؤنا، کہ کُربانجاہ و مزنینِ پرستشگاہئے نیاما رنچگ بوت۔ هئو! شمارا گوْشان کہ اے زمانگئے مردم، آ سَجھینِ ہؤنانی دئینکار اَنٲ۔

⁵² «او شَریٲے کازبان! بَرن اِنٲ کہ شما زانتکارِیٲے ہُرانگئے کلیت زرت و برت، نہ وت تھا اَنکگِیٲ و نہ آ کہ راہا اَنٲ، تھا رئوگا اِشتگ اَنٲ۔»

⁵³⁻⁵⁴ وھدے ایسا چہ اڈدا در آتک، پریسی و شریٲے زانوگر گون زھرناکی آییٲے دِیما اؤشانتنت و بازینِ جُست کنگا لگَنٲت، تان ایسایا چہ آییٲے جندٲے ہیران مان بگِیشیننت و داما دئور بدئینت۔

ریاکاریٲے هُمیر

(متّا 10:26–27)

12¹ ہما وھدا، هزاران مردم مُچ بوت و یکدومیا گورمؤش دئیان و لپاشان اَت۔ ایسایا پیسرا دِیم گونِ مریدان تَرینٲت، وتی گپِ و تَرائی بُنْگِیچ کرت و گوشتی: «چہ پریسیانی هُمیرا کہ ریاکاری و دوتل و دوپوسٲیٲے هُمیر اِنٲ، وتا دورِ بدارِٲت،² چیا کہ ہچ چیرینِ کارے نیست کہ زاهر و پَدَرِ مبیٲت و چُشینِ اَندِیم و پناھینِ چیزے نیست کہ آشکار و دِیمدرا مبیٲ۔³ پمیشکا، هر ہرے کہ شما شِپےٲے تھاریا کرتگ، رُوچے رُؤناییا اِشکنگ بیت و هر ہرے کہ شما دِپندينِ لوْگانی تھا پہ ہلوتِ کرتگ، چہ لوگ و بانانی سرا جارِ جنگِ بیت۔

مَثُریٲت

(متّا 10:19–20، 28–33؛ 12:32)

⁴ «او منی دوسَٲان! شمارا گوْشان کہ چہ مردمان مَثُریٲت۔ آ شَمئے جِسَم و جانا کُشتَ کننت، بلہ چہ اِشیا گِیشتر هِچِ کرٲ نکنت۔⁵ من شمارا کَدَنَ کنان و گوْشان کہ چہ کثیا بَثُریٲت۔ چہ ہماییا بَثُریٲت کہ کُشتَ کنت و کُشگا رَند تھُٲرونا دئور دئیگئے واکِ ہم

²³ پدا ایسایا پہ اِھوت و هَلوتا دِیم گونِ مریدان کرت و گوشتی: «بھتاور اَنٲ ہما چَم کہ هرچے شما دیستگ آہم بگندنت۔²⁴ من شمارا گوْشان، بازینِ پئیگمبر و بادشاھانی واھگ و مُراد هَمے بوتگ کہ هرچے شما گِندگا اِٲت آیان ہم بدیستین، بلہ ندیستِش و هرچے شما اِشکنگا اِٲت آیان ہم بَشکُتینِ بلہ نہ اِشکِیش۔»

نِیکینِ سامرِیٲے مِسال

(متّا 22:34–40؛ مَکاس 12:28–31)

²⁵ چہ شَریٲے کازبان یکے، ایسائے کِزا اَنک و پہ آییٲے چَکاسا جُستی کرت: «او استاد! من چونِ بکنان کہ نمیرانینِ زَندے واهندِ بیان؟»²⁶ ایسایا پَسَئو دات: «شَریٲتا چے نیشٲتہ اِنٲ، چہ آییٲے وانگا تئو چے سرِٲد بے؟»²⁷ آییا پَسَئو دات: «وتی هُداوندِینِ هُدایا، پہ دل، گونِ سَجھینِ جان و ساه، گونِ سَجھینِ وس و واک و گونِ سَجھینِ پِھم و پِگرا، دوسَٲ بدار^e و ہمساہگا ہم وتی جندٲے پئیما مِھر بکن۔»^f ²⁸ ایسایا گوشت: «تئو شَرّ گوشتگ، هَمے ڈئولا بکن، ترا ابدمانینِ زَندَ رَسِیت۔»

²⁹ نونِ شَریٲے زانوگرا پہ اے سئوبا کہ پیشِ بدارِٲت آییا شَریٲنِ جُستے کرتگ، چہ ایسایا پدا جُست کرت: «گُزا، منی ہمساہگ کئے اِنٲ؟»

³⁰ آییٲے پَسَئوا، ایسایا چُشِ گوشت: «بِھودی مردے چہ اوْشَلیما دِیم پہ اَرِہائے شھرا رئوگا اَت۔ راہا، دُزانِ گِٲت و آییٲے مالِ و مَدَی^g پُٲت و آییٲے پُچّ و پوْشاکِ یچِ گِٲتت، جت، لُتّ و کُتّ و نِیمزَدگِ کرت و راھے سرا دئور دات و شنتت۔³¹ بے گت و گُمانا، چہ هَمے راہا یکِ دینیِ پیئوایے گوزگا اَت، وھدے اے مردی دیست، وتی راھی تاب دات و گوست۔³² هَمے ڈئولا، مزینِ پرستشگاہئے ہزمتکارے ہم چہ هَمے راہا گوزگا اَت، وھدے آ مردی دیست گوست و شت۔³³ بلہ زَندترا، سامری کئومئے^h یکِ مردے چہ اؤدا گوزان، هَمے جاگھا رَسٲت۔ وھدے آ مردی دیست، آییٲے سرا بَزَگی بوت،³⁴ آییٲے کِزا اَنک و نِیّی گونِ شرابِ و تیلِ درمانِ کرت و بستنت، وتی اؤلاکا سوارِ کرت، یکِ کاروانسرائیا اُورت و آییٲے هئیالدارِی اِی کرت۔³⁵ دومِی رُوچا، کاروانسرائے هُدابُندی دو دینار دات و گوشتی: «اے مردئے هئیالدارِیا بکن، اگنِ چہ اے زُزانِ گِیشترِ پَکار بوت پر تَرَگئے وھدا ترا دئیان۔»

³⁶ گُزا ایسایا چہ ہما شَریٲے زانوگرا جُست کرت: «تئو چے گوشتے، چہ آ سئیینانِ کجامیا گونِ اے زَدگِ و نِیّیگینِ مردا وتی ہمساهگیِ زَمُھواریِ سرجمِ کرت؟»³⁷ آییا پَسَئو دات: «ہما کہ آییٲے سرا بَزَگی بوت۔» ایسایا گوشت: «برئو تئو ہم انچُش بکن۔»

ایسا، مَریم و مَرتائے لوْگا

³⁸ ایسا و آییٲے مرید، گوزان و پندِ جنان، اَنک و میتنگیا رَسنتت۔ اؤدا، مَرتا نامینِ جنینیا ایسا وتی لوْگا مہمانِ کرت۔³⁹ مَرتایا مَریمِ نامینِ گھارے هست اَت کہ پہ هُداوندِینِ ایسائے ہبرانی گوْشِ دارگا آییٲے پادانی دِیما نِشت۔

⁴⁰ بلہ مَرتا کہ مہمانیٲے کارانی چنِ و لانچا دَزگَتّ اَت، ایسائے کِزا اَنک و گوشتی: «او هُداوند! ترا اے ہبرئے پرواہ نیست کہ منی گھارا منا کار کنگا تنھا یلہ داتگ؟ بگوشِ منا کُمک بکنٲ۔»⁴¹ بلہ هُداوندِینِ ایسایا پَسَئو دات: «مَرتا، او مَرتا! تئو بازینِ کار و بارانی سرا وتا نگرانِ و دِلٲِٲرَکہ^ا کئے،⁴² بلہ تنھا یکِ چیزِ زلورت اِنٲ۔ مَریما ہما گھٲرینِ پہ وتِ گچینِ کرتگ کہ چہ آییا یچِ گرگِ نبیٲت۔»

^[c] 27:10 لایوان 19:18

^[d] 27:10 شریٲے دومِی زَھبند 6:4 و رَند

^[e] 30:10 مَدَی، بزان گنج و هستی

^[h] 33:10 یھودیان سامری گُمرہ زانتگانَٲت و گونِ آیانِ دئیگر و بدل و بانداتِ نکرتگ

^[i] 41:10 دِلٲِٲرَکہ، بزبانِ پریشان، دِلٲَرُک

^[1] 42:11P ڈرنِگنا، بزبانِ دریچ، پارسیا «کاشکی»

^[2] 44:11P شَک، بزبانِ کبرئے سِنگ کہ آییٲے سرا مُردگئے ناما نیبست

^[r] 46:11P مؤردانگ، بزبانِ لَنکُک، بند و بُوگ

دُوائے بارئوا

(متّٰ 9:6-13؛ 7:7-11)

11 ایک برے ایسا جاگھے دُوا کنگا اَت، وهدے دُوایی هَلینت، چه آییے مریدان یِکِئا گوشت: «او هُداوند! انچُش که یِیایا وتی مرید دُوا کنگ سَوَج داتگ‌انت همه پِئِیما تتو هم مارا دُوا کنگ سَوَج بدئیے.»² ایسایا گوشت: «هروهَد دُوا کنیت، اے دُولا بگوْشیت:

«او پت! تئیی نام شریدار بات. تئیی بادشاهی بیایات.^k

³ مئے هر رُوچِیگین رزک و رُوْزیگا هر رُوچ مارا بدئیے.

⁴ مئے گناه و رَدیان بیکش، انچُش که ما وتی سَجِیهن دئینکارانَ بکشیین. مارا آزمایش و چَکاسا دُور مدئیے.»^l

⁵گْرا ایسایا گوشت: «چه شما یِکے، اگن شپنِیما وتی سَنگتئے لُوگا برئوت و بگوْشیت: «او برات! منا سئے نان په بدل بدئیے،

⁶ که دؤستے چه سپرا اَتکگ و منی لُوگا په ورگا هِچَ نِیست،»⁷ بوَت کنت آ چه وتی لُوگا جواب بدنت و بگوْشیت: «او دؤست! منا دلسیاه مکن، لُوگتے دپ بند انت و من گون چُکان ویتگان. ائُون یاد اَتک نکنان ترا چیزے بدئیان.»⁸ شمارا گوْشان، اے مرد اگن په دؤستیا پاد مئیثیت و آییآ چیزے مدنت، بله چه آییے بازین لیزگی و لیس و پَلِیسا^m پاَد کْنِیت و هرچه آ لُوْثیت دنتی.

⁹ «نون شمارا گوْشان: بلوْثیت، شمارا دئیگ بیت. شوْهاز بکنیت، دَر گنجیت. دروازگا بئُکِیت، یِچَ بیت.¹⁰ چیا که هرکس

بلوْثیت، آییآ رسیت. هرکس شوْهاز بکنت، دَر گنجیت. هرکس دروازگا بئُکِیت، په آییآ یِچَ بیت.

¹¹ «شمئے نیاما چُشپن پتے هست که اگن آییے چُکَ ماهیگ بلوْثیت مارے بدنتی؟¹² یا اگن هئیکے بلوْثیت، زیمے بدنتی؟

¹³ نون اگن شما که رَدکار ایت، اَنگت هم وتی چُکان شَرین چیزانی دئیگا زانیت، گْرا مئے آسمانی پت چنکدر شرَتَر زانت که وتی لُوئوکین چُکان پاکین روها بدنت.»

ایسّا و پلَزبول

(متّٰ 12:12، 30–22، 43–45؛ مَرکاس 3:22–27)

¹⁴ یک برے، ایسا چه یِکِئا چئے در کنگا اَت که آییآ اے مرد گُنگ کرتگ‌اَت. وهدے چَن در اَتک، گُنگین مرد هبر کنگا لَگت و سَجِیهن مردم هئیران بوتنت.¹⁵ بله لهتینا گوشت: «ایسا چه چئانی سردار پلَزبولئے سرؤکِیا، چَنانَ کَشِیت.»¹⁶ دگه لهتینا په ایسائے چَکاسگا چه آییآ آسمانی نشانِیے لوئت.¹⁷ بله ایسایا آیانی دلئے هال و هبر زاننت و گوشتی: «اگن یک مُلکِیا ناتپاکی بکپیِت، آ مُلک گار و زئوالَ بیت، اگن یک لُوگِئے مردم گون وت جنگ و جِیزه بکننت، آ لوگ هراب و بربادَ بیت.¹⁸ اگن شئیتان گون وت جنگ بکنت، گْرا آییے بادشاهی چُون برجاهَ مانیت؟ شما گوْشیت که من چه چئانی سردار، پلَزبولئے کُمکا چئان دَر کنان.¹⁹ نون اگن من گون پلَزبولئے سرؤکِیا چئان دَر کنان، گْرا شمئے جندئے چُکَ و مرید گون کئیی زور و واکا چئان دَر کنت؟ اے پئِیما، شمئے مرید وت شمارا مئیارِیگ کنتت.²⁰ بله اگن من گون هُدائے زور و واکا چئان دَر کنان، بزانیت که هُدائے بادشاهی شمئے نیاما رَسَتگ.

²¹ «اگن یک زوراورپن مردمے سیلاهِند بییت و وتی لُوگتے نگهپانیا بکنت، گْرا آییے مال و ملکت برجاهَ ماننت.²² بله اگن

زورمندترین مردمے آییے لُوگتے سرا هَمَله و اُرُشⁿ ببارت و چه آییآ سردست بییت، هما سیلاهان که آ مرد چه آیان دلجم اَت، چه آییآ

^[1] 2:11 لهتین دزنبشتا اَتکگ: او آسمانی پت.

^[k] 2:11 لهتین دزنبشتا اَتکگ: تئیی واھگ و اراده زمینتے سرا هم هما دُولا سرجم بات که آسمانا سرجم بیت.

^[l] 4:11 لهتین دزنبشتا گیش کنگ بوتگ: و مارا چه شِر و شئیتانا برکین.

^[m] 8:11 یا: په لَج و مئیارئے هاترا. لیس و پَلِیس، بزان بازین تکار.

^[n] 22:11 اُرُش، بزان هَمَله.

یِچَ گپیِت و آییے مال و ملکتا بهر و بانگ کنت.²³ کسے که منی همراه و دؤستواه نه‌انت آ منی بدواه انت، کسے که مُج و یکجاه کنگا گون من هور نه‌انت، آ تَک و پَرک و شَنگ و شانگ کنت.

²⁴ «وهدے چئے چه کسِیا دَر کْنِیت، گْرا گیابانانَ رئوت تان په وتی آرامی و آسودگیا جاهے شوْهاز بکنت، بله چُشپن جاگھے

نرسیتی. گْرا گوْشیت: «چه اؤدا که در اَتکگان، پدا همؤدا رئوان.»²⁵ وهدے پَر تَرِیت و گندیت که آ جاگه رُپتگ و ساپ و سلَّه انت،

²⁶ گْرا رئوت و چه وتا دگه هیت سیلترین چَن کاریت. آ سَجِیهن، هورِیگا اؤدا رئوت و اُرد و بُنگ کنتت. اے دُولا، آ مردمئے آسر و آکبَت چه پیسریگینا اَنگت بدتر بیت.»

²⁷ همه وهدا که ایسّا اے هبران کنگا اَت چه مردمانی نیاما یک جینبئیا گوانک جت: «بَھتاور هما مات انت که چه آییے لاپا تتو پیدآ بوتگتے و ترا شیری مینچینتگ.»²⁸ ایسایا آییے پَسَمُوا دزاینَت: «بَھتاور هما اَنَت که هُدائے هبران گوْش دارنت و آیانی سرا کار کنتت.»

نشانِیے لُوْگ

(متّٰ 12:39–42؛ مَرکاس 8:12)

²⁹ وهدے مردمانی مُچْی گیشتر بئیان اَت، ایسایا گوشت: «اے زمانگتے مردم شِر و زَنهکارین مردم اَنَت. اَجَبئین نشانِی لوئنت، بله آیان یونس نبیے نشانیا أبید، دگه هچ نشانِی دئیگ نبیت.³⁰ انچُش که په نئینوائے مردمان یونس یک نشانِی اَت، همه پئِیما انسانئے چُکَ هم وت په اے زمانگتے مردمان یک نشانِیے بیت.³¹ جُست و پُرُسئے روچا، سَبائے ملکه^ه گون اے زمانگتے مردمان هورِیگا پاَد کْنِیت و آیان مئیارِیگ کنت، چیا که سَبائے ملکه چه دنپائے آ دستا اَتک تان سَلُیمانئے هِکمتا بَشکنت. بله نون چه سَلُیمانا مسترنِیے اِدا اِنَت.³² جُست و پُرُسئے روچا، نئینوائے مردم گون اے زمانگتے مردمان هورِیگا پاَد کاینَت و آیان مئیارِیگ کنتت، چیا که آ، یونسئے ذاه و هُزارباشئے سرا چه وتی گناهان پَشؤمان بوتنت. بله نون چه یونسا مسترنِیے اِدا اِنَت.

جسم و جائے رُژنایی

(متّٰ 5:15؛ 6:22–23)

³³ «هچکس چَراگا په چیز دئیگا رۆک نکنت و نه آییآ تگارئے چیزا ایزر کنت. آییآ چَراگجاهئے سرا ایزر کنت، تان هرکس که لُوگا کْنِیت آییے رُژنایِیا بگندیت.³⁴ تئیی چَم، جسم و جائے چَراگ اِنَت. وهدے تئیی چَم وش و دُراه انت، تئیی سَجِیهن جسم و جان رُژناگ بیت، بله اگن تئیی چَم ناُدراه بییت، گْرا تئیی جسم و جان هم تهاز بیت.³⁵ هُزار بئے، اے نور و رُژن که ترا هست‌انت، تهار مبیِت.³⁶ اگن تئیی سَجِیهن جسم و جان رُژناگ بییت و آییے هچ بهرے تهار مبیِت، گْرا سرجمیا دُرِپشناک بیت، انچُش که چَراگے شَهم ترا رُژناگ کنت.»

پَریسی و شَرِیتئے زانؤگرانی مئیارِیگ کنگ

(متّٰ 1:23؛ 36:1–38:12؛ مَرکاس 12:38–40؛ لوکا 20:45–47)

³⁷ وهدے ایسایا هبر هلاس کرت، یک پَریسیئا آ وتی لُوگا مهمان کرت، ایسّا آییے لُوگا شت و په وراکئے ورگا پَرزؤنگتے سرا نشت.³⁸ بله وهدے پَریسیا دیست که ایسایا چه ورگا پیسر دست نَششنتت هئیران مَنت.³⁹ گْرا هُداوندین ایسایا دِیم گون آییآ کرت و گوْشتی: «شما پَریسی، پیاله و درپانی دُئی نِیمگا ساپ و سلَّه کْنِیت، بله شمئے درون چه لالچ و تَمَه و زَدین کاران پُر اِنَت.⁴⁰ او ناسرپدان! آییآ که شمئے دُئی نِیمگ، بزان جسم و جان اَدُ کرتگ، شمئے دل و درون هم هایِیا نجوْزینتگ؟⁴¹ گْرا چه درونتے چیزان هئیرات بدئیتت تان سَجِیهن چیز په شما پاک و سلَّه بننت.

^[o] 31:11 اَسلیگین یونانی نبشتانک گوْشیت: «جنوبئے ملکه».